

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

Nr. 10

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

19 MAART 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	459
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	460
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	461
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	464
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	466
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	466
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	470
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	471
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	475
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	478
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	480
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	481
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	486
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	486
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	489
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	491
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	493
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	496
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	497
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	501
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	501
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	503
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	503
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	504

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 36
van 1 maart 1990
van de heer A. DE BEUL

Decreet betreffende de Raad voor Taaladvies — Wijze van uitvoering

Op 4 maart 1975 werd door de toenmalige Cultuurraad het decreet betreffende de Raad voor Taaladvies unaniem aangenomen. Het betrof een instelling bedoeld om aan particulieren en overheid taaladvies te verstrekken.

De wijze waarop dit decreet werd uitgevoerd, eerst door de toenmalige uitvoerende macht, met name de Minister van Nederlandse Cultuur van de nationale Regering en later door de Vlaamse Executieve, is ronduit beschamend.

Volgens artikel 3 van het decreet worden de leden van de Raad benoemd door de Minister van Cultuur. In het telefoonboek voor Brussel ontdekt men, na lang zoeken, het nummer van de Raad, met een foute naamgeving, tussen de vele nummers van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, bij de „Administratie van Kunst en Toerisme”. Maar wie het nummer van de Raad draait heeft wel geluk als er wordt opgenomen.

Artikel 5 van het decreet, dat bepaalt dat de bevoegde Minister de personeelsleden van de Raad aanwijst, wordt immers zodanig uitgevoerd dat er alleen maar een halftijds personeelslid is.

Evenmin wordt artikel 7 uitgevoerd. Dit artikel bepaalt dat er ieder jaar een verslag over de werkzaamheden van de Raad voor Taaladvies wordt uitgebracht aan de Cultuurraad, vandaag dus aan de Vlaamse Raad. Dit is sinds de goedkeuring van het decreet nooit gebeurd !

Kan de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve mij mededelen waarom hij dit decreet tot hiertoe niet heeft uitgevoerd en welke maatregelen hij zal nemen om de Raad voor Taaladvies te laten functioneren op de wijze die de decreetgever heeft gewenst ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op de gestelde vraag tot de bevoegdheid behoort van de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister

ter van Cultuur aan wie de vraag overigens eveneens werd gesteld.

Vraag nr. 37
van 5 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Franse taallessen in het kleuteronderwijs — Wettigheid en opportuniteit

Iedere Vlaamse Gemeenschapsminister zal het met mij eens zijn dat het geven van Frans in de kleuterklassen te Overpelt en te Sint-Martens-Latem een achterpoortje betekent om opnieuw tot Franse scholen te komen in Vlaanderen. Volgens mij is dit dossier zo belangrijk dat alle Vlaamse Ministers ter zake verantwoordelijkheid dragen.

De Gemeenschapsminister van Onderwijs en de Voorzitter van de Algemene Raad voor Gemeenschapsonderwijs gaan akkoord dat — volgens de taalwet in onderwijszaken — een tweede taal in Vlaamse kleuterklassen tijdens de lessen, niet mag. Kan men in een kleuterklas spreken van lessen ?

De Simonet-school te Sint-Martens-Latem staat bekend als een elitaire frankiljonse (niet-confessionele) school, die noodgedwongen overschakelde op het Nederlands als voertaal ! Al sinds de jaren zestig wordt er dagelijks de laatste 20 twintig minuten Frans gesproken in de kleuterklassen. Zogezegd worden die „lesjes” na de uren gegeven en niemand (?) belet de ouders hun kinderen af te halen : zo naïef zijn we echter niet.

De Voorzitter van Prolingua, die pleit voor tweetaligheid in de scholen, hield recentelijk te Brussel een persconferentie in het Frans. Verdere commentaar lijkt overbodig. Zij zegt te worden gesteund door de Waalse Gemeenschapsminister voor Onderwijs, die sinds de federalisering van het onderwijs hier nochtans niets mee te maken heeft. Er wordt ook beweerd dat de Minister-president van de Vlaamse Regering haar zou hebben ontvangen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat het aanleren van een vreemde taal niet bij de kleuters begint ? Bovendien worden veel kleuters aldus met drie talen geconfronteerd vermits zij thuis uitsluitend dialect horen praten. Zoiets is niet ernstig en niet verantwoord.

Vindt de geachte Minister niet dat het hier om een verkeerde aanpak gaat ? Nu de Vlamingen zo hard en zo lang voor hun taal hebben moeten vechten, nu Vlaanderen cultureel zelfstandig is, kunnen wij geen verstek laten gaan bij het leren, schrijven en spreken van goed Nederlands. Onze Waalse landgenoten zouden zulke toestand nooit aanvaarden.

Graag vernam ik hieromtrent het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik verwijs het geachte lid naar het gecoördineerd antwoord van de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Vraag nr. 40
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen — Standpunt Vlaamse Executieve

Wij zouden het bijzonder waarderen indien het geachte Regeringslid ons voor de hierna vermelde NV's en VZW's volgende gegevens kon verstrekken :

- de statuten, oprichters, officiële vertegenwoordigers in de Raden van Bestuur van deze NV's en VZW's ;
- of zij materiële steun van gemeenten of provincies krijgen ;
- wie de eigenaars van het terrein, de parkeerterreinen, de verlichting en de verwarming zijn ;
- of openbare gebouwen worden gebruikt ?

Het betreft :

1. VZW Internationaal Filmgebeuren, Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
2. Cités-Cinés (VZW Filmgebeuren), Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
3. Komitee ter Bevordering van het Kortrijkse Stadhuis, Grote Markt 54, 8500 Kortrijk ;
4. NV Flanders Expo, Maaltekoeter 1, 9820 Gent ;
5. NV Music Hall, Rigaplein 7, Brussel.

Al deze instellingen voeren een politiek van algemene tweetaligheid, voornamelijk te Gent.

Graag kreeg ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik verwijst het geachte lid naar het gecoördineerd antwoord van de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

N. DE BATSELIER
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 30
van 13 februari 1990
van de heer M. DESUTTER

Vlucht bedrijven naar Noord-Frankrijk — Maatregelen

Er wordt vastgesteld dat steeds meer Vlaamse bedrijven zich in Noord-Frankrijk vestigen.

De investeringsvoorwaarden aldaar zijn aantrekkelijk. De subsidies kunnen onder bepaalde voorwaarden oplopen tot 25 ten honderd van de investeringen. Daarboven heeft de Franse Regering in 1986 beslist om in bepaalde industriegebieden een vrijstelling van vennootschapsbelasting in te voeren voor een periode van 10 jaar.

Technisch geschoold personeel vinden lijkt in Noord-Frankrijk evenmin een probleem.

Welke maatregelen neemt de geachte Gemeenschapsminister om deze vlucht van Vlaamse bedrijven naar Noord-Frankrijk tegen te gaan ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat mijns inziens in dit verband niet kan worden gesproken van een vlucht van Vlaamse bedrijven naar Noord-Frankrijk. Integendeel kunnen we vaststellen dat de aangroei van de bedrijfsinvesteringen in Vlaanderen merkwaardig groot is : tijdens de periode 1986 en 1989 namen de investeringen in de nijverheid met 48,4 ten honderd toe.

Ik ben van mening dat de beslissing van een aantal ondernemingen om investeringsprojecten te realiseren op Franse bodem kadert in de internationalisering van de economische betrekkingen in het algemeen en de door de betrokken bedrijven uitgestippelde strategieën op internationaal vlak in het bijzonder.

De toekenning van overheidssteun en het voorhanden zijn van geschoold personeel kan bij het nemen van dergelijke beslissingen een rol spelen. In dit verband wens ik er het geachte lid evenwel op te wijzen dat in het grensgebied met Noord-Frankrijk (arrondissementen Ieper, Diksmuide en Veurne) specifieke maatregelen van kracht zijn met het oog op de bevordering van de economische ontwikkeling. Ter illustratie kunnen worden vermeld : de toekenning van verhoogde investeringssteun in het kader van de economische expansiewet van 30 december 1970, de toekenning van fiscale voordelen in het kader van de herstellwet van 31 juli 1984 en de uitvoering, met financiële steun van de Europese structuurfondsen, van het Geïntegreerd Actieprogramma voor de Westhoek.

Zoals bekend ligt de investeringssteun in de Westhoek hoger dan in de rest van de provincie. De totale aanvaarde investeringen van KMO's zijn in 1989 toegenomen met liefst 51,5 ten honderd. Bovendien werd 26,4 ten honderd meer steun uitgekeerd aan KMO's in de Westhoek voor een voorziene meertewerkstelling van 527. Wat de grote ondernemingen betreft, namen de aanvaarde investeringen toe met 11,3 ten honderd voor een voorziene meertewerkstelling van 607.

In globo werden voor nagenoeg 6 miljard frank investeringen gesubsidieerd en werd een investeringssteun toegekend van 575,7 miljoen frank. Deze gegevens wijzen op de sterke dynamiek die de laatste jaren in de Westhoek wordt waargenomen. Uit RVA-gegevens blijkt dan ook dat het aantal werklozen volgens de EG-definitie op 2 jaar tijd met 29,6 ten honderd is afgenomen, tegenover een Vlaams gemiddelde van 25,3 ten honderd.

L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 92
van 7 februari 1990
van de heer G. JANZEGERS

Dorpskernen van Grazen — Hinderlijk bedrijf

In heel wat dorpskernen liggen hinderlijke bedrijven. Vele van die bedrijven zijn gegroeid uit familiale ondernemingen die eertijds beantwoordden aan de plaatselijke economische noden (kolenhandelaar, brouwer, smid, timmerman, vervoerder enzovoort). Deze ondernemingen die vroeger door hun kleinschaligheid min of meer pasten in de leefomgeving, zorgen nu vaak voor heel wat hinder. Enerzijds is er de toenemende gevoeligheid van de bevolking voor de milieuhinder (zware metalen, rookhinder, lawaaihinder, water- en bodemvervuiling, het weinig esthetische van de moderne beton- en plasticbouw, . . .). Anderzijds schakelen vele van die bedrijven over naar activiteiten die minder zijn afgestemd op de plaatselijke bevolking (schaalvergroting) waarbij evenmin de traditionele werktijden worden gerespecteerd (nachtwerk, werk in ploegen).

Met alle respect voor de historische wortels van vele van deze bedrijven, kan men zich niettemin afvragen of succesrijke eerimansbedrijven die uit hun voegen groeien niet beter verhuizen naar planologisch meer verantwoorde plaatsen (ambachtelijke en industriële zones).

Zo maken inwoners uit de Verdaalstraat en de Vijverstraat te Grazen (fusiegemeente Geetbets) hun beklag over de manier waarop een zaak in veevoeders en meststoffen met weleer één camion nu uitgroeit tot een distributiereus met binnenkort 31 camions. Vorig jaar werden twee enorme loodsen gebouwd, nu plant men de bouw van een derde met 5 laadkaaien. Ondanks de bezwaren van de buurt gaf het gemeentebestuur een gunstig advies. Volgens de buurtbewoners heeft dit gunstig advies te maken met een „vriendendienst” vanwege het gemeentebestuur. In een kranteartikel stelt het transportbedrijf Hendrickx dat de nieuwe loods er in ieder geval zal komen : „Niemand zal ons tegenhouden !”

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen. (Met betrekking tot de exploitatievergunning en de milieuhinder stel ik over hetzelfde onderwerp een schriftelijke vraag aan de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting).

1. Zou het niet aangewezen zijn de uitbreiding van hinderlijke bedrijven in woonkernen aan banden te leggen en dergelijke bedrijven te verwijzen naar industriële of ambachtelijke zones, iets wat door heel wat bedrijven in uitbreiding al spontaan wordt ondernomen ?
2. Was de vestiging van twee loodsen in 1989 wel verantwoord qua ruimtelijke ordening, gelet op de waardevermindering van de huizen van de omwonenden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Bij de beoordeling van bouwaanvragen voor ambachtelijke bedrijven in woongebieden wordt uitgegaan van de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Dit bepaalt dat de woongebieden onder andere bestemd zijn voor ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd. Ook mogen deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen slechts worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

Ik meen dat deze beoordelingscriteria volstaan om op een stedenbouwkundig verantwoorde wijze concrete bouwaanvragen geval per geval te beoordelen. Aangezien inderdaad iedere aanvraag specifieke eigen kenmerken vertoont, lijkt mij het uitwerken van algemeen geldende gedetailleerde beoordelingsregels onrealistisch en niet aangewezen. Wat het tweede deel van de vraag betreft kan ik het geachte lid mededelen dat een bouwaanvraag strekkende tot de uitbreiding van bedrijfsgebouwen en tot regularisatie van de twee loodsen door mijn Administratie op 17 november 1989 ongunstig werd geadviseerd.

Vraag nr. 96
van 9 februari 1990
van de heer H. DE LOOR

Gemeentelijke richtnota's inzake gewestplannen — Stand van zaken

De gemeentebesturen werden verzocht vóór 1 juni 1989 hun richtnota in verband met de gewestplannen bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) in te dienen.

De verwerking van de binnengekomen gegevens is wellicht een eind gevorderd of misschien al beëindigd.

Van de geachte Gemeenschapsminister bekwam ik graag antwoord op volgende vragen.

1. Mogen de leden van de Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting binnenkort een overzicht verwachten van de verwerkte inlichtingen en suggesties van de gemeentebesturen ?
2. Werden een of meerdere Commissies van Advies voor de Ruimtelijke Ordening betrokken bij de behandeling van de gemeentelijke voorstellen ?
3. Heeft de enquête al aanleiding gegeven tot een gedeeltelijke wijziging van een gewestplan ? Zo ja, hetwelk ?
4. Kan een planning inzake afhandeling van deze gemeentelijke richtnota's worden vooropgesteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1. De gegevens van de gemeentelijke richtnota's worden thans verwerkt door de Administratie. In vele gevallen dient een verdere verantwoording aan de gemeenten gevraagd. De bekomen resultaten zullen enerzijds sectorieel en anderzijds per gewestplan worden verwerkt. Zodra voor een van beide benaderingen een globale probleemformulering en voorstellen gereed zijn, zullen de bevoegde instanties hierover worden geïnformeerd.
2. Het stond de gemeenten vrij bij het opstellen van de richtnota de gemeentelijke Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening in te schakelen. Blijkbaar hebben weinig gemeenten hiervan gebruik gemaakt. Indien een aantal gevallen eventueel aanleiding zouden geven tot een wijziging van het gewestplan, zullen uiteraard de Regionale Commissies van Advies voor de Ruimtelijke ordening volgens de wettelijke procedure bij deze wijziging worden betrokken. Bovendien blijft de mogelijkheid bestaan om de Regionale Commissies in te schakelen alvorens een voorstel tot gewestplanwijziging wordt goedgekeurd.
3. Tot op heden is geen gewestplanwijziging het gevolg van het onderzoek van een gemeentelijke richtnota. Uiteraard beslaat iedere gewestplanwijziging wel een ruimtelijke problematiek die in de richtnota's wordt behandeld.
4. De afhandeling zal gewestplan per gewestplan gebeuren. Het is voorbarig om hier reeds een timing op te zetten te meer daar nog bijkomende gegevens moeten worden verstrekt.

**Vraag nr. 97
van 12 februari 1990
van de heer G. BEERDEN**

Pijplijn doorheen de Kempen en Limburg — Werkzaamheden studie bureau

Ik verneem dat een studie bureau bezig is, in opdracht van de firma Air Liquide, een tracé te zoeken doorheen de Antwerpse Kempen en de provincie Limburg voor een dubbele ondergrondse pijplijn, die waterstof en zuurstof zou transporteren vanuit Hemiksem naar Nederland en Wallonië.

Het is de geachte Minister bekend dat corridors voor de aanleg van zulke leidingen op het gewestplan voorzien zijn. Nochtans zou het betrokken studie bureau op dit ogenblik bezig zijn tracés te zoeken buiten deze corridors en zelfs overeenkomsten sluiten met eigenaars omtrent erfdiensbaarheden.

- Is dit juist ? En zo ja, heeft het betrokken studie bureau of de betrokken firma daartoe opdracht of machtiging gekregen ? Welke criteria hebben in dit geval gespeeld om af te wijken van de voorziene corridors ?
- Welke vergunningen zijn voor zulke projecten vereist ; in het bijzonder, is een MER noodzakelijk respectievelijk gevraagd ?

- Hoe worden de bevolking, de eigenaars en/of de gebruikers van de panden gelegen op deze tracés hierbij betrokken ?
- Kunnen wettelijk overeenkomsten worden afgesloten vooraleer de noodzakelijke vergunningen zijn verleend ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Het sluiten van overeenkomsten met eigenaars omtrent erfdiensbaarheden is een aangelegenheid die buiten het kader van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw valt. Algemeen kan worden gesteld dat op de meeste gewestplannen corridors voor pijpleidingen ontbreken. In de praktijk wordt er bij het uitstippelen van tracés zoveel mogelijk bestaande of aan te leggen wegentracés of kanalen gevolgd.
2. Voor dergelijke pijpleidingen zijn de volgende machtigingen vereist :
 - a) een vervoervergunning of -toelating aan te vragen bij en af te leveren door benaastiging van de Minister die de Energie in zijn bevoegdheid heeft ;
 - b) eventueel een verklaring van openbaar nut met het oog op het oprichten van vervoerinstallatie onder, op of boven private onbebouwde gronden die niet omsloten zijn met een muur of met een omheining overeenkomstig de bouw- of stedenbouwverordeningen, eveneens aan te vragen bij en af te leveren door benaastiging van de Minister die de Energie in zijn bevoegdheid heeft ;
 - c) een bouwtoelating, aan te vragen bij en af te leveren door de bevoegde diensten van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu ;
 - d) een milieueffectenrapport is enkel vereist wanneer de leiding MER-vergunningsplichtige gebieden doorkruist (zie het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989).
3. Zowel de verklaring van openbaar nut als het eventueel MER worden aan een openbaar onderzoek in de betrokken gemeenten onderworpen, volgens de respectieve voorgeschreven procedures. De vervoervergunning of -toelating wordt aan een voorafgaandelijk onderzoek bij de betrokken besturen en diensten onderworpen, door benaastiging van de Administratie voor Energie.
4. Het sluiten van overeenkomsten met eigenaars valt buiten het kader van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

Volledigheidshalve kan ik het geachte lid mededelen dat voor de betrokken pijplijn nog geen bouw aanvraag bij het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening bekend is.

Vraag nr. 98
van 16 februari 1990
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Huisvestingspremie — Attest van geregistreerd aannemer

Voor het bekomen van de bouwpremie moet worden bewezen dat indien een aannemer de ruwbouwwerken uitvoert deze geregistreerd is. In de begeleidende inlichtingen bij de aanvraagformulieren wordt vermeld dat inlichtingen over het al dan niet geregistreerd zijn van een aannemer kunnen bekomen worden bij het Ministerie van Financiën, Dienst Registratie.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij een antwoord te willen verstrekken op de volgende vragen ?

1. Bij welke directie van het Ministerie van Financiën kan de bouwheer een dergelijk attest aanvragen ?
2. Zijn de Gewestelijke Directies der Belastingen bevoegd om dergelijke attesten uit te reiken ?
3. Bestaan omtrent deze procedure concrete afspraken tussen de Administratie van de Minister en het Ministerie van Financiën ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem de volgende inlichtingen te verstrekken.

Overeenkomstig artikel 11 paragraaf 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 mei 1987 tot instelling van een huisvestingspremie, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Executieve van 7 december 1987 en 7 september 1988, dient voor de betaalbaarstelling van de huisvestingspremie voor het bouwen van een woning, samen met het attest van de burgemeester van de bouwplaats betreffende de voltooiing van het metselwerk te worden voorgelegd :

- hetzij een verklaring op eer van de aanvrager, bevestigd door de burgemeester dat hij de bouw zelf heeft uitgevoerd ;
- hetzij een attest van de beroepsvereniging van de betrokken aannemer of van de Provinciale Registratiecommissie waaruit blijkt dat deze, op de datum van het afsluiten van de aannemingsovereenkomst, als aannemer geregistreerd is volgens artikel 299bis van het Wetboek op de Inkomstenbelasting.

In hoofdstuk XI van de omzendbrief van 14 oktober 1988 ter uitvoering van de voornoemde besluiten wordt nader bepaald dat voor een nieuwbouw het attest met betrekking tot de registratie alleen op het buitenmetselwerk en niet op de afwerking van de woning betrekking heeft.

Nadien liet de Minister van Financiën weten dat ingevolge de voormelde bepalingen de Provinciale Registratiecommissies en de dienst Registratie als Anne-

mer, Belliardstraat 45, 1040 Brussel worden overstelp met telefonische en schriftelijke aanvragen betreffende bedoelde registratieattesten. Hij preciseerde dat de Administratie der Directe Belastingen geen registratieattesten aflevert omdat de wetgeving zodanig is opgevat dat niet de aannemer maar wel de belanghebbende dienst of persoon zelf moet nagaan of de aannemer in kwestie al dan niet is geregistreerd.

Om die reden heb ik de Administratie voor Huisvesting opdracht gegeven om gebruik te maken van de lijst van de geregistreerde aannemers en de maandelijks bijwerkingen gepubliceerd door vermelde dienst, indien de aanvrager er niet in slaagt het gevraagde attest voor te leggen.

Om vertraging bij de behandeling der dossiers te vermijden heb ik tevens beslist dat een factuur van de aannemer van het buitenmetselwerk waarop het registratienummer voorkomt, als een bewijsstuk van registratie van die aannemer kan worden aangenomen.

Vraag nr. 101
van 19 februari 1990
van mevrouw N. MAES

VZW's en dergelijke — Subsidiëring zonder decretale onderbouw

Graag vernam ik van de geachte Minister welke stichtingen, VZW's, instellingen of verenigingen door zijn departement worden gesubsidieerd, zonder dat hiervoor een decretale onderbouw aanwezig is.

Op welke manier worden zij vermeld in de begroting voor zijn departement ?

Worden zij allemaal vermeld ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 103
van 21 februari 1990
van de heer W. KUIJPERS

MER inzake SST-aanleg — Gevolgen

De Minister van Verkeerswezen verklaarde op 7 februari 1990 te Herent dat inzake een mogelijke SST-aanleg de inhoud van het milieueffectenrapport (MER) juridisch wordt gekoppeld aan de aan te vragen bouwvergunning. Maar het MER bespreekt meerdere alternatieven inzake de SST. Bovendien wordt de herziening van de gewestplannen slechts gevraagd in functie van één tracé.

Meent de geachte Minister niet dat door zo te handelen het eigenlijk doel van het MER wordt ontkracht ?

Voorziet hij ingeval van een weigering van de bouwver-

gunning wegens door het MER bewezen milieuoverlast een nieuwe inderzieningstelling van het Gewestplan, op basis van één van de alternatieven uit het MER ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de te volgen procedure in verband met de SST-aanleg werd vastgelegd door de beslissing van de Vlaamse Executieve van 7 februari jongstleden. Gezien de nota van de Vice-Eerste Minister en Minister van Verkeerswezen en Institutionele Hervormingen, de wijziging van de gewestplannen slechts vraagt in functie van een welbepaald tracé van de SST, zal alleen dit tracé thans voorwerp zijn van het onderzoek tot gewestplanwijziging.

Bij een latere bouwaanvraag in functie van een tracé conform met de eventuele gewestplanwijzigingen, zullen alle elementen van het MER, die betrekking hebben op dit tracé, mede in de besluitvorming worden betrokken. Indien dit zou leiden tot een weigering van de bouwvergunning en eventueel een andere tracékeuze dan moet een nieuwe inderzieningstelling van het gewestplan worden doorgevoerd.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 25
van 13 februari 1990
van mevrouw M. DE MEYER

Gespecialiseerd Opleidingscentrum Informatica te Aarschot — Subsidiëring

Uit de pers konden we vernemen dat in Aarschot een succesvol privé-initiatief, namelijk het Gespecialiseerd Opleidingscentrum Informatica, weinig of geen steun krijgt van de overheid.

Het gaat hier om een beroepsopleidingscentrum voor minder-validen. Het Opleidingscentrum mag van het Rijksfonds voor Mindervaliden niet uitbreiden, ondanks de lange rijen wachtende mindervaliden.

Wat onderneemt de geachte Minister om de problemen van deze instelling te verhelpen ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het gespecialiseerde Opleidingscentrum voor Informatica (GOCI) te Aarschot is één van de 14 centra van de Vlaamse Gemeenschap die door het Rijksfonds voor Sociale Reclassering van de Minder-validen werden erkend voor de beroepsopleiding van minder-validen, ingeschreven bij het Rijksfonds.

Als erkend centrum heeft het GOCI steeds alle uitkeringen en subsidies ontvangen waarop het krachtens de reglementering aanspraak kan maken. U vindt hier-

na, ter illustratie, de opgave van de verschillende bedragen die voor het dienstjaar 1989 aan het GOCI werden uitbetaald voor 37 cursisten die in opleiding zijn geweest.

Ten behoeve van de cursisten :

— uitkeringen en aanvullend loon :	
— uurvergoedingen :	7.359.039 frank
— premies einde opleiding :	2.000 frank
— tegemoetkoming in reiskosten :	997.423 frank
— tegemoetkoming in verblijfskosten :	545.370 frank
	<hr/>
	8.903.832 frank

Ten behoeve van het centrum :

— kosten voor opleiding :	10.495.895 frank
— subsidies voor investeringen :	1.551.586 frank
	<hr/>
	12.047.481 frank

In strijd met wat de pers suggereert werden alle normale uitgaven van het Centrum door het voormelde Rijksfonds ten laste genomen.

Het is juist dat sedert einde mei 1989, voor een periode van maximum één jaar, een beschikking wordt toegepast die het onmogelijk maakt het aantal cursisten op te voeren.

Deze maatregel die voor alle erkende centra geldt, bleek noodzakelijk om de Vlaamse Gemeenschap in de mogelijkheid te stellen normen uit te werken die een betere beheersing van de uitgaven die in een recent verleden een explosieve ontwikkeling hebben gekend, te kunnen beperken.

Dank zij de uitgebreide studie die het Rijksfonds momenteel uitvoert in verband met de centra voor beroepsopleiding van minder-validen zal hopelijk een nieuw beleid kunnen worden uitgestippeld, in overeenstemming met de budgettaire middelen die door de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten ter beschikking worden gesteld.

Volledigheidshalve wil ik de aandacht van het geachte lid vestigen op het feit dat er geen sprake is van „lange rijen wachtende minder-validen” gezien op 26 februari 1990 de opgelegde quotum van het GOCI (28) pas werd bereikt.

Vraag nr. 27
van 19 februari 1990
van mevrouw N. MAES

VZW's en dergelijke — Subsidiëring zonder decretale onderbouw

Graag vernam ik van de geachte Minister welke stichtingen, VZW's, instellingen of verenigingen door zijn departement worden gesubsidieerd, zonder dat hiervoor een decretale onderbouw aanwezig is.

Op welke manier worden zij vermeld in de begroting voor zijn departement ?

Worden zij allemaal vermeld ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

**Vraag nr. 30
van 27 februari 1990
van de heer A. SCHELLENS**

Comité voor Bijzondere Jeugdzorg — Plaatsing bij instellingen

Door de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg worden kinderen voor eventuele opvang en begeleiding aan instellingen en of bepaalde organisaties toevertrouwd.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister hoeveel kinderen voor de jaren 1987-1988 en 1989, door bemiddeling van het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg gevestigd te Leuven werden geplaatst en welke de begeleidende organisaties of instellingen waren aan wie de kinderen werden toevertrouwd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid hierbij een overzicht te geven van het aantal minderjarigen die door het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg te Leuven werden toevertrouwd aan de respectieve private voorzieningen tijdens de jaren 1987, 1988 en 1989.

Voorziening	Aantal minder-jarigen		
Dagcentrum De Triangel, Leuven	8	1	3
Dagcentrum De Trommel, Leuven	8	5	5
Outward Bound School, Leuven	2	—	—
Pleeggezin (rechtstreeks)	8	3	3
Pleeggezin via Jeugdzorg in Gezin, Rijmenam	—	1	1
Pleeggezin via Jeugd- en Gezinsmaatschappelijk Welzijn, Kessel-Lo	—	—	1
Centrum Begeleid Wonen, Leuven	2	1	1
Ivo Cornelis, Mechelen (begeleid zelfstandig wonen)	—	—	2
Sint-Vincentius, Zelem :			
— begeleid zelfstandig wonen	—	1	—
— Residentieel	—	1	—
Jeugdooise, Heverlee	2	—	3
Monte Rosa, Kessel-Lo	3	1	—
Ter Heide, Rijmenam	4	2	2
De Dam, Leuven	2	1	—
De Waai (onthaal), Eeklo	1	—	1
De Waai (observatie), Eeklo	—	1	—
Het Sas, Betekom	1	—	—
Het Kompas, Gellik	1	—	—
Amnestie, Brussel	2	—	—
Pieter Simenon, Lommel	—	1	—
De Wissel, Leuven	—	2	1
Les Gentianes, Mons	—	—	1

**Vraag nr. 31
van 5 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Franse taallessen in het kleuteronderwijs — Wettigheid en opportuniteit

Iedere Vlaamse Gemeenschapsminister zal het met mij eens zijn dat het geven van Frans in de kleuterklassen te Overpelt en te Sint-Martens-Latem een achterpoortje betekent om opnieuw tot Franse scholen te komen in Vlaanderen. Volgens mij is dit dossier zo belangrijk dat alle Vlaamse Ministers ter zake verantwoordelijkheid dragen.

De Gemeenschapsminister van Onderwijs en de Voorzitter van de Algemene Raad voor Gemeenschapsonderwijs gaan akkoord dat — volgens de taalwet in onderwijszaken — een tweede taal in Vlaamse kleuterklassen tijdens de lessen, niet mag. Kan men in een kleuterklas spreken van lessen ?

De Simonet-school te Sint-Martens-Latem staat bekend als een elitaire frankiljonse (niet-confessionele) school, die noodgedwongen overschakelde op het Nederlands als voertaal ! Al sinds de jaren zestig wordt er dagelijks de laatste 20 twintig minuten Frans gesproken in de kleuterklassen. Zogezegd worden die „lesjes” na de uren gegeven en niemand (?) belet de ouders hun kinderen af te halen : zo naïef zijn we echter niet.

De Voorzitster van Prolingua, die pleit voor tweetaligheid in de scholen, hield recentelijk te Brussel een persconferentie in het Frans. Verdere commentaar lijkt overbodig. Zij zegt te worden gesteund door de Waalse Gemeenschapsminister voor Onderwijs, die sinds de federalisering van het onderwijs hier nochtans niets mee te maken heeft. Er wordt ook beweerd dat de Minister-president van de Vlaamse Regering haar zou hebben ontvangen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat het aanleren van een vreemde taal niet bij de kleuters begint ? Bovendien worden veel kleuters aldus met drie talen geconfronteerd vermits zij thuis uitsluitend dialect horen praten. Zoiets is niet ernstig en niet verantwoord.

Vindt de geachte Minister niet dat het hier om een verkeerde aanpak gaat ? Nu de Vlamingen zo hard en zo lang voor hun taal hebben moeten vechten, nu Vlaanderen cultureel zelfstandig is, kunnen wij geen verstek laten gaan bij het leren, schrijven en spreken van goed Nederlands. Onze Waalse landgenoten zouden zulke toestand nooit aanvaarden.

Graag vernam ik hieromtrent het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Vraag nr. 37
van 8 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Informatie publiek — Brochures en folders

Graag vernam ik welke brochures en folders onder uw impuls werden uitgegeven sedert de vorming van de Regering ter informatie van het publiek.

Op welke oplage werden deze gedrukt ? Voor welke doelgroep waren deze bestemd ? Welk gedeelte van de oplage werd verspreid, via welke kanalen ? Waren deze kosteloos te verkrijgen of welk bedrag werd hiervoor gevraagd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op haar vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 22
van 19 februari 1990
van mevrouw N. MAES

VZW's en dergelijke — Subsidiëring zonder decretale onderbouw

Graag vernam ik van de geachte Minister welke stichtingen, VZW's, instellingen of verenigingen door zijn departement worden gesubsidieerd, zonder dat hiervoor een decretale onderbouw aanwezig is.

Op welke manier worden zij vermeld in de begroting voor zijn departement ?

Worden zij allemaal vermeld ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op deze vraag zal worden verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 199
van 14 februari 1990
van mevrouw M.P. KESTELIJN-SIERENS

Zwerfvuil — reglementering en beteugeling

De vervuiling van onze wegen en waterwegen, van openbaar en privaat domein, met wegwerpverpakkingen, papier, glas, blik, flessen, etensresten en vergelijkbaar zwerfvuil, lijkt toe te nemen, ondanks de bestaande milieuwetgeving.

Terecht richten de Vlaamse overheidsdiensten die milieup opdrachten te vervullen hebben, hun aandacht in de eerste plaats op de grote industriële en huishoudelijke vervuilingshaarden. Het is evenzeer juist dat het terugdringen van zwerfvuil uit ons straatbeeld niet kan zonder een mentaliteitswijziging bij de consument.

Er dringen zich echter ook verduidelijkingen van de bestaande milieuwetgeving op.

Is het zwerfvuil waarvan sprake gereguleerd door het decreet van 2 juli 1981 betreffende de afvalstoffen ? Valt het begrip zwerfvuil onder „Hoofdstuk VI — Huishoudelijke afvalstoffen” ? Is de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, van toepassing op het zwerfvuil dat in waterlopen wordt gedeuterd ? Bestaat er een specifieke reglementering (uitvoeringsbesluiten) voor het zwerfvuil ?

Een tweede vaststelling is dat, ondanks de mogelijkheid om deze materie bij gemeentelijke politiereglement te regelen en ondanks artikel 7 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer („het is verboden het verkeer te hinderen of onveilig te maken door voorwerpen of stoffen op de openbare weg te werpen, te plaatsen, achter te laten of te laten vallen”), er klaarblijkelijk weinig processen-verbaal worden opgesteld voor het achterlaten van klein afval.

Wat is hier de oorzaak van ? Is de opsporing van de overtreding en de strafmaat zoals voorzien in het afvalstoffendecreet en de wet op de verontreiniging van oppervlaktewateren niet al te sterk geconcipteerd op basis van de grote milieudelicten ? Is een verschil in strafmaat voor delicten voorzien door het afvalstoffendecreet (8 dagen tot 1 jaar gevangenisstraf en/of een geldboete van 100 frank tot 100.000 frank) en de wet op de verontreiniging van de oppervlaktewateren (8 dagen tot 6 maand gevangenisstraf en/of een geldboete van 26 tot 5.000 frank) mede-oorzaak ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het begrip zwerfvuil werd noch in het decreet van 2 juli 1981 noch in een daaruit voortvloeiend besluit van de Vlaamse Executieve opgenomen gezien de heterogene samenstelling ervan en de plaats waar het wordt aangetroffen. Dit houdt in dat een voorval met zwerfvuil geval per geval in functie van aard en plaats juridisch-administratief dient te worden beschouwd en verklaart derhalve waarom zwerfvuil niet het voorwerp uitmaakt van een besluit van de Vlaamse Executieve.

Zwerfvuil bestaat overwegend uit afvalstoffen die terug te vinden zijn in de huishoudelijke sfeer en derhalve voldoen aan de definitie van huishoudelijke afvalstoffen, namelijk afvalstoffen die ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding.

In functie van de samenstelling kan zwerfvuil echter ook afkomstig zijn van industriële activiteiten en inzonderheid bijvoorbeeld transport. Delen van verloren ladingen zijn hier het meest uitgesproken voorbeeld van. Of dit soort zwerfvuil al dan niet als industrieel, zelfs giftig afval zal worden beschouwd, zal in eerste instantie worden bepaald door de aard van de partij zwerfvuil. Gaat het om relatief onschuldige zaken, in milieutermen gesproken, dan kan het gelijkstellingsbesluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 van toepassing zijn, waarbij meer bepaald straat- en veegvuil met huishoudelijke afvalstoffen gelijk worden gesteld.

Hoe dan ook ontstaat zwerfvuil ten gevolge van een bewuste of onbewuste daad in strijd met het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, meer bepaald artikel 5 : „Het is verboden afvalstoffen achter te laten”. Zwerfvuil ontstaat immers bij onbeheerd, bijvoorbeeld achterlaten van afvalstoffen langs wegen, of slecht beheerd, bijvoorbeeld slecht afgeschermd opslagruimten of stortplaatsen waar men heeft verzuimd de dagelijkse afdekking uit te voeren, verwijderen van afvalstoffen.

In de situatie van het wegwaaien van vuil afkomstig van een stortplaats geldt eveneens een overtreding van het decreet door het niet naleven van de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende algemene voorwaarden die gelden voor stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem en aan de stortplaatsuitbater opgelegde exploitatievoorwaarden.

Wanneer afvalstoffen in oppervlaktewateren terechtkomen betreft het zowel een overtreding van het decreet van 2 juli 1981, meer bepaald artikel 6 : „Het is verboden zich van afvalstoffen te ontdoen of afvalstoffen af te geven aan een ander, tenzij het geschiedt volgens de door of krachtens dit decreet vastgestelde bepalingen”, als een overtreding van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging (artikel 2).

Het feit dat er klaarblijkelijk weinig tegen wordt opgetreden hangt samen met een andere eigenschap van zwerfvuil. Het komt in het milieu vrij bij een bewuste of onbewuste daad doch op zeer sporadische wijze. Dit betekent praktisch dat wanneer de daad niet op het ogenblik zelf wordt vastgesteld de kans om de dader op te sporen quasi nihil is, tenzij een identificatiemoge-

lijkheid aanwezig is. Zelfs in dit geval is opsporing vereist die soms niet in verhouding staat met de feiten. Hierbij wordt echter toegegeven dat het totaal-aspect van de aanwezigheid van het zwerfvuil het milieu niet ten goede komt.

Vermits de pakkans vrij gering is, is het opleggen van een straf, onafhankelijk van de omvang ervan en de verschillen tussen de oppervlaktewaterwetgeving en de afvalwetgeving, in praktijk nagenoeg onbestaande.

Dat er initiatieven moeten worden genomen om het probleem van zwerfvuil tegen te gaan is echter duidelijk. Deze initiatieven worden echter genomen in het kader van de totaliteit van het afvalstoffenprobleem.

Verschillende steden en gemeenten hebben initiatieven ontwikkeld om de burger te sensibiliseren om niet onachtzaam met zijn afvalstoffen om te springen. Het Ministerie van Openbare Werken heeft eveneens reeds actie gevoerd teneinde de wegen en hun omgeving en dit geldt in het bijzonder voor autosnelwegen, net te houden.

De OVAM lanceerde verschillende sensibilisatiecampagnes naar de bevolking in het algemeen en naar de jeugd in het bijzonder met als doel de verantwoordelijkheidszin aan te scherpen en de recyclage te bevorderen. Verschillende componenten uit zwerfvuil zijn immers te recycleren mits de bevolking meehelpt aan de inzameling ervan. Verder is het tevens nodig om in aansluiting met de sensibilisatiecampagnes daadwerkelijke mogelijkheden te bieden om zich van zijn afvalstoffen te ontdoen. Een en ander is echter een werk van lange adem dat bovendien systematisch moet worden bijgehouden en geactiveerd.

**Vraag nr. 202
van 19 februari 1990
van mevrouw N. MAES**

VZW's en dergelijke — Subsidiëring zonder decretale onderbouw

Graag vernam ik van de geachte Minister welke stichtingen, VZW's, instellingen of verenigingen door zijn departement worden gesubsidieerd, zonder dat hiervoor een decretale onderbouw aanwezig is.

Op welke manier worden zij vermeld in de begroting voor zijn departement ?

Worden zij allemaal vermeld ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op voornoemde vraag verwijs ik het geachte lid naar het gecoördineerde antwoord van de heer G. Geens. Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

**Vraag nr. 203
van 20 februari 1990
van de heer G. JANZEGERS**

Industrieterrein Kampenhout-Sas — Milieuhinder

De bewoners van de sociale woonwijk Haacht-Station

(fusiegemeenten Boortmeerbeek en Haacht) zijn niet te spreken over de blijvende en toenemende hinder die zij ondervinden van het industrieterrein van Kampenhout-Sas. Dit industrieterrein, in de noordoosthoek van Kampenhout, is een mooi voorbeeld van hoe men milieuhinder netjes heeft afgeschoven naar de bewoners van een sociale woonwijk in twee buurgemeenten. Het terrein wordt afgescheiden van het eigenlijke Kampenhout door het Kanaal Leuven-Rupel en van de betrokken woonwijk door een weg die zowel de gemeente- als de arrondissementsgrens vormt (Oude Baan in Kampenhout, Oude Straat in Boortmeerbeek en vingerstraat in Haacht). Klachten bij het Gemeentebestuur van Kampenhout worden steevast weggevuifd met de opmerking dat de intercommunale Haviland het industrieterrein beheert.

In hun klachten leggen de bewoners de nadruk op de volgende gegevens.

De industriezone grenst zonder enige buffer aan het woongebied, ofschoon de Raad van State in zijn arrest nummer 32.024 van 16 februari 1989 heeft geoordeeld dat een bufferzone niet bedoeld is als een afzonderlijk bestemmingsgebied, doch als een binnen de grenzen van het industriegebied te situeren strook met een hoofdzakelijk esthetische en stedenbouwkundige functie.

Uit het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse zou kunnen worden afgeleid dat er in het industriegebied, rechts van de N 21-richting Haacht, een wegeninfrastructuur aanwezig is. Die wegen zijn echter, op één uitzondering na, niet verhard en kunnen dus door het vrachtwagenvervoer niet worden gebruikt. Het vrachtwagenvervoer gebeurt dan ook langs de Oude Baan-Oude Straat-Vingerstraat, een weg aangelegd voor woonverkeer.

Bij het opstellen van het Gewestplan bestond de woonzone Haacht-Station al, met onder meer een woonwijk van de Nationale Landmaatschappij. Op het huidige industrieterrein waren toen Canada's gepland. De enige buffer tussen woon- en industriezone is een asfaltweg.

De inplanting van steeds meer bedrijven veroorzaakt een stijgende milieuhinder, die de luchtverontreiniging van het industriegebied van Vilvoorde en de lawaaihinder van de luchthaven van Zaventem nog versterkt.

De recente inplanting van bepaalde bedrijven, waaronder een metaalverwerkende onderneming, doet vragen rijzen. Zo „strooit” een drukkerij dagelijks roet over de woonzone, wat angst voor de neerslag van zware metalen veroorzaakt. Koerierdiensten versterken het nachtlawaai en ook een afvaltransportbedrijf, dat huisvuil stockeert, verhoogt de milieuhinder.

In die woonzone bevindt zich bovendien een kleuter- en basisschool met ongeveer 400 leerlingen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

- Zou men geen werk kunnen maken van het opleggen van een geïntegreerd vergunningsstelsel (afval-, bouw-, exploitatie- en lozingsvergunningen), dit in overleg met alle betrokkenen om zo de inwoners van de woonwijk Haacht-Station (grotendeels sociale woningen) maximaal te beveiligen tegen de risico's en de diverse vormen van milieuhinder die ontstaan op het industrieterrein van Kampenhout-

Sas (zware metalen, lawaai-, geur-, rook- en verkeershinder enzovoort) ?

- Is het een correcte houding van het Gemeentebestuur van Kampenhout zich achter de intercommunale Haviland te verschuilen ?
- Het Kanaal Leuven-Rupel is ter plekke nog min of meer zuiver te noemen. Er zwemt in ieder geval nog vis. Welke zijn de maatregelen die moeten verhinderen dat schadelijke stoffen van het industrieterrein van Kampenhout-Sas via de riolering of via andere lozingen in het Kanaal komen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat zijn bekommernis om werk te maken van een geïntegreerd vergunningsstelsel reeds gedeeltelijk werd ondervangen in het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985. In dit decreet wordt de exploitatie- en lozingsvergunning tot één milieuvergunning herleid, die dan wordt gekoppeld aan de bouwtoelating.

Een meerderheid van de Vlaamse Raad was tijdens de bespreking van dit decreet geen voorstander van een volledige integratie van de milieuvergunning en de bouwvergunning zoals in het aan de Vlaamse Raad voorgestelde ontwerp-decreet voorzien was.

Voor de uitvoering van het milieuvergunningsdecreet wordt gewacht op het op 4 juli 1986 gevraagde advies van de Raad van State.

Het is evident dat de eventuele lozingen van afvalwater van bedrijven moeten voldoen aan de voorschriften van de lozingsvergunningen. Over de concrete toestand in het betrokken industriegebied heb ik de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering opdracht gegeven een onderzoek in te stellen.

Wat ten slotte de verhouding van gemeentebestuur en intercommunale verenigingen waarvan zij deel uitmaken betreft, verwijs ik het geachte lid naar de ter zake bevoegde Gemeenschapsminister.

Vraag nr. 221 van 5 maart 1990 van de heer J. VALKENIERS

Franse taallessen in het kleuteronderwijs — Wettigheid en opportuniteit

Iedere Vlaamse Gemeenschapsminister zal het met mij eens zijn dat het geven van Frans in de kleuterklassen te Overpelt en te Sint-Martens-Latem een achterpoortje betekent om opnieuw tot Franse scholen te komen in Vlaanderen. Volgens mij is dit dossier zo belangrijk dat alle Vlaamse Ministers ter zake verantwoordelijkheid dragen.

De Gemeenschapsminister van Onderwijs en de Voorzitter van de Algemene Raad voor Gemeenschapsonderwijs gaan akkoord dat — volgens de taalwet in onderwijszaken — een tweede taal in Vlaamse kleuterklassen tijdens de lessen, niet mag. Kan men in een kleuterklas spreken van lessen ?

De Simonet-school te Sint-Martens-Latem staat bekend als een elitaire frankiljonse (niet-confessionele)

school, die noodgedwongen overschakelde op het Nederlands als voertaal ! Al sinds de jaren zestig wordt er dagelijks de laatste 20 twintig minuten Frans gesproken in de kleuterklassen. Zogezegd worden die „lesjes” na de uren gegeven en niemand (?) belet de ouders hun kinderen af te halen : zo naïef zijn we echter niet.

De Voorzitster van Prolingua, die pleit voor tweetaligheid in de scholen, hield recentelijk te Brussel een persconferentie in het Frans. Verdere commentaar lijkt overbodig. Zij zegt te worden gesteund door de Waalse Gemeenschapsminister voor Onderwijs, die sinds de federalisering van het onderwijs hier nochtans niets mee te maken heeft. Er wordt ook beweerd dat de Minister-president van de Vlaamse Regering haar zou hebben ontvangen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat het aanleren van een vreemde taal niet bij de kleuters begint ? Bovendien worden veel kleuters aldus met drie talen geconfronteerd vermits zij thuis uitsluitend dialect horen praten. Zoiets is niet ernstig **en** niet verantwoord.

Vindt de geachte Minister niet dat het hier om een verkeerde aanpak gaat ? Nu de Vlamingen zo hard en zo lang voor hun taal hebben moeten vechten, nu Vlaanderen cultureel zelfstandig is, kunnen wij geen verstek laten gaan bij het leren, schrijven en spreken van goed Nederlands. Onze Waalse landgenoten zouden zulke toestand nooit aanvaarden.

Graag vernam ik hieromtrent het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op voormelde vraag verwijs ik het geachte lid naar het antwoord van de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Vraag nr. 228 van 8 maart 1990 van de heer M. DESUTTER

Informatie publiek — Brochures en folders

Graag vernam ik welke brochures en folders onder uw impuls werden uitgegeven sedert de vorming van de Regering ter informatie van het publiek.

Op welke oplage werden deze gedrukt ? Voor welke doelgroep waren deze bestemd ? Welk gedeelte van de oplage werd verspreid, via welke kanalen ? Waren deze kosteloos te verkrijgen of welk bedrag werd hiervoor gevraagd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op voormelde vraag verwijs ik het geachte lid naar het gecoördineerd antwoord van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 234 van 12 maart 1990 van de heer J. VALKENIERS

Taalgebruik in bestuurszaken — Restrictieve interpretatie

Ik dank de geachte Minister voor zijn antwoorden op mijn vragen nummer 12 van 17 november 1989 en nummer 13 van 23 november 1989, doch kan onmogelijk akkoord gaan met de inhoud. Bovendien ben ik van mening dat het dossier de gehele Vlaamse Regering aanbelangt.

Ziehier mijn commentaar.

Het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State in verband met de identiteitskaarten is mij bekend evenals de bepalingen van de Grondwet in verband met het taalgebruik van de in België gesproken talen, alsmede de taalwet op het taalgebruik in bestuurszaken.

Daartegenover staat evenwel dat de taalwet in bestuurszaken :

1. een wet van openbare orde is, dit wil zeggen dat ze door de overheden, hoven en rechtbanken, alsmede de Raad van State ambtshalve moet worden ingeroepen en toegepast, zelfs al werden de bepalingen van de taalwet door een klager of belanghebbende niet ingeroepen ;
2. een wet van restrictieve interpretatie is, dit wil zeggen dat geen andere talen mogen worden gebruikt door de overheid dan deze die in de taalwet voorzien zijn.

Welnu, de plaatselijke diensten mogen slechts gebruik maken van de drie nationale talen en ook van vreemde talen wanneer het gaat om toeristische centra, als dusdanig erkend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en wanneer de Gemeenteraden van die toeristische centra beslissen om meerdere talen ten behoeve van de toeristen te gebruiken, voor zover het berichten en mededelingen aan het publiek betreft.

Dit is overigens de vaste rechtspraak van de Raad van State (Afdeling Administratie) die in menigvuldige arresten werd vastgelegd. Wanneer men nu het gebruik van een of van meerdere vreemde talen uitbreidt tot andere gebieden of domeinen, dan huldigt men een extensieve interpretatie van de taalwet en dan overtreedt men het restrictief karakter ervan, zoals het door de Afdeling Administratie van de Raad van State werd vastgelegd in de rechtspraak.

Het is dat wat de Burgemeester van Gent doet in zijn tweetalig Nederlands-Turks bord op het speelplein achter de Geuzenberg, hetzelfde voor wat het postpapier van deze stad betreft (Turkse tekst).

Aldus handelen is de deur openzetten voor verdere misbruiken en voor de afbouw van de taalwet in bestuurszaken. Ik hoop dat u het rechtmatige van mijn klacht inziet en zie het standpunt van de geachte Minister dienaangaande met belangstelling tegemoet.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op voornoemde vraag verwijs ik het geachte lid naar het gecoördineerd antwoord van de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt.

**Vraag nr. 235
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen — Standpunt Vlaamse Executieve

Wij zouden het bijzonder waarderen indien het geachte Regeringslid ons voor de hierna vermelde NV's en VZW's volgende gegevens kon verstrekken :

de statuten, oprichters, officiële vertegenwoordigers in de Raden van Bestuur van deze NV's en VZW's ;

of zij materiële steun van gemeenten of provincies krijgen ;

wie de eigenaars van het terrein, de parkeerterreinen, de verlichting en de verwarming zijn ;

of openbare gebouwen worden gebruikt ?

Het betreft :

1. VZW Internationaal Filmgebeuren, Kortrijksesteenweg 1104, 9820 Gent ;
2. Cités-Cinés (VZW Filmgebeuren), Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
3. Komitee ter Bevordering van het Kortrijkse Stadhuis, Grote Markt 54 8500 Kortrijk ;
4. NV Flanders Expo, Maaltekouter 1, 9820 Gent ;
5. NV Music Hall, Rigaplein 7, Brussel.

Al deze instellingen voeren een politiek van algemene tweetaligheid, voornamelijk te Gent.

Graag kreeg ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op voornoemde vraag verwijs ik het geachte lid naar het gecoördineerd antwoord van de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

**Vraag nr. 236
van 13 maart 1990
van de heer M. DESUTTER**

VMZ — Stand der vastleggingen

Graag ontvang ik van de geachte Minister de stand der vastleggingen 1989 van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ).

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het volledige investeringskrediet dat mij door de Vlaamse Executieve voor vrijgave werd ter beschikking gesteld ten behoeve van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, hetzij artikel 63.21 van sectie 76 van de begroting, voor 100 ten honderd werd aangewend en effectief vastgelegd. Het betreft een bedrag van 1.269,6 miljoen (effectieve vastleggingen).

**P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 50
van 22 februari 1990
van de heer A. DE BEUL**

Regionale televisie — Erkenningen

Het blijkt dat een paar tientallen verzoeken werden ingediend tot erkenning als regionale niet-openbare televisievereniging (artikel 7, lb, van het decreet van 28 januari 1987).

Vertegenwoordigers van een aantal van die verenigingen werden op 11 en 12 april 1989 voor een informatieve hoorzitting uitgenodigd door een ad hoc-werkgroep media van de Vlaamse Executieve.

1. Welke regionale televisieverenigingen, met opgave van hun adres, werden op deze hoorzittingen uitgenodigd ?
2. Wat zijn de besluiten uit de gevoerde gesprekken ?
3. Hoe en in welke formuleringen werden de betrokken televisieverenigingen over het resultaat van deze gesprekken ingelicht ?
4. Zijn er na 12 april 1989 nog aanvragen tot erkenning als regionale televisieverenigingen ingediend ? Welke, met opgave van adres ? Welke beslissingen werd ter zake genomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Volgende regionale televisieverenigingen werden uitgenodigd voor een hoorzitting :
 - Tangram v.z.w.
Latemstraat 123
9830 Sint-Martens-Latem
 - Dendertelevisie v.z.w.
Immerzeeldreef 282
8300 Aalst
 - Noordzee TV v.z.w.
Groenestraat 29B
8421 De Haan
 - RTV v.z.w.
Provincieweg 35
8240 Gistel

- WVTV b.v.b.a.
Mariusstraat 16
8900 Roeselare
 - KTM v.z.w.
Heihoefke 1 A
2168 Sint-Lenaarts
 - Gentse Televisie v.z.w.
Kortrijksesteenweg 1104
8920 Gent
 - TRL v.z.w.
Melverencentrum 39
3800 Sint-Truiden
 - Brugse Televisie v.z.w.
Langestraat 144
8000 Brugge
 - Noen TV v.z.w.
Izegemstraat 65
8810 Rumbeke
 - Flanders Television v.z.w.
Vroonstalledries 11
9030 Gent
 - Del Sol TV c.v.
Geraardsbergsestraat 22
9400 Ninove
 - TELE 94 v.z.w.
Leuvensestraat 126
3300 Tienen
 - VITEC v.z.w.
Bergstraat 18
3730 Hoeselt
 - VITEVE v.z.w.
Postbus 3
2680 Bornem
 - RTVO-WVL v.z.w.
Het Pand 353
8790 Waregem
 - RTVL v.z.w.
Postbus 140
3000 Leuven
 - AVS
Geraniumlaan 15
9900 Eeklo
 - ATV v.z.w.
Waterloostraat 24
2600 Berchem
2. Uit de hoorzittingen kwam naar voor dat alle initiatieven een machtiging verwachten voor het voeren van handelspubliciteit. Inzake financiering bleken er zich twee stromingen onder de verenigingen te onderscheiden : sommige opteren voor een gemengd financieringssysteem, anderen achten inkomsten uit handelspubliciteit voldoende. Zij die opteren voor een gemengd financieringssysteem wensen aldus naast inkomsten uit publiciteit ook rechtstreekse subsidiëring van gemeenten, provincies of de Vlaamse Gemeenschap. Daarenboven aanzien deze verenigingen de aanwezigheid van verschillende regionale televisieverenigingen per regio als een probleem.
- Een tweede groep is van oordeel dat een regionale televisievereniging leefbaar is met uitsluitend publiciteitsinkomsten. Daarenboven wordt voor deze verenigingen het bestaan van verschillende initiatieven in één regio, niet als een probleem aanzien.
- Ook inzake de samenstelling van de beheerraden van de verschillende verenigingen bleken er zich twee groepen te onderscheiden : sommigen hadden bewust geopteerd voor een pluriforme samenstelling, anderen hadden niets voorzien en waren ook niet van plan hun beheerraad aan te passen.
3. De hoorzittingen werden gehouden ten behoeve van de leden van de werkgroep van de Vlaamse Executieve. De resultaten of conclusies werden aldus niet overgemaakt aan de betrokken verenigingen.
4. Na datum van 12 april 1989 werden nog erkenningsvragen ontvangen van de hierna volgende verenigingen. Deze aanvragen werden, overeenkomstig artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de procedure voor het verlenen, het opschorten en het intrekken van de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen van 16 september 1987, voor advies voorgelegd aan de Vlaamse Mediaraad. Een advies werd tot hiertoe nog niet ontvangen.
- TV Kempen v.z.w.
Cultureel Centrum „De Warande”
Warandestraat 42
2300 Turnhout
 - WTV v.z.w.
Koninklijke Baan 124
8460 Koksijde
 - VTO v.z.w.
Acacialaan 81
9620 Zottegem
 - TR Mechelen v.z.w.
Industriepark Noord II
Zandpoortstraat 8
2800 Mechelen

D. COENS **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS**

Vraag nr. 82
van 6 februari 1990
van de heer G. JANZEGERS

HOBU — Inschrijvingsgeld

Vanaf het academiejaar 1990-1991 wordt aan de studenten van het Hoger Onderwijs Buiten de Universiteit (HOBUBU) een inschrijvingsgeld gevraagd. Die gelden worden geïnd door de HOBUBU-instellingen en moeten volledig worden gestort in een fonds dat daarvoor speciaal wordt opgericht.

Eenzijds lijkt het aanvaardbaar dat er inschrijvingsgeld wordt gevraagd van studenten van het hoger onderwijs en dat dit zelfs opgelegd wordt door de overheid. Anderzijds komt deze maatregel over als het leggen van een nieuwe rechtstreekse belasting die de betrokken ouders moeten betalen aan de school die hierbij enkel optreedt als belastingontvanger. Immers,

normaal worden inschrijvingsgelden aangewend voor de werking van de instelling. In dit geval moet het geld worden doorgestort.

Deze maatregel versterkt ook nog het verschil, wat financiering betreft, tussen het universitair onderwijs en de andere vormen van hoger onderwijs (HOBU). Uit een onderzoek van het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) is gebleken dat voor de student en zijn ouders de gemiddelde studiekosten in het HOBU hoger liggen dan die aan de universiteit. Daarna moet rekening worden gehouden met het feit dat de Vlaamse Gemeenschap voor elke universiteitsstudent gemiddeld 7.500 frank aan sociale toelagen besteedt en die toekent aan de universitaire instelling waar de student is ingeschreven. Zo ontvangt een universiteit voor een niet-beursstudent 14.208 frank inschrijvingsgeld plus 7.500 frank sociale toelagen. Tegenover deze 21.708 frank die een universiteit krijgt voor elke niet-beursstudent staat dat de HOBU-instellingen geen frank ontvangen !

Deze maatregel veroorzaakt heel wat beroering bij de betrokken instellingen. Zij spreken van anti-democratische en anti-sociale toestanden en van een „*wrang*” dossier.

Graag kreeg ik dan ook van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het gebruikelijk schoolinstellingen als belastingontvangers te laten functioneren ?
2. Is het versterken van het bestaande verschil tussen het universitair onderwijs en de HOBU-instellingen verantwoord ?
3. Is het zwaarder financieel belasten van HOBU-studenten (en hun ouders) niet anti-democratisch en anti-sociaal ?
4. Zijn maatregelen die de gelijkberechtiging beogen van studenten (en hun ouders) niet eerder aangewezen ? Zo ja, overweegt de geachte Gemeenschapsminister ter zake de nodige maatregelen te nemen ?

Antwoord

Het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, inzonderheid het artikel 19, heeft artikel 12 van de schoolpactwetgeving van 29 mei 1959 gewijzigd zodat aan de studenten van het hoger onderwijs met uitzondering van het universitair onderwijs, een inschrijvingsgeld kan worden opgelegd. De Vlaamse Executieve moet de modaliteiten van het innen, de mogelijke vrijstellingen en het minimumbedrag van het inschrijvingsgeld bepalen. In ieder geval zal de financierbaarheid van de student afhankelijk zijn van het betalen van dit inschrijvingsgeld, voor zover hij er niet van is vrijgesteld.

Ik herinner het geachte lid eraan dat de Vlaamse Raad deze maatregel heeft goedgekeurd omdat de onderwijsbegroting een aantal punten bevat die als noodzakelijk werden geacht om ze te beheersen. Zo zijn onder meer de werkingskredieten en -toelagen verminderd. Om dit effect op te vangen, kon men enkel een beroep doen op nieuwe inkomsten, die dan zullen worden geconcretiseerd door de bedoelde inschrijvingsgelden.

Ongeacht alle opmerkingen en bedenkingen die men

hierover maakt, gaat het in wezen om een onvermijdelijke budgettaire maatregel die echter op geen enkele wijze de onderwijskwaliteit zal aantasten vermits de onderwijsinstellingen de normaal voorziene kredieten en toelagen zullen ontvangen.

Aangaande de concrete vragen van het geachte lid, wens ik volgende aspecten onder de aandacht te brengen.

De wijze waarop het inschrijvingsgeld zal worden geïnd, is nog het voorwerp van nader onderzoek. In ieder geval zullen we ernaar streven de bijbehorende administratie tot het striktste minimum te herleiden. In die zin is het volstrekt onjuist te willen beweren dat de instellingen als „belastingontvangers” zullen functioneren.

- 2 en 3. Wil men de toestand van het universitair onderwijs enerzijds en het hoger onderwijs van het korte en het lange type anderzijds vergelijken, dan moet men ze over de hele lijn door trekken en niet enkel toespitsen op bepaalde aspecten zoals het inschrijvingsgeld en de sociale toelagen. Beide vormen van hoger onderwijs hebben een eigen specificiteit en verdienen dan ook een eigen en specifieke administratie en budgettaire benadering. Ik wijs er overigens op dat de instellingen voor hoger onderwijs van het korte en van het lange type nu reeds inschrijvingsgelden opleggen waarvan de bedragen sterk variëren en dus in wezen wellicht meer afbreuk doen aan de gelijkberechtiging dan wat de Vlaamse Executieve weldra zal opleggen. Overigens zal het inschrijvingsgeld niet worden opgelegd aan beursgerechtigde studenten.

4. Ik heb reeds uitdrukkelijk gesteld dat ik het beleid van de komende jaren met betrekking tot het hoger onderwijs in ieder geval zo wil richten dat alle studenten van dit onderwijs in aanmerking komen voor de sociale toelagen. Alvorens tot deze stap over te gaan, moet nochtans worden voldaan aan een reeks voorafgaandelijke voorwaarden. Zo zal het niemand ontgaan dat sociale toelagen voor instellingen met nauwelijks 125 studenten nooit aanleiding kunnen geven tot een systematische aanpak die werkelijk de studenten die hiervoor in aanmerking komen ten goede komt. In tweede orde moet een overleg tot stand komen met het universitair onderwijs om de bestaande infrastructuur in verband met de sociale voorzieningen zoveel als mogelijk optimaal aan te wenden voor alle hoger-onderwijsstudenten. Alleen op deze wijze kunnen wij de belangrijke investeringen ter zake volledig verantwoorden.

Ik wil er ten slotte op wijzen dat ik de maatregelen die de Vlaamse Raad goedkeurde correct moet uitvoeren en dat er bijgevolg geen twijfel over kan bestaan dat het inschrijvingsgeld met ingang van het academiejaar 1990-1991 zal worden opgelegd. De Vlaamse Executieve zal weldra moeten beslissen over de concrete modaliteiten.

Vraag nr. 84
van 7 februari 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Universiteiten — Gebruik van de Engelse taal

heer **Ritzen**, liet zich onlangs opmerken door een wel heel krasse uitspraak, gedaan tijdens het NCRV-programma „Concept” op 12 december 1989. Hij zei dat hij graag zou zien dat de Nederlandse universiteiten het Engels als voertaal zouden gebruiken. Na diverse reacties, zowel in Vlaanderen als in Nederland, werd die verklaring ingetrokken.

Mag ik, in het verlengde van deze uitspraak, van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Is het gebruik van het Engels — dat in België voorsnog geen officiële taal is — in Vlaanderen toegelaten voor het doceren van vakken die moeten leiden tot een wettelijk diploma ?
2. Wordt aan de Nederlandstalige universiteiten binnen de Vlaamse Gemeenschap in het Engels gedoceerd ? Zo ja, waar en in welke faculteiten ?
3. Is het gebruik van het Engels toegelaten voor het opstellen van eindverhandelingen of doctorale proefschriften, ter verwerving van wettelijke graden als licentiaat en doctor ?

Indien een en ander zou gebeuren en niet conform is aan de regeling van het gebruik der talen, wat is de houding van de Minister ten aanzien hiervan ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Het gebruik van het Engels aan een Vlaamse universiteit is toegelaten voor het doceren van vakken die moeten leiden tot een wettelijk diploma in toepassing van onderstaande regelgeving :
 - a) Artikel 4bis, tweede lid, van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het universitaire onderwijs door de Staat :

„Nochtans mogen de cursussen, praktische oefeningen en werken, welke een andere landstaal of vreemde taal tot voorwerp hebben, in deze taal geschieden. Bovendien mogen de cursussen door gashoogleraren en gastdocenten in elke andere taal dan de in vorig lid bedoelde taal worden gegeven, evenals de cursussen aan het College voor de Ontwikkelingslanden, aan het Instituut Prins Leopold voor Tropische Geneeskunde en de cursussen van de studieprogramma's georganiseerd ten behoeve van buitenlandse studenten alsmede in het kader van de Europese universitaire samenwerking en de culturele akkoorden”.
 - b) Artikel 61bis, § 2, tweede lid, van de wetten op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens gecoördineerd bij het besluit van de Regent van 31 december 1949 :

„De cursussen, werkcolleges en oefeningen met betrekking tot een vak waarover volgens deze wetten examen moet worden afgelegd voor het behalen van een academische graad en die in het raam van een overeenkomst als bedoeld in het eerste lid in een Belgische universiteit of een

ermee gelijkgestelde instelling in één van de officiële talen van de Europese Gemeenschappen worden gevolgd en de examens die daarop aansluitend in één van die talen worden afgelegd, worden voor het behalen van die graad, gelijkgesteld met de cursussen, werkcolleges, oefeningen en examens die, buiten een overeenkomst als bedoeld in het eerste lid, overeenkomstig de bepalingen van deze gecoördineerde wetten worden gevolgd of afgelegd”.

2. Een overzicht van de studieprogramma's aan de Vlaamse universiteiten waarvan de cursussen in het Engels worden gedoceerd, werd gepubliceerd in de informatiebrochure van de Vlaamse Interuniversitaire Raad „University studies in Flanders”. Een exemplaar hiervan wordt u rechtstreeks toegestuurd.
3. De examinandi mogen de eindverhandeling en het doctoraatsproefschrift ter verwerving van de wettelijke graden van licentiaat en doctor in het Engels opstellen indien dit door de examencommissie wordt aanvaard. Bij de openbare verdediging van het doctoraatsproefschrift is het Nederlands de voertaal behalve in de gevallen bedoeld sub. 1, a en b.

Vraag nr. 85 van 9 februari 1990 van de heer W. VAN DURME

Lezingen in het basisonderwijs door niet-leerkrachten — Controle

De Koninklijke Sint-Hubertus-Club, regio Haacht, heeft (onder meer) op de lagere school te Wezemaal een uiteenzetting gegeven over de jacht. In Wild, Jacht, Natuur van december 1989 werden twee opstellen van leerlingen van het 2de en 4de leerjaar gepubliceerd. Daarin lezen wij onder andere : „Ze (bedoeld wordt de voordrachtgevers) lieten zien hoe je je geweer moet houden. Als je het verkeerd deed, was je een babysitter” en „Want als de jacht niet zou bestaan zouden er te veel dieren op de aarde leven en was er geen plaats meer op aarde”. In één van de opstellen werd geschreven dat een dia werd vertoond waarop een jager werd afgebeeld die een konijn en een fazant had doodgeschoten.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. of er controle gebeurt op het inhoudelijk aspect van lezingen en dergelijke, gegeven door personen die niet tot de school behoren ;
2. of voor dergelijke „lessen” vooraf toelating vereist is en door wie deze kan worden verleend ;
3. of deze soort voorlichting wel op zijn plaats is in het onderwijs, daar men bewust aan desinformatie doet door liefde voor de natuur te vermengen met de jacht op dieren ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Aangezien het schoolhoofd verantwoordelijk is voor alle activiteiten die tijdens de lessen op de school gebeuren, wordt hij geacht toe te zien op het inhoudelijk aspect van lezingen en dergelijke, gegeven door personen die niet tot de school behoren. Op deze activiteiten bestaat geen systematische controle.
2. De Inrichtende Machten bepalen of en op welke manier dergelijke „lessen” op de scholen kunnen worden gegeven. Er is geen voorafgaande toelating vereist.
3. Begrippen als „informatie” en „desinformatie” zijn altijd subjectief. Artikel 6 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving bepaalt onder meer dat elke inrichtende macht haar pedagogische methodes vrij kiest. Zelfs als ik sommige vormen van voorlichting niet ten volle kan waarderen, laat deze pedagogische vrijheid mij niet toe ter zake tussen te komen.

Vraag nr. 87
van 12 februari 1990
van de heer W. SEEUWS

Gebrevetteerde verpleegsters-A 2 — Wedertewerkstelling

Door de terugloop van het aantal studenten die opteren voor een paramedische richting, zijn de laatste tijd in alle onderwijsnetten tal van leerkrachten-verpleegkunde ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking.

De leraressen die houder zijn van een brevet van aanvullend secundair onderwijs (de zogenaamde A 2-afdeling) met daarbij een D-diploma komen blijkbaar niet in aanmerking voor wedertewerkstelling als studiemeester, tenzij zij voordien een volledige humaniora-opleiding hebben gehad.

Houders van het diploma van gegradueerde verpleegster, waarvoor humaniorastudies noodzakelijk zijn om toegelaten te worden tot de afdeling, worden wel wedertewerkgesteld als studiemeester.

De hervormingen in het beroepsonderwijs van de laatste jaren hebben het mogelijk gemaakt dat leerlingen die in het secundair onderwijs beroepsonderwijs hebben gevolgd mits het volgen van een zevende jaar of een eerste jaar van het aanvullend secundair beroepsonderwijs een getuigschrift krijgen van volledige humaniora. Met andere woorden, de leerlingen die door de gebrevetteerde verpleegsters-A 2 zijn opgeleid tot gebrevetteerde verpleegster-A 2 kunnen wel studiemeester worden, de leerkrachten niet.

Dit alles lijkt mij een zinloze situatie vooral omdat de taak van beroepsleerkracht veel zwaarder is dan die van studiemeester.

Kan de geachte Minister mij laten weten of iemand die wordt geschikt geacht om voor een klas te staan als leraar beroepspraktijk en technische vakken op zijn minst niet in aanmerking moet kunnen komen voor wedertewerkstelling als studiemeester ?

Antwoord

Het probleem dat het geachte lid aan de orde stelt heeft te maken met diverse aspecten van de onderwijsreglementering, te weten :

1. de reglementering betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie en de wedertewerkstelling, die onder meer de voorwaarden vastlegt waaronder een ter beschikking gesteld personeelslid kan wedertewerkgesteld worden ;
2. de reglementering betreffende onder meer de bekwaamheidsbewijzen van het opvoedend hulppersoneel van de onderwijsinstellingen voor secundair onderwijs met volledig leerplan ;
3. de reglementering betreffende de organisatie van het secundair onderwijs, meer bepaald wat de bekrachtiging van de studies betreft.

Zowel bij de reffectatie als bij de wedertewerkstelling wordt uitgegaan van de bekwaamheidsbewijzen zoals die zijn bepaald bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989 genomen in uitvoering van artikel 12bis van de wet van 29 mei 1989.

Leerkrachten verpleegkunde, terbeschikkinggesteld wegens ontstentenis van betrekking en slechts in het bezit van een dergelijk brevet, kunnen derhalve door de Reffectatiecommissie niet wedertewerkgesteld worden in een ambt van studiemeester-opvoeder.

Een dergelijke wedertewerkstelling is op grond van artikel 8 § 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juli 1989 (terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking en reffectatie in het gesubsidieerd onderwijs) inderdaad slechts mogelijk indien het ter beschikking gestelde personeelslid voor het bedoelde ambt het vereiste bekwaamheidsbewijs bezit.

Om belast te worden met een ambt van studiemeester-opvoeder dient men onder andere in het bezit te zijn van een diploma van ten minste HOKT of van een gehomologeerd getuigschrift van HSO. Het brevet van verpleger of verpleegster, uitgereikt na het aanvullend secundair beroepsonderwijs, is volgens de ter zake geldende reglementering inderdaad geen vereist bekwaamheidsbewijs voor het ambt van studiemeester-opvoeder.

Wat de reglementering betreffende de organisatie van het secundair onderwijs betreft is het inderdaad juist dat sedert het schooljaar 1987-1988 de mogelijkheid bestaat het gehomologeerd getuigschrift van het hoger secundair onderwijs te behalen in het beroepssecundair onderwijs mits het daartoe ingericht zevende jaar of het eerste leerjaar van het aanvullend beroepssecundair onderwijs met vrucht te hebben beëindigd. Het is duidelijk dat deze faculteit, die met ingang van het schooljaar 1987-1988 in de reglementering werd ingebracht, geen effect kon of kan hebben op personen die voordien reeds waren afgestudeerd. Overigens beschikken zij steeds, indien zij zulks wensen, over de mogelijkheid het door de Examencommissie van de Staat uitgereikte getuigschrift van hoger secundair onderwijs te behalen.

Vraag nr. 90
van 15 februari 1990
van de heer H. DE CROO

Personeelsdossiers in het onderwijs — Inzagemodaliteiten

Ieder personeelslid in het onderwijs bezit een persoon-

lijk dossier. Dit blijkt te worden bewaard bij de Centrale Administratie. Inzage kan aldaar worden bekomen op gegeven uren.

Daar dergelijke inzage grote verplaatsingsinspanningen vergt, had ik graag vernomen of er niet kan worden overwogen :

- dat elk personeelslid binnen zijn school inzage zou kunnen krijgen in zijn dossier ;
- dat hij er eventueel afschrift of fotocopie op zijn kosten kan van bekomen ;
- dat bij dit dossier hem ook de inventaris kan worden meegedeeld van de daarin bewaarde stukken.

De gepaste onderrichtingen zouden aan de bevoegde schoolhoofden kunnen worden gegeven door hun respectieve inrichtende machten.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de onderrichtingen die door hem in zijn vraag worden bedoeld enkel door de respectieve inrichtende machten kunnen worden gegeven.

Voor het gesubsidieerd onderwijs zijn derhalve de provinciale overheid, de gemeentelijke overheid en de overheid van een vrije school ter zake bevoegd.

Ik meen echter dat de vraag vermoedelijk meer betrekking heeft op het Gemeenschapsonderwijs waar mij geen klachten en moeilijkheden bekend zijn inzake de inzage van de persoonlijke dossiers van de personeelsleden. Mij lijkt het momenteel niet opportuun de bestaande reglementering te wijzigen noch enige nieuwe onderrichting uit te vaardigen, aangezien thans besprekingen worden gevoerd met het oog op het invoeren van een nieuwe statutus en het oprichten van de Autonome Schoolraden, met ingang van 1 april 1991.

Vraag nr. 91 van 19 februari 1990 van mevrouw N. MAES

VZW's en dergelijke — Subsidiëring zonder decretale onderbouw

Graag vernam ik van de geachte Minister welke stichtingen, VZW's, instellingen of verenigingen door zijn departement worden gesubsidieerd, zonder dat hiervoor een decretale onderbouw aanwezig is.

Op welke manier worden zij vermeld in de begroting voor zijn departement ?

Worden zij allemaal vermeld ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het gecoördineerd antwoord dat binnen de Vlaamse Executieve wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 93 van 26 februari 1990 van de heer H. SUYKERBUYK

Personeel Onderwijs belast met weddeberekening — Forfaitaire toelage

Op dit ogenblik worden vastbenoemde en tijdelijke personeelsleden die binnen het Departement van Onderwijs belast zijn met de vaststelling en de vereffening van de wedden en weddetoelagen van het onderwijzend personeel begiftigd met een bijkomende forfaitaire toelage van 150 frank bruto per dag.

Sinds 1 april 1989 werden er bij het departement eveneens personeelsleden aangeworven onder GESCO-contract. Deze personeelsleden zijn in die hoedanigheid gelijkgesteld met de tijdelijken, daar zij hetzelfde werk verrichten. Het lijkt mij dan ook logisch dat zij van dezelfde voordelen zouden kunnen genieten.

Kan de geachte Minister mij mededelen of zulks het geval is ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat al de personeelsleden van niveau 2 van de Besturen Beheer Personeel, die in de directies Beheer Geldelijke Loopbaan belast zijn met de vaststelling en de vereffening van de wedde(toelagen) — dus ook de personeelsleden aangeworven onder GESCO-contract — per werkelijke en volledige dagprestatie, een forfaitaire toelage van 150 frank bekomen voor zover :

- a) zij ten minste 6 maand graadanciënniteit hebben ;
- b) zij een gunstig advies hebben bekomen van de dienstchef.

Deze toelage wordt maandelijks en na verlopen termijn uitbetaald.

L. VAN DEN BOSSCHE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 38 van 7 februari 1990 van de heer M. CAPOEN

Gemeentebesturen — Bevoordelen van aardgas en elektriciteit

Herhaaldelijk stelt men vast dat de gemeentebesturen bepaalde vormen van energievoorziening bevoordelen, namelijk aardgas en/of elektriciteit. Het gaat onder meer om de bevoorrechte en soms exclusieve betrokkenheid van de nutsbedrijven bij de inrichting van handelsbeurzen, jaarmarkten, informatiestands in de gemeentehuizen of andere openbare lokalen, propaganda in het plaatselijk informatieblad, folders of brochures, beperkingen of verplichtingen die ten voordele van de openbare of gemengde nutsbedrijven voorgeschreven worden in de reglementen van stedenbouw.

Veelal is er een duidelijke belangenvermenging, aangezien de gemeenten participeren in openbare of gemengde nutsbedrijven die in de grote meerderheid van de gevallen een monopolievoordeel genieten. Dit beperkt de vrije mededinging en de vrije keuze van de bevolking. De stookoliesector in het algemeen en de plaatselijke verdelers in het bijzonder worden daarbij duidelijk gediscrimineerd.

Graag vernemen wij het standpunt van de geachte Gemeenschapsminister betreffende het volgende.

1. Is het verantwoord dat gemeentebesturen de energiebedrijven die werkzaam zijn op hun grondgebied een voorkeursbehandeling geven en aldus de andere vormen van energievoorzieningen benadelen ?
2. De gemeentebesturen zijn gehouden tot onpartijdige informatieverstrekking aan het publiek. Is het aanvaardbaar dat de overheid initiatieven neemt waarbij het publiek exclusief over bepaalde vormen van energievoorziening wordt geïnformeerd ?
3. Is het geen machtsafwenning wanneer de overheid haar gezag ten opzichte van haar burgers misbruikt om de verkoop van een handelsprodukt te bevorderen zonder rekening te houden met het bestaan van een concurrerend aanbod ?
4. Is het verantwoord dat een gemeentebestuur manifestaties inricht, waarbij niet alle handelaars die in de gemeente zijn gevestigd, worden uitgenodigd tot een gelijkwaardige participatie ?
5. Bestaan er reglementeringen en/of voorschriften om de (commerciële) niet-discriminatie door gemeentebesturen te regelen ?
6. Welke maatregelen neemt de geachte Minister om de gemeenten te wijzen op hun verplichting tot neutraliteit en niet-discriminatie ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende mededelen.

In toepassing van artikel 26 van het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten moet van de besluiten van de gemeenteraad binnen een termijn van 30 dagen na het treffen ervan een voor eensluidend verklaard afschrift aan het provinciaal gouvernement worden gezonden.

Vanaf het ogenblik dat de besluiten inkomen op het provinciaal gouvernement worden deze, in het kader van het administratief toezicht, onderzocht wat betreft hun wettelijkheid en hun opportuniteit.

De vragen van het geachte lid zijn echter op een te vage manier geformuleerd opdat ik een antwoord kan geven in het kader van deze wettelijkheids- en opportunitheidscontrole.

Vraag nr. 39 van 8 februari 1990 van de heer J. CUYVERS

Burgemeester en sommige Schepenen' van Berlare — Belangenvermenging

Volgens mijn informatie doet er zich regelmatig belangenvermenging voor tussen de Burgemeester, sommige leden van het Schepencollege en de Gemeenteontvanger van de gemeente Berlare (Oost-Vlaanderen) enerzijds en diezelfde mensen als leden van Festivaria en de privé-v.z.w. Vereniging voor Vreemdelingenverkeer-Donkmeer anderzijds.

Daarvoor bestaan de volgende aanduidingen.

- Alhoewel ze belanghebbende partij waren als leden van de vereniging weigerden ze tijdens de stemming door de gemeenteraad over de verhuring en de bepaling van de huursom van het podium in het Donkmeer waarvan de gemeente eigenaar is, de zitting tijdelijk te verlaten (zomer 1989).
- Bij het opbouwen en afbreken van de nodige infrastructuur voor de activiteiten van Festivaria en VVV-Donkmeer maken de inrichters gebruik van de diensten van het gemeentepersoneel en van de vrachtwagen van de gemeente.
- Volgens de affiche van de show „Sound of Music” van het Festivaria-1989 gebeurde de telefonische reservatie tijdens de kantooruren op nummer 0521 42.35.31. Dit is het nummer van de gemeentelijke administratie.
- De VVV v.z.w.-Donkmeer vraagt 200 frank toegangsrecht op een afgesloten stuk van rijksweg N 467 tijdens de Waterfeesten van Vlaanderen, die jaarlijks worden georganiseerd op de eerste zondag van augustus. Dit gebeurt ondanks het verbod van het Bestuur der Wegen van de provincie Oost-Vlaanderen (zie de brief van het Bestuur der Wegen aan gemeente Berlare van 14 februari 1989).

Graag krijg ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

1. Is het verantwoord dat de gemeenteraad meer dan 6 miljoen frank heeft geïnvesteerd in het bouwen van een podium, daarvoor geld heeft moeten lenen bij het Gemeentekrediet enerzijds en anderzijds dat podium verhuurt aan de v.z.w.-Festivaria voor de som van 250.000 frank ? De som in kwestie was op 16 januari 1990 nog altijd niet betaald en is gevoelig kleiner dan de intrest die de gemeente moet betalen (461.070 frank op een deelbedrag van 5.123.000 frank).
2. Zijn de bovenvermelde situaties inderdaad voorbeelden van niet te rechtvaardigen belangenvermenging ? Waarom of waarom niet ?
3. Zo ja, welke sancties neemt of heeft de geachte Minister genomen ?

Antwoord

Met zijn vraag legt het geachte lid een aantal klachten voor met betrekking tot de werking van de gemeente Berlare en somt hij een aantal elementen op welke volgens hem onregelmatigheden zouden uitmaken.

Het zal het geachte lid duidelijk zijn dat in het bestek van een antwoord op een schriftelijke vraag niet al deze aspecten kunnen worden behandeld.

Bovendien gaat het over zeer concrete aangelegenheden, waarvoor de administratieve zorgvuldigheidseis een grondig voorafgaand onderzoek vergt.

Ik zal dan ook niet nalaten deze aangelegenheid te laten onderzoeken.

De resultaten van het onderzoek zullen het geachte lid rechtstreeks worden medegedeeld.

Vraag nr. 40
van 13 februari 1990
van de heer F. VERMEIREN

Aandeel gemeenten in de personenbelasting — Laattijdige stortingen

Ingevolge de achterstand opgelopen bij het doorstorten aan de gemeenten van hun aandeel in de personenbelastingen — in sommige gevallen gaat het om tientallen miljoenen — ontstaat voor vele gemeentelijke verantwoordelijken een onhoudbare toestand op financieel vlak.

Op budgettair vlak wordt immers bij toepassing van artikel 252 van de Nieuwe Gemeentewet aan de gemeenten een begrotingsevenwicht opgelegd. Er zijn trouwens dwangmaatregelen voorzien uit hoofde van de toezichthoudende overheid.

Dit begrotingsevenwicht komt ernstig in het gedrang wanneer in een gemeenterekening een minder-ontvangst van enkele tientallen miljoenen dient te worden opgevangen. Het begrotingsevenwicht komt dan, ondanks alle gemeentelijke inspanningen, volledig op de helling te staan.

In dit verband vernam ik van de geachte Minister graag het volgende.

Zullen deze dwangmaatregelen ook worden toegepast wanneer de oorzaak van het tekort grotendeels dient toegeschreven aan het niet-doorstorten aan de gemeenten van bedragen geïnd door de Thesaurie ?

Welke maatregelen dienen door de gemeenten getroffen in het licht van een situatie, waarbij ze geen schuld treft ?

Worden maatregelen getroffen om te beletten dat de financiële situatie van de gemeenten ondraaglijk wordt en om een normale situatie te waarborgen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In de problematiek van de aanvullende belastingen en

de opcentiemen die door de rijksontvanger voor rekening van de gemeenten wordt geïnd, moet een onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds de invordering van de belasting en anderzijds de doorstorting van de geïnde bedragen naar de gemeenten.

In tegenstelling met hetgeen het geachte lid voorhoudt, bestaat er geen ernstig probleem bij de doorstorting van de geïnde bedragen naar de gemeenten. Voor zover ik kan nagaan worden de voor rekening van de gemeenten geïnde belastingen telkens aan de gemeenten overgemaakt in de loop van de maand die volgt op de inning door de belastingadministratie.

Wel stel ik vast dat er een belangrijke achterstand optreedt in de inkohiering en de inning zelf van de belasting. Ik ben mij ervan bewust dat, ingeval er een groot verschil ontstaat tussen de ontvangstramingen die in de begrotingen zijn ingeschreven — en die overigens gebaseerd zijn op vooruitzichten van het Ministerie van Financiën — en de werkelijk gerealiseerde ontvangsten, er aanzienlijke financiële problemen rijzen voor de gemeenten. In de eerste plaats veroorzaakt zulks ernstige thesaurieproblemen. Daarnaast sluiten de rekeningen veel negatiever dan verwacht.

Toch wijs ik erop dat, ingeval het gaat om een zeer tijdelijke vertraging in de inning, zulks niet onmiddellijk een schadelijke weerslag heeft op het resultaat van de begrotingen van de gemeente. De ramingen die in het dienstjaar zelf worden ingeschreven houden in dat geval inderdaad rekening met het (gedeeltelijk) inlopen van een achterstand in de inningen, opgelopen tijdens de vorige jaren.

De informatie die ik heb ingewonnen noopt mij evenwel te vrezen dat de vertraging in de inkohiering en de inningen meer dan een occasioneel gegeven is. Ik heb met de Minister van Financiën contact opgenomen opdat deze toestand zou worden verholpen.

In ieder geval moeten de gemeenten zich ervan bewust zijn dat, welke ook de oorzaken zijn van een ongunstige ontwikkeling, de gemeenterekeningen de juiste weergave zijn van de werkelijke financiële verrichtingen. Het baat niet de ogen te sluiten voor elementen die de gemeentefinanciën ongunstig beïnvloeden. Integendeel moeten de lokale besturen alles in het werk stellen om tijdig de vereiste maatregelen te nemen om hun financiën gezond te houden, overeenkomstig de wettelijke verplichting. Het meerjarig financieel beleidsplan, dat de gemeenten vanaf dit jaar moeten opmaken, is daartoe het aangewezen instrument.

Ik ben mij ten zeerste bewust van de moeilijkere financiële toestand in de meeste gemeenten van het Vlaamse Gewest. Ik heb dan ook een ontwerp van decreet aan de Executieve voorgelegd, waardoor, ingeval het door de Vlaamse Raad wordt aangenomen, de dotatie van het Gemeentefonds vanaf 1991 aangroeit volgens een vast mechanisme dat in rechtstreeks verband staat met de uitgavenstructuur van de gemeenten. Dat zal ertoe bijdragen dat de gemeenten, in het raam van hun planning, een duidelijk inzicht verwerven in de middelen waarover zij normaliter voor hun beleid kunnen beschikken.

Dat is een zeer belangrijk element voor het vrijwaren van gezonde financiën van de lokale overheden.

Vraag nr. 49
van 26 februari 1990
van de heer M. DESUTTER

Ophalen huisvuil — Gemeentelijke belasting

Kan de geachte Minister mij meedelen welke gemeenten in Vlaanderen geen belasting heffen voor het ophalen van huisvuil ?

Antwoord

In volgende gemeenten, behorend tot het Vlaamse Gewest, werd in 1989 geen aanslagvoet voor huisvuilbelasting geheven :

Aartselaar, Beveren, Boechout, Borsbeek, Brecht, Buggenhout, De Panne, Deerlijk, Diepenbeek, Drogenbos, Edegem, Gent, Haaltert, Hasselt, Kapellen, Knokke-Heist, Kortrijk, Kraainem, Leuven, Lint, LOReninge, Menen, Mortsel, Pepingen, Ranst, Schelle, Schilde, Schoten, Sint-Genesius-Rode, Sint-Martens-Latem, Stabroek, Steenokkerzeel, Wetteren, Wijnegem, Wommelgem, Zandhoven, Zwijndrecht.

De aandacht wordt er op gevestigd dat tot deze groep mogelijk gemeenten behoren waar het gebruik van huisvuilzakken, te koop aangeboden door de betrokken gemeente, verplichtend is gesteld.

Vraag nr. 51
van 28 februari 1990
van de heer Leo PEETERS

De betalingstermijn voor een werkaanneming — Vaststelling

Artikel 15, § 1, 3 van het ministerieel besluit van 10 augustus 1977 houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten schrijft respectievelijk een betalingstermijn van 60 en 90 dagen voor naargelang het gaat om een betaling in mindering of om de eindafrekening van de werkaanneming.

Indien evenwel het bestek voorschrijft dat de betaling van de werken ineens zal geschieden, op het einde van de aanneming, kan men zich de vraag stellen of men aldaar, voor het vaststellen van de betalingstermijn, rekening moet houden met de termijn van 60 dagen (zoals voorzien voor de betalingen in mindering) of met de termijn van 90 dagen (voorzien voor de betaling van het saldo van de overeenkomst).

Deze vraag is namelijk van groot praktisch belang wanneer het Bestuur verwijlinteressen is verschuldigd. Hierover bestaan tegenstrijdige visies.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke de juiste interpretatie is ? Kan er desgevallend niet worden gedacht aan een aanpassing van voornoemd ministerieel besluit, zodat er op dit vlak duidelijkheid komt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

Het antwoord op de vraag zal worden verstrekt door de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Vraag nr. 53
van 6 maart 1990
van mevrouw T. TYBERGHIE-VANDEBUSSCHE

Gemeentelijke richtnota's ruimtelijke ordening — Evaluatie

De gemeentelijke richtnota's zijn momenteel in onderzoek bij de Administratie waar men de ruimtelijke problemen en behoeften in relatie met de gewestplannen onderzoekt.

Wanneer kan een inventaris of overzicht van de gestelde behoeften worden verwacht ?

Het zou mij interesseren welke gemeenten uit het arrondissement Oostende — Veurne — Diksmuide wel of niet en wanneer een richtnota hebben ingestuurd in antwoord op de ministeriële omzendbrief van 30 juni 1988 en waar 1 december 1989 als uiterste datum werd vooropgesteld.

Antwoord

De door het geachte lid bedoelde materie behoort tot de bevoegdheden van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke ordening en Huisvesting, aan wie vraag bijgevolg moet worden gericht.

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 104
van 6 februari 1990
van de heer H. DE LOOR

Rijksweg nummer 454 Zottegem-Oudenaarde — Veiligheid van fietsers en voetgangers

Ter hoogte van de Rijkestraat, het Strijpenplein (Pastorie) en de korte bochten op de Sint-Andriessteenweg te Zottegem, bevinden de fietsers en voetgangers zich op voornoemde Rijksweg in een bijzonder gevaarlijke toestand. Het voet-fietspad wordt er nogal eens bereiden door autobestuurders, zodat de fietsers en voetgangers veelal verplicht zijn hun toevlucht te zoeken op de verhoogde berm.

Mag ik de geachte Minister vragen :

- of hij van deze onveilige situatie op de hoogte is en welke initiatieven hij neemt om de veiligheid van de fietsers en voetgangers te verbeteren ;
- in bevestigend geval, of hij van oordeel is dat maatregelen inzake snelheidsbeperking via het plaatsen van aangepaste verkeersborden of passende snelheidsremmers vóór iedere bocht, hiervoor in aanmerking kunnen komen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat op bedoeld wegvak twee types dwarsprofielen voorkomen :

1. een rijweg in beton met een breedte van 5 meter en een aanliggend dubbelrichtingsfietspad met een breedte van 1,5 meter ;
2. een rijweg in beton met een breedte van 6 meter en een aanliggend dubbelrichtingsfietspad met een breedte van 1,5 meter.

Daar de N 454 aldaar een bochtig tracé vertoont en gezien de geringe breedte van de rijweg komen de voertuigen vooral in de binnenbochten geregeld over het fietspad.

Een totale modernisering met aanleg van vrijliggende fietspaden over de gehele weglengte is slechts haalbaar mits belangrijke onteigeningen en de kosten, die kunnen worden geraamd op 50 miljoen frank.

Een eerste verbetering zou kunnen worden gerealiseerd door op de gevaarlijkste plaatsen het dubbelrichtingsfietspad over een totale lengte van 340 meter in opstand aan te leggen. De kosten hiervan worden geraamd op 2,2 miljoen frank.

Het plaatsen van borden C 43 snelheidsbeperking lijkt me niet aangewezen daar door het bochtig tracé de snelheid wordt afgeremd. Wel zou gevaarsborden A 1 de gevaarlijke bochten kunnen aangeven.

Vraag nr. 106
van 8 februari 1990
van de heer J. CUYVERS

RW 467 te Berlare — Afsluiting tijdens Waterfeesten van Vlaanderen

Tijdens de Waterfeesten van Vlaanderen, die jaarlijks doorgaan op de eerste zondag van augustus in Berlare, wordt door de gemeente de Rijksweg N 467 afgesloten. De inrichter van de Waterfeesten is de Vereniging voor Vreemdelingenvervoer v.z.w.-Donkmeer. In een brief van 14 februari 1989 vestigt de Wegendienst van Oost-Vlaanderen de aandacht van het gemeentebestuur van Berlare onder meer op het feit dat er geen toegangsrecht mag worden geëist van de weggebruikers.

Volgens krant artikels van 7 augustus 1989 zijn er ongeveer 40.000 bezoekers geweest. Volgens een deурwaardersexploit kon het publiek alleen het afgesloten gedeelte van de Rijksweg N 467 betreden tegen betaling van 200 frank.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. welke sancties hij heeft genomen tegen deze overtreding ;
2. welke maatregelen hij heeft genomen om diezelfde overtredingen in de toekomst te vermijden.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat mijn

diensten slechts advies uitbrengen bij de gemeente Berlare betreffende de afsluiting van de Gewestweg N 467.

In die advies werd onder meer gesteld dat geen toegangsrecht mag worden geëist van de weggebruikers. Het afleveren van de toelating met de uiteindelijke voorwaarden gebeurt door de gemeente Berlare. Deze dient in te staan voor de naleving van de door haar zelf opgelegde en ook van de medegedeelde voorwaarden.

Vraag nr. 110
van 15 februari 1990
van de heer J. VALKENIERS

Trammuseum van Schepdaal — Overplaatsing en bestemming

Naar ik verneem zou het Trammuseum van Schepdaal worden overgeplaatst naar Bokrijk. De VVV Zuid-West-Brabant, de Schepdaalse gemeenschap en het gemeentebestuur van Dilbeek wensen terecht in deze materie te worden geraadpleegd alvorens een definitieve beslissing wordt genomen.

Mag ik weten waarom deze overplaatsing nu plots wordt overwogen ?

Zo dit museum dan toch zou worden verplaatst, wat denkt de geachte Minister dan aan te vangen met de vrijkomende gebouwen en gronden ?

Antwoord

Het Buurtspoorwegmuseum te Schepdaal en het aldaar tentoongesteld historisch rollend materieel zijn eigendom van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen (NMVB).

Het beheer ervan gebeurt door een VZW — Vereniging voor het Trammuseum — en dit sinds de opening in 1962.

Ingevolge de regionalisering wordt thans door een Technische Werkgroep de opsplitsing van de NMVB voorbereid tussen het Vlaamse en Waalse Gewest.

Een voorstel tot verdeling van het historisch rollend materieel, op basis van herkomst van het rijtuig, werd opgemaakt.

De verdeling van dit materieel per Gewest veroorzaakt niet noodzakelijk de overheveling ervan.

Het Buurtspoorwegmuseum te Schepdaal zelf staat in de te verdelen goederen vermeld onder de rubriek Sociale en Culturele bestemmingen". Hier is nog geen standpunt van verdeling ingenomen.

Sinds 1972 bestonden er reeds projecten om in het Provinciaal Domein te Bokrijk een tramlijn aan te leggen om de verschillende attractiepolen met elkaar te verbinden, hetgeen de laatste maanden in een stroomversnelling is geraakt.

Na een grondige studie voor de aanleg van een tramlijn van 4,6 kilometer met aanhorigheden, besloot de Raad van Bestuur van Bokrijk op 27 februari 1990 het project niet te laten doorgaan, gezien de vrij aanzienlijke investeringskosten.

Door deze beslissing vervalt een eventuele overheveling van gebouwen en rollend materieel van Schepdaal naar Bokrijk.

Indien men het Buurtspoorwegmuseum te Schepdaal in stand wenst te houden, dienen op zeer korte termijn zware investeringen te worden gedaan, zoals het plaatsen van nieuwe sporen, verbeteringswerken aan het woonhuis, onderhoud van de gebouwen en restauratie van bepaalde rijtuigen. Daartegenover staat het steeds dalend aantal bezoekers : in 1987 : 6.842 ; in 1988 : 5.145 en in 1989 : 2.834.

De inkomsten hiervan zijn tegenover de kosten te waarborgen.

Gezien de kritieke financiële toestand van de NMVB, of van de op te richten nieuwe Vlaamse Vervoermaatschappij, zal het in de huidige omstandigheden niet mogelijk zijn hiervoor kredieten beschikbaar te stellen.

Ik ben bereid om met de NMVB of de nieuwe Vervoermaatschappij, de betrokken en geïnteresseerde partijen te onderzoeken welke mogelijkheden er nog zijn om het Vlaams historisch materieel en eventueel de site van het Buurtspoorwegmuseum te Schepdaal te behouden en in stand te houden.

**Vraag nr. 115
van 21 februari 1990
van de heer G. BEERDEN**

Onbevaarbare waterlopen — Onderhoud

Ik had graag een antwoord op onderstaande vragen.

1. a) Welke onbevaarbare waterlopen van eerste categorie, met vermelding van hun lengte, kregen sedert 1985 geen gewone of buitengewone onderhoudsbeurt ?
- b) Welke kregen in 1989 wel een gewoon of buitengewoon onderhoud, met vermelding der lengten ?
- c) Welke is de totale lengte van de onbevaarbare waterlopen binnen de Vlaamse Gemeenschap ?
2. a) Welke onbevaarbare waterlopen van tweede categorie in Limburg, met vermelding van de lengte, zijn sedert 1985 niet meer onderhouden ?
- b) Welke waterlopen van deze categorie kregen in 1989 wel een onderhoudsbeurt, gewoon of buitengewoon, met vermelding der lengten ?
- c) Welke is de totale lengte van de waterlopen tweede categorie in Limburg ?
3. Welke waterlopen of delen ervan werden of worden manueel onderhouden ? In welke gevallen wordt manueel onderhoud opgelegd en door wie ?
4. Hoeveel kredieten van de Vlaamse Gemeenschap werden in 1989 daadwerkelijk besteed aan het onderhoud van onbevaarbare waterlopen van eerste en tweede categorie ?

Graag kreeg ik van de geachte Minister een opdeling per provincie.

Antwoord

De onbevaarbare waterlopen behoren niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

**N. DE BATSELIER
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE**

**Vraag nr. 29
van 9 februari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Vlaamse wapenproducenten — Maatregelen tot reconversie

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Heeft hij er een idee van hoeveel ten honderd van de Vlaamse bedrijven direct en/of indirect bij wapenproductie voor binnen- en buitenland zijn betrokken ?
2. Welke zijn de belangrijkste Vlaamse bedrijven die direct of indirect ingeschakeld zijn in de fabricage van wapens ?
3. Welk is voor elk van die bedrijven het percentsgewijs aandeel van de wapenproductie in hun totale productie ?
4. Welke concrete maatregelen heeft de geachte Minister genomen om die bedrijven tot reconversie aan te sporen bijvoorbeeld naar milieutechnologie ? Die reconversie is gezien de internationale toestand toch dringend.
5. Welke andere maatregelen kunnen er nog worden genomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen over te maken.

1. De Vlaamse defensie-industrie telt een 170-tal ondernemingen, die actief zijn in een brede waaier van economische subsectoren zoals :
 - mechanische engineering en constructie (voertuigen, containers, bomheftrucks . . .)
 - metaalbehandeling en -bekleding
 - scheepsbouw
 - elektronische componenten, sub-systemen en systemen
 - communicatie- en navigatiesystemen

- bouw en uitrusting van vliegpleinen
 - rubber, plastics en composieten
 - militaire verven
 - gereedschap, produktiemachines en onderhoudsuitrusting
 - bijzondere textielsoorten en isolatiemateriaal
 - veiligheidskledij en -uitrustingen
 - testen van materieel, uitrustingen en systemen
 - optische uitrustingen en componenten
 - acoustische uitrustingen
 - hydraulische en pneumatische uitrustingen
 - onderhoud
 - software
 - wapens en munitie.
2. De eigenlijke wapenproductie („oorlogswapens en munitie”) is in Vlaanderen beperkt tot één enkele onderneming. Het is niet gebruikelijk via deze weg inlichtingen over individuele ondernemingen over te maken.
3. Voor de meerderheid van de betrokken ondernemingen is de defensie-activiteit beperkt tot een kleine fractie van de totale bedrijfsactiviteit en/of is zij van tijdelijke aard, afhankelijk van het afsluiten van aankoopovereenkomsten met het Ministerie van Landsverdediging, het deelnemen aan multinationale defensieprogramma's, het verkrijgen van „compensatie”-bestellingen vanwege buitenlandse ondernemingen of het bekomen van onderaannemingscontracten.

Het percentsgewijze aandeel van de productie voor defensie in de totale productie is aldus onmogelijk vast te stellen.

4. Zoals blijkt uit het antwoord op deel 1 van de vraag, bestrijkt de defensie-industrie een uitgebreid gamma activiteiten waarvan vele als hoogtechnologisch kunnen worden aanzien, zoals bijvoorbeeld :
- in de mechanische sector : poedermetallurgie, aluminiumextrusie, „elektro-forming” . . .
 - in de sector elektronica : ontwerpen van chips, digitale technieken, elektro-optiek, „EM-shielding”, optische vezels . . .
 - wat betreft „niet-metaal” produkten : ceramics, polycarbonmateriaal, NBS-kleding, speciale kabels . . .
 - in de luchtvaartsector : communicatie-uitrusting, energiesystemen, cablering, . . .

Het betreft sectoren die omwille van de snelle technologische evolutie hun productie-apparaat voortdurend aanpassen.

5. Maatregelen inzake reconversie onder andere naar milieutechnologie zijn in voorbereiding.

L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 83
van 26 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Bouwvergunningen — Uitreiking vóór definitieve goedkeuring ontwerp

Vastgesteld wordt dat na goedkeuring in de gemeenteraad van een voorontwerp van bijzonder plan van aanleg (BPA), reeds bouwvergunningen worden uitgereikt op basis van de voorschriften van het voorontwerp.

Het onderzoek *commodo* en *incommodo* is desgevallend niet uitgevoerd en het gemeentebestuur gaat niet over tot de fase van de goedkeuring van een bijzonder plan van aanleg.

Dit betekent uiteraard dat bouwvergunningen worden uitgereikt die afwijken van het bij koninklijk besluit goedgekeurd BPA en vóór de definitieve goedkeuring door de gemeenteraad.

Deze werkwijze heeft reeds verscheidene juridische betwistingen tot gevolg gehad.

Vindt de geachte Minister het verlenen van bouwvergunningen vóór de goedkeuring van het definitief ontwerp aanvaardbaar ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat hier een tweeledig antwoord vereist is, gezien de vraag zelf blijkbaar twee te onderscheiden situaties bedoelt.

1. In de situatie dat de gemeenteraad een bijzonder plan van aanleg (BPA) heeft aanvaard, worden de bouwvergunningen verleend overeenkomstig artikel 45 van de stedenbouwwet, dit wil zeggen met voorafgaand advies van de gemachtigde ambtenaar. Het is evenwel best mogelijk en logisch dat bij het verlenen van die vergunningen het College van Burgemeester en Schepenen en/of de gemachtigde ambtenaar zijn beslissing of advies baseert op de voorschriften van het voorlopig goedgekeurd BPA. Bovendien biedt artikel 45, § 5 de mogelijkheid een bouwvergunning te weigeren om reden dat de aanvraag onverenigbaar is met een in voorbereiding zijnde BPA. Er kunnen zich derhalve gevallen voordoen waar vergunningen worden verleend, die bij de definitieve goedkeuring van het BPA niet meer zouden kunnen worden goedgekeurd. Bouwaanvragen zijn termijngebonden. Er kan dus niet steeds worden gewacht tot de definitieve goedkeuring van het BPA.

Bovendien heeft het College de zorg en de mogelijkheid te vermijden dat er tijdens de procedure van het opstellen van een BPA vergunningen worden goedgekeurd, die later het BPA in het gedrang zouden kunnen brengen. Er zijn mij gemeenten bekend, die hun BPA's niet tot in het stadium van definitieve goedkeuring bij ministerieel besluit laten

komen. Zij gebruiken het voorlopig goedgekeurde BPA om soepelheidsredenen alleen als een door het College te hanteren richtlijn. Over deze praktijk zijn mij geen juridische betwistingen bekend. Het is alleen verwarrend voor de burger in vergunningen of weigeringen verwijzingen terug te vinden naar een BPA dat nog geen enkele verbindende juridische waarde heeft.

- Indien het geachte lid de situatie bedoelt waar er reeds een definitief goedgekeurd BPA bestaat, dat in herziening is gesteld en waarvan de wijziging voorlopig werd goedgekeurd door de gemeenteraad, dan zijn mij in die juridische situatie inderdaad betwistingen bekend.

Bouwaanvragen die zich situeren in een BPA, dienen behandeld te worden overeenkomstig artikel 46 van voornoemde stedenbouwwet. Een BPA dat in herziening gesteld is, blijft van kracht tot de wijziging definitief is goedgekeurd en van kracht is geworden na publicatie in het Belgisch Staatsblad. Dit houdt in dat in die situatie een bouw aanvraag die conform is met het originele BPA kan worden goedgekeurd, maar ook kan worden geweigerd als ze de opties van het in herziening gestelde BPA in het gedrang zou brengen. De constante rechtspraak van de Raad van State leert echter ook dat een bouw aanvraag die strijdig is met het originele BPA, maar conform met het voorontwerp of ontwerp van BPA niet wettelijk kan worden uitgereikt.

In die zin kunnen er geen bouwvergunningen worden verleend vóór de goedkeuring van het definitief ontwerp en het van kracht worden van het gewijzigde BPA.

Vraag nr. 86
van 29 januari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

SST-dossier — Procedure

Om de super snelle trein (SST) door Vlaanderen te laten flitsen is een bouwvergunning nodig. Een aanpassing van de gewestplannen is vereist van zodra een nieuw tracé buiten de gewone spoorbedding valt.

De volgende procedure zou zijn voorgeschreven.

- Een milieueffectrapport (MER) over de SST, conform de Vlaamse MER-reglementering van 23 maart 1989.
- Het bouwvergunningsaanvraagdossier voor het SST-project dient een door het Bestuur van Leefmilieu voor conform verklaard MER te bevatten.
- Zodra het MER wordt ontvangen door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu wordt er een kopie ter kennisgeving overgemaakt aan de leden van de Vlaamse Executieve, de Voorzitter van de Vlaamse Raad en de leden van de Commissie Leefmilieu en de Commissie Ruimtelijke Ordening van de Vlaamse Raad.
- Bespreking van het MER en evaluatie van het dossier door de werkgroep ad hoc, samengesteld uit vertegenwoordigers van alle leden van de Vlaamse Executieve.

- Administratieve behandeling, met inbegrip van de organisatie van het voorgeschreven openbaar onderzoek.
- Zodra de administratieve behandeling is afgehandeld, zal de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, na bespreking in de werkgroep ad hoc, de beslissing voorleggen aan de Vlaamse Executieve.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

- Is de bovenvermelde de te volgen procedure of worden er nog andere stappen ondernomen ?
- Worden het milieueffectrapport en de bespreking ervan openbaar gemaakt op het ogenblik dat de MER-besluiten getrokken zijn ?
- Wat is de bevoegdheid van de werkgroep ad hoc, heeft hij een dwingende inspraak ?
- Hoe wordt het openbaar onderzoek gehouden ?
- Zijn er data vooropgesteld voor de onderscheiden stappen en zo ja, welke ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Met haar beslissing van 7 februari 1990 heeft de Vlaamse Executieve volgende procedure goedgekeurd.

- Kennisname van de door de initiatiefnemer voorgedragen opties voor het SST-tracé in het Vlaamse Gewest.
- Beslissing Vlaamse Executieve tot gedeeltelijke in-herzieningstelling van de gewestplannen voor de stroken waarbinnen de voorgelegde SST-tracés zijn gelegen.
- Procedure inzake gewestplan :

- a) conform de in punt 2. vermelde beslissing stelt de Vlaamse Executieve — met het oog op het inzetten van de daartoe voorziene procedure en inzonderheid de organisatie van het openbaar onderzoek — conform artikel 43 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 de gewestplannen of delen ervan in herziening voor de weerhouden tracés of delen ervan ;

Conform het Vlaamse Regeerprogramma van 2 februari 1989 zal in het kader van dit wettelijke openbaar onderzoek de informatie vervat in het/ de conform verklaarde MER-rapport zo ruim en zo bevattelijk mogelijk bij de bevolking worden verspreid ; de modaliteiten voor de verspreiding van deze MER-irformatie bij de bevolking worden bepaald bij een omzendbrief die door de Vlaamse Executieve is goedgekeurd ;

- b) verdere behandeling overeenkomstig de wettelijk voorgeschreven procedure van de in-herziening gestelde en voorlopig vastgestelde plannen (of delen ervan) bedoeld in punt a) ; daar de in punt a) bedoelde in-herzieningstelling(en) geen

enkele beslissing omtrent SST-tracés in het Vlaamse Gewest inhoudt, zal met betrekking tot tracés of delen ervan geen enkele bouwvergunning voor het SST-project of een deel ervan worden afgeleverd zolang de Vlaamse Executieve geen definitieve beslissing zoals bedoeld in punt e) hierna heeft genomen ;

- c) mede rekening houdend met de resultaten van de onder punt a) bedoelde raadpleging van de betrokken bevolking bepaalt de Vlaamse Executieve haar standpunt met betrekking tot de definitieve beslissing over de in herziening gestelde gewestplannen of delen ervan ;
- d) debat in de Vlaamse Raad over de onder punt c) bedoelde standpuntbepaling van de Vlaamse Executieve, gelet op de op 23 maart 1989 door de Vlaamse Raad aangenomen motie ;
- e) na het onder punt d) vermelde debat, definitieve beslissing over
- de in herziening gestelde gewestplannen of delen ervan ;
 - de ingediende bouwvragen ;
 - de voorwaarden waaronder de bouwvergunningen worden verleend.

4. Behandeling bouwvergunningaanvragen :

- a) geen enkele bouwvergunning zal worden afgeleverd zolang de Vlaamse Executieve geen definitieve beslissing zoals bedoeld in punt 3. e) heeft genomen ;
- b) administratieve behandeling van de door de initiatiefnemer in te dienen bouwvergunningaanvra(a)g(en) met betrekking tot het SST-project of delen ervan conform de reglementair voorgeschreven procedure en met inbegrip van de organisatie van het voorgeschreven openbaar onderzoek ; het/de hierop betrekking hebbende conform verklaarde MER-rapport zal (zullen) overeenkomstig de van toepassing zijnde MER-reglementering bij dit openbaar onderzoek samen met de bouwvraag ter inzage worden gelegd ;
- c) uitspraak door de Vlaamse Executieve over de ingediende bouwvergunningaanvra(a)g(en) conform artikel 48 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 ; over aanvragen wordt pas uitspraak gedaan na de definitieve vaststelling van het desbetreffende in herziening gestelde gewestplan (zie punt 3.b).

Omzendbrief nummer 24-9 van 16 oktober 1967 onderscheidt de volgende werken :

- geheime constructies : louter de ligging zal worden medegedeeld aan Stedebouw ;
- andere werken : de Administratie van Ruimtelijke Ordening zal op de hoogte worden gesteld, geplannen en een technische nota zullen worden voorgelegd.

Dus nergens wordt er gesproken van een bouwvergunning.

Graag formuleerde ik hieromtrent de volgende opmerkingen en vragen.

- Zelfs indien er geen zoneringsvoorschriften bestaan dan is, volgens de gevestigde rechtspraak van de Raad van State, de gemachtigde ambtenaar nog steeds verplicht om zich uit te spreken over de goede ruimtelijke ordening. In welke mate is deze omzendbrief niet in tegenspraak met deze verplichting ?
- Is deze omzendbrief nog van toepassing voor het Vlaamse Gewest ?
- In deze omzendbrief is er nergens sprake van het verlenen van een vergunning. Is dit niet in tegenspraak met het artikel 44 van de organieke wet ?
- In functie van de besluiten inzake de MER is het koninklijk besluit inzake de samenstelling van het bouwdoosier gewijzigd. In deze besluiten is er geen uitzondering gemaakt voor MER-plichtige handelingen of werken die door het leger zouden worden uitgevoerd. Kan een negatief MER leiden tot het weigeren van een vergunning, die in de praktijk schijnbaar niet is vereist ?
- Hoe is de regeling inzake exploitatievergunningen die door het leger worden aangevraagd ? Is het leger ook om redenen van geheimhouding vrijgesteld van verplichtingen in het kader van het ARAB ?
- Een mogelijke — tamelijk geforceerde — denkpiste is dat het uitzonderingsartikel 20 inzake de toepassing en inrichting van de gewestplannen voorziet dat zelfs werken van algemeen belang landschappelijk en architectonisch in het betrokken gebied moeten inpasbaar zijn. Tevens vermeldt de toelichting dat het moet handelen om werken die omwille van hun plaatsgebonden karakter of andere dwingende redenen een welbepaalde vestigingsplaats vereisen.

Wat is de visie van de geachte Gemeenschapsminister op dit alles ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De militaire terreinen werden op de gewestplannen aangeduid in witte kleur met letter M en vallen volgens

Vraag nr. 90 van 2 februari 1990 van de heer J. TIMMERMANS

Militaire domeinen — Vigerende stedenbouwkundige voorschriften

Op de gewestplannen zijn militaire terreinen wit gelaten. Er bestaan dus geen stedenbouwkundige voorschriften voor deze in planologisch-juridisch opzicht niet bestaande gronden. In de officiële toelichting bij het koninklijk besluit inzake de toepassing en de inrichting van de gewestplannen is dan ook niets terug te vinden over militaire terreinen.

het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, onder toepassing van artikel 17.6.1. De witte kleur kan in geen geval betekenen dat deze terreinen in planologisch-juridisch opzicht niet zouden bestaan. In de toelichtingsnota werd destijds geen nadere uitleg gegeven blijkbaar omdat de bestemming „Militair Domein” vrij duidelijk is.

De omzendbrief nummer 24-9 van 16 oktober 1967 inzake de militaire domeinen, wordt in de vraag iets te summier voorgesteld. De werken welke daarin onderscheiden worden zijn de volgende :

- geheime werken in het raam der internationale verplichtingen en verdedigingswerken van operationele aard ;
- bouwwerken betreffende huisvesting, opslagplaatsen en logistieke installaties.

In de omzendbrief wordt wel degelijk gesproken over de vergunningsplichtige werken, echter niet op basis van artikel 44 van de stedenbouwwet, doch op basis van artikel 48. De omzendbrief verduidelijkt de te volgen procedure bij hogervernoemde werken.

In antwoord op de door het geachte lid daarbij geformuleerde opmerkingen geldt het volgende.

- Inzake de goede ruimtelijke ordening is de omzendbrief niet in strijd met een uitspraak hieromtrent. Hij vermeld immers nergens dat de interpretatie van deze term wordt uitgesloten. Hij geeft alleen de te volgen procedure aan bij militaire werken, handelingen en/of constructies. Integendeel, de omzendbrief vermeldt dat de procedure valt onder toepassing van artikel 48. Dit artikel verwijst zelf naar de mogelijkheid om rekening te houden met de goede ruimtelijke ordening.
- Deze omzendbrief is nog van toepassing voor het Vlaamse Gewest. Hij werd immers noch gewijzigd, noch opgeheven.
- Zoals reeds aangehaald spreekt de omzendbrief niet over artikel 44, doch over artikel 48. Hij kan dus niet in strijd zijn met artikel 44, vermits dit artikel hier geen toepassing vindt.
- De MER-besluiten en de respectieve exploitatievergunningen vallen buiten mijn bevoegdheid. Een negatief MER kan leiden tot het weigeren van de vergunning, voor zover dit niet in strijd is met de in de procedure gemaakt uitzondering betreffende militaire domeinen en voor zover deze beslissing niet in strijd is met de internationale richtlijnen dienaangaande.
- Artikel 20 als uitzonderingsartikel komt hier niet ter sprake. Immers, zelfs al zou men dit artikel zo kunnen toepassen — quod non — dan geeft deze toepassing nog altijd geen uitsluitel over de al dan niet noodzakelijkheid om bouwvergunning te verlenen.

Vraag nr. 93
van 8 februari 1990
van de heer J. CUYVERS

Natuurgebied Donkmeer te Berlare — Vergunning constructies

Beschikt de gemeente Berlare (Oost-Vlaanderen) over

de nodige bouwvergunning voor een podium van 40 meter op 26 meter in gewapend beton in het als natuur- en waterwingebied beschermde Donkmeer ?

Kunnen er ook nog tijdelijke constructies, zoals een tribune, worden opgetrokken zonder het natuurkarakter te schaden ? Zo ja, welke vergunningen zijn hiervoor nodig ?

Welke beperkingen worden opgelegd aan de tijdelijke of definitieve constructies, die in een natuurgebied worden opgetrokken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Op 13 februari 1989 verleende de gemachtigde ambtenaar van de provincie Oost-Vlaanderen een bouwvergunning voor de aanleg van het theaterplateau (40 meter x 26 meter) op basis van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 daar de gronden reeds eigendom zijn van het gemeentebestuur en daar de aanvraag kadert in een aanvaardbare toeristische uitbouw van het Donkmeer.

De vergunning stipuleert verder dat :

- buiten het speelseizoen de betonplaten moeten worden afgedekt met teelaarde ;
- de vergunning echter niet geldt voor het oprichten van een lokaal van technische werken en een sanitair en een berglokaal, gelet op de ligging in het natuurgebied ;
- Het Bestuur Monumenten en Landschappen zijn toestemming moet betuigen met deze werken, vermits ze zijn gesitueerd in een geklasseerd landschap.

2. Op 8 maart 1989 werd de toelating gegeven door het Bestuur van Monumenten en Landschappen, om binnen het gerangschikt landschap Plassen van Overmere Donk een kunstmatig eiland aan te leggen, onder de volgende voorwaarden :

- op het bestaande schiereiland mogen geen gebouwen worden geplaatst ;
- het te construeren kunstmatige schiereiland met teelaarde dient te worden afgedekt.

3. Om volledig te zijn kan ik het geachte lid nog mededelen dat in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen wordt gestipuleerd :

- in artikel 13 : „De groengebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu . . .” ;
- in artikel 20 : „Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied”.

In de toelichting bij het vermelde koninklijk besluit

(stuk 790802) wordt vermeld dat in artikel 20 een uitzonderingsprincipe wordt vastgesteld waarvan de rechtvaardiging enkel weer te vinden is in de vaststelling van de bevordering van het algemeen belang. Het gaat hierbij duidelijk om werken waarvoor omwille van het plaatsgebonden karakter of andere dwingende redenen een welbepaalde inplanting noodzakelijk is.

4. Volgens artikel 13 4.3.2. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, kunnen in deze gebieden jagers- en vissershutten worden beschouwd voor zover deze niet kunnen worden gebruikt als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk. Het plaatsen van een tribune, in kwestieus geval, zonder schade aan het natuurgebied, moet worden gezien als het plaatsen van een verplaatsbare inrichting. De verplaatsbaarheid van de inrichting betekent dat het eigenlijk object van de vergunning niet de constructie, maar het bepaald gebruik van de grond is. Zodat bij het onderzoek van dergelijke aanvragen dan ook juist die impact moet worden nagegaan.
5. Wat de laatste alinea van de vraag betreft, is het antwoord weergegeven in hetgeen voorafgaat.

Vraag nr. 94
van 8 februari 1990
van de heer J. CUYVERS

Donkmeer te Berlare — Bescherming

In welke mate druist het organiseren van activiteiten, die doorgaan op een podium van 40 meter op 24 meter, door de privé-v.z.w.-Festivaria in tegen de bescherming als natuurgebied en gedeeltelijk waterwingebied van het Donkmeer te Berlare ?

Welke maatregelen heeft de geachte Minister genomen om deze toestand te saneren ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Op 13 februari 1989 verleende de gemachtigde ambtenaar van de provincie Oost-Vlaanderen een bouwvergunning voor de aanleg van het theaterplateau „op basis van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 daar de gronden reeds eigendom zijn van het gemeentebestuur en daar de aanvraag kadert in een aanvaardbare toeristische uitbouw van het Donkmeer”.

De vergunning stipuleert verder :

- buiten het speelseizoen moeten de betonplaten worden afgedekt met teelaarde ;
- de vergunning geldt echter niet voor het oprichten van een lokaal van technische werken en een sanitair en een berglokaal, gelet op de ligging in het natuurgebied

- Het Bestuur Monumenten en Landschappen moet zijn toestemming betuigen met deze werken, vermits ze zijn gesitueerd in een geklasseerd landschap.
2. Op 8 maart 1989 werd deze toelating om binnen het gerangschikt landschap Plassen van Overmere Donk een kunstmatig eiland aan te leggen, verleend onder de volgende voorwaarden :
 - op het bestaande schiereiland mogen geen gebouwen worden geplaatst ;
 - het te construeren kunstmatig schiereiland dient met teelaarde te worden afgedekt ;
 3. Om volledig te zijn kan ik het geachte lid nog mededelen dat in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen wordt gestipuleerd :
 - artikel 13 : „De groengebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu . . .” ;
 - artikel 20 : „Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied”.

In de toelichting bij het vermelde koninklijk besluit (stuk 790802) wordt vermeld dat in artikel 20 een uitzonderingsprincipe wordt vastgesteld waarvan de rechtvaardiging enkel weer te vinden is in de vaststelling van de bevordering van het algemeen belang. Het gaat hierbij duidelijk om werken waarvoor omwille van het plaatsgebonden karakter of andere dwingende redenen een welbepaalde inplanting noodzakelijk is.

Vraag nr. 95
van 8 februari 1990
van de heer M. DESUTTER

Vloerindex — Berekening

Volgens een ministeriële omzendbrief aan de gemeentebesturen van 25 januari 1968, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 31 januari 1968, wordt de vloerindex bij bouw- en verkavelingsvergunningen berekend volgens de verhouding van de vloeren (V) tot de oppervlakte van het terrein (T).

Het getal T komt volgens de ministeriële omzendbrief overeen met de oppervlakte van het kadastraal perceel, vermeerderd met de bestaande en toekomstige open ruimten, te weten de aanliggende straten en openbare ruimten.

De oppervlakte moet worden gemeten tot het midden van de straat, doch met dien verstande dat de in aanmerking te nemen halve breedte maximaal 20 meter is.

Heel wat gemeenten passen echter een T-index toe die overeenkomt met de oppervlakte van het kadastraal perceel, wat mijn inziens logischer is.

Meent de geachte Minister niet dat het aangewezen is de vloerindex in de toekomst te berekenen op basis van de oppervlakte van het terrein alleen, zonder rekening te houden met bestaande en toekomstige open ruimten 'of straten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De verhouding V/T, zoals bepaald in de ministeriële omzendbrief (Belgisch Staatsblad van 31 januari 1968) dient in de dagelijkse praktijk bij de beoordeling van bouwaanvragen niet altijd te worden toegepast, omdat in de meeste BPA's — en voor de provincie West-Vlaanderen is dit reeds jaren vrij algemeen — bij de bepaling van de T-index alleen de terreinoppervlakte van het perceeldeel gelegen binnen de betrokken zone mag in rekening worden gebracht. Een andere reden waarom een gedeelte van het openbaar domein, zoals bepaald in de betrokken omzendbrief, nog maar zeldzaam in de berekening van de T-index kan betrokken worden, is dat in vele plannen van aanleg, in plaats van een V/T bepaling, de maximale terrein-bezetting wordt aangeduid, samen met het maximaal aantal bouwlagen en/of de maximale bouwhoogte.

Teneinde voor het ganse Vlaamse Gewest een uniforme bepaling van de V/T formule te hanteren, zal bij een herwerking van de betreffende omzendbrief rekening gehouden worden met de bemerkingen van het geachte lid.

Vraag nr. 99 van 16 februari 1990 van de heer E. VANKEIRSBILCK

Renovatiepremies — Uitbetaling

Ik verneem dat begin 1990 reeds geen kredieten meer beschikbaar zouden zijn tot het uitbetalen van renovatiepremies die toegestaan werden in 1989. De uitbetaling zou pas ten vroegste in 1991 kunnen gebeuren. Dit veroorzaakt heel wat moeilijkheden bij de begunstigden van een renovatiepremie met het oog op het betalen van hun rekeningen voor de uitgevoerde werken.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij een antwoord te willen verstrekken op de volgende vragen ?

1. Zijn alle kredieten van 1990 reeds uitgeput ?
2. Hoeveel toegekende renovatiepremies zijn nog niet uitbetaald op 1 februari 1990 en om welk totaal bedrag gaat het ?
3. Welke maatregelen zijn genomen om de toegekende renovatiepremies binnen de kortst mogelijke tijd te kunnen uitbetalen ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem de volgende inlichtingen te verstrekken.

1. Momenteel zijn alle kredieten voor de uitbetaling van renovatiepremies of stads- en dorpsvernieuwingspremies in 1990 inderdaad reeds uitgeput.
2. Op 1 februari 1990 waren 253 toegekende renovatie- of stads- en dorpsvernieuwingspremies voor een totaal bedrag van 60.165.049 frank nog niet uitbetaald.
3. Om in de uitbetaling van de betrokken dossiers te voorzien werd oorspronkelijk een krediet gevraagd van 415,6 miljoen frank. De Executieve weerhield uiteindelijk slechts een vastleggingskrediet van 160 miljoen frank en een ordonnanceringskrediet van 107 miljoen frank. Bij de begrotingscontrole werd een vraag naar bijkredieten gesteld, doch hierover werd door de Executieve nog geen beslissing genomen. Hoewel een verhoging van het programma 76 (Ruimtelijke Ordening) mogelijk is, zal dit — gelet op de bedoeling van de Executieve om het begrotingstekort te beperken — moeten worden gecompenseerd op een ander programma.

Binnen het andere bevoegdheidspakket dat mij werd toegewezen (Huisvesting) is het mij onmogelijk om die besparingen door te voeren. De schuldenlast in de sociale huisvestingssector is het geachte lid — naar ik aanneem — voldoende bekend.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 28 van 20 februari 1990 van de heer J. VALKENIERS

VZW Onafhankelijke Thuiszorg Vlaanderen — Erkenning

Graag vernam ik van de geachte Minister wanneer de VZW Onafhankelijke Thuiszorg Vlaanderen zal worden erkend als groepering van diensten voor thuisverzorging.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de door hem gestelde vraag betrekking heeft op een materie die behoort tot de bevoegdheid van de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, aan wie ik zijn vraag heb overgezonden.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 177 van 29 januari 1990 van de heer L. VANHORENBEEK

Huisvuil — Recuperatie

Om de recuperatie van huisvuil te verhogen wordt ge-

scheiden inzamelen aangemoedigd. Men wil de recuperatievoeten tot 30 ten honderd optrekken in 1995 ; tegen 2000 wil men een recuperatievoet van 60 ten honderd of meer bereiken.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen hoe dit concreet zal gebeuren.

1. Welke acties worden er opgestart en welke specifieke maatregelen worden er genomen om deze recuperatievoeten te bereiken ?
2. Op basis van welke studies werden deze streefpercentages berekend ?

Antwoord

1. Teneinde de vooropgestelde recuperatievoeten op termijn te bereiken worden onder meer de volgende actieprogramma's ontwikkeld :

- voortzetten en uitbreiden van de sensibiliseringscampagnes ;
- verbeteren en uitbreiden van de bestaande systemen van gescheiden inzameling ;
- de gefaseerde introductie van selectieve inzameling volgens de scheidingsregel : groente-, fruit- en tuinafval, recycleerbare materialen, klein chemisch afval, rest ;
- onderhandelingen met het bedrijfsleven teneinde te komen tot milieubeleidsvereenkomsten waarin resultaatverbintenissen van het bedrijfsleven centraal staan.

Deze beleidsintenties worden uitvoerig weergegeven in mijn MINA-plan 1990-1995 en ze worden in detail uitgewerkt in het deelplan recyclage van het Afvalstoffenplan 1991-1995.

2. Door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor Vlaanderen (OVAM) werden de voorbije jaren en worden vandaag tal van projecten opgezet. Ook van initiatieven uit de ons omringende landen worden evaluatierapporten bestudeerd.

Uit al deze studies blijkt dat gescheiden inzameling en recyclage vandaag nog niet als evident kunnen worden beschouwd, maar met de nodige inspanningen bepalend zullen zijn voor de afvalstoffenverwijdering tijdens de komende decennia. Daarom ook zijn voorkoming en recyclage de belangrijkste peilers van het afvalstoffenbeleid.

Vraag nr. 189 van 8 februari 1990 van de heer W. VAN DURME

Verwijdering drijfmest uit kwetsbare gebieden — Subsidies

In het regionaal reclameblad „Meetjesland Express” verscheen een advertentie waarin de Dijkgraaf onder de titel „Berichtgeving” de landbouwers inlicht over het verkrijgen van subsidies voor mesttransport. Het betreft het transport van drijfmest vanuit het waterwinningsgebied van de Isabellapolder naar een plaats bui-

ten de waterwinningsgebieden. De subsidies worden verleend door de Watermaatschappij van Zeeland aan de afnemers.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

- in welke mate het Ministerie van Leefmilieu bij deze subsidieregeling is betrokken ;
- of er afnemers van drijfmest zijn erkend ;
- of er controle gebeurt op de uiteindelijke lozing van de drijfmest ;
- of de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij subsidies verleent voor het vervoer van drijfmest vanuit kwetsbare gebieden ;
- op welke plaats(en) het lozen van drijfmest wettelijk is toegelaten ?

Antwoord

In uitvoering van het traktaat afgesloten tussen België en Nederland op 5 februari 1985 dient België oppervlaktewater ter beschikking te stellen aan Nederland in ruil voor de verdieping van het zeekanaal van Gent naar Terneuzen. Het oppervlaktewater wordt onttrokken aan de Isabellapolder en de Zwarte Sluispolder. In dit oppervlaktewaterwingebied dient dan ook speciale aandacht te worden besteed aan de kwaliteit van deze polderwateren.

Het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu werd betrokken bij het overleg tussen de voornoemde polderbesturen en de Watermaatschappij van Zeeland, in verband met de kwaliteitsvermindering van het geleverde oppervlaktewater ingevolge het uitspreiden en/of lozen van dierlijk mest.

Sinds een drietal jaar worden door de Watermaatschappij Zuidwest-Nederland (WMZ) tussen december en eind februari subsidies verleend voor afname buiten het waterwingebied van dierlijke mest afkomstig uit het watercaptatiegebied de Isabellapolder (ongeveer 6.000 hectare).

De bedoeling is te vermijden dat er aanleiding zou zijn tot het lozen van drijfmest ten gevolge van een tekort aan opslagcapaciteit tijdens de winter in het waterwingebied, door het stimuleren van transport en afzetbuiten het gebied.

Het betreft circa 10.000 kubieke meter drijfmest, voornamelijk mestvarkens- en zeugmest, die jaarlijks wordt afgevoerd door vaste loonwerkers, hoofdzakelijk in samenspraak met het bestuur van de Isabellapolder. Meestal gaat het om vaste Vlaamse afnemers (contract) in de omgeving van Wachtebeke en Zelzate.

Deze vervoerder of afnemer van drijfmest is als dusdanig niet erkend doch heeft de verplichting aangeaan het transport en de plaats van uitspreiding onmiddellijk aan partijen te melden.

Aan de afnemers wordt een subsidie gegeven die het tekort van de transportkosten aan de loonwerker moet bijpassen.

Volgens de WMZ verloopt de subsidieregeling als volgt :

50 ten honderd subsidie op de kostprijs van transport van mestvarkensmest ;

62,5 ten honderd subsidie op de kostprijs van transport van rundermest ;

75 ten honderd subsidie op de kostprijs van transport van zeugmest.

Concreet betekent dit minimaal 50 frank per kubieke meter voor een transport van 15 kilometer.

Gezien de beperkte afzetmogelijkheden in Zeeuws-Vlaanderen worden aan Nederlandse afnemers geen subsidies verleend.

Ik kan het geachte lid eveneens melden dat de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij geen subsidies verleent en dus ook niet voor het vervoer van drijfmest vanuit kwetsbare gebieden. Anderzijds is het lozen van drijfmest in oppervlaktewateren overeenkomstig artikel 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging verboden.

Vraag nr. 192
van 8 februari 1990
van de heer J. CUYVERS

Donkmeer te Berlare — Bescherming

In welke mate druist het organiseren van activiteiten, die doorgaan op een podium van 40 meter op 24 meter, door de privé-v.z.w.-Festivaria in tegen de bescherming als natuurgebied en gedeeltelijk waterwingebied van het Donkmeer te Berlare ?

Welke maatregelen heeft de geachte Minister genomen om deze toestand te saneren ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat het Donkmeer te Berlare behoort tot de speciale beschermingszone Durme en de middenloop van de Schelde die bij besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988 is aangewezen in de zin van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand.

Voor deze speciale beschermingszone komen, overeenkomstig hetzelfde besluit, naast de gebieden die op de gewestplannen als natuurgebieden, bosgebieden met ecologisch belang en natuurreservaten vermeld zijn, de volgende habitats in aanmerking :

- stromende en stilstaande waters, met hun oevervegetatie en hun slikplaten, in het zoetwatergetijdengebied ;
- rietvelden, zeggevelen en moerassen.

Op het gemeentehuis van de betrokken gemeenten ligt een afdruk van de speciale beschermingszone ter inzage. Ingevolge artikel 4 van de bovenvermelde richtlijn inzake het behoud van de vogelstand zijn maatregelen nodig om vervuiling en verslechtering van de woongebieden (van vogels) in de beschermingszones te voorkomen, alsmede om te voorkomen dat de vogels aldaar worden verstoord, voor zover deze vervuiling, verslechtering en storing van wezenlijke invloed zijn, opdat de vogelsoorten waarvoor de beschermingszone werd aangegeven, kunnen voortbestaan en zich kunnen voortplanten.

De betreffende festiviteiten worden slechts om de 2 à 3 jaar georganiseerd en dit gedurende 9 avonden, buiten het broedseizoen. Het is weinig waarschijnlijk dat dit ingrijpende verstoring van de vogels met zich meebrengt. Voor de lokatie van het podium werd de voor de natuur minst schadelijke hoek van het meer gekozen.

De lokale organisatie van activiteiten op een podium, waarnaar het geachte lid verwijst, valt in hoofdzaak, zonet geheel onder het toezicht van de gemeentelijke overheid.

Vraag nr. 201
van 16 februari 1990
van de heer M. DESUTTER

Aanwending van aardgas als motorbrandstof — Onderzoeken en experimenten

In Frankrijk onderzoekt men de mogelijkheid om na zuivering het biogas te herwinnen dat thans in de zuiveringsinstallaties wordt verbrand, teneinde er de voertuigen op te laten rijden die worden gebruikt voor de ophaling van het huisvuil.

Technici van de Gaz de France en specialisten uit de automobielsector en de uitrustingsindustrie die in een werkgroep zijn verenigd, zouden reeds heel wat initiatieven hebben genomen om aardgas aan te wenden als motorbrandstof.

Zijn er in België onderzoeken op dit vlak ?

Meent de geachte Minister niet dat ook in ons land voertuigen voor het ophalen van huisvuil gemakkelijk zouden kunnen worden omgeschakeld op biogas ?

In Nederland wordt ook geëxperimenteerd met personenwagens en autobussen.

Wordt in ons land overwogen stadsautobussen op aardgas om te schakelen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat bij de Administratie geen studies over het gebruik van biogas door vuilnisophaalwagens zijn gekend.

Voor het overige verwijs ik het geachte lid naar de Minister, bevoegd voor Verkeerswezen.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 24
van 8 januari 1990
van de heer H. VAN WAMBEKE

BRT-radio — Sponsoring van programma's

Wie regelmatig naar de programma's van BRT 2 luistert, staat versteld van het aantal dat loopt in samenwerking met een of andere financiële instelling. Een van de meest bekende is het programma „Te Bed . . .“ waar de realisator vaak de meeslepende kwis-kandidaat het antwoord laat geven op de vraag : „dit programma loopt in samenwerking met . . .“.

Graag had ik van de geachte Minister, onderverdeeld per gewestelijke zender, de naam vernomen van alle programma's die door een financiële instelling gesponsord zijn, met vermelding van deze instelling per programma.

Mag ik ook het bedrag kennen dat deze instellingen in 1988 en 1989 aldus besteed hebben aan deze radio-programma's ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens, verstrekt door de BRT, meedelen.

1. Volgende radioprogramma's van BRT-2 werden gesponsord door financiële instellingen.

In 1988 :

Programma	Sponsor
G.O. Brabant : Funky Town De Groote Magazijnen	Gemeentekrediet van België Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid
G.O. Limburg : Parkeerschijf	Nationale Kas voor Beroepskrediet
Te Bed of niet te Bed	Gemeentekrediet van België
G.O. West-Vlaanderen Fiëstdag Servicetelefoon	Gemeentekrediet van België Nationale Kas voor Beroepskrediet

In 1989 :

G.O. Brabant : De Groote Magazijnen	Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid
Het Vliegend Tapijt	Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid
G.O. Limburg : Te Bed of niet te Bed	Gemeentekrediet van België
G.O. West-Vlaanderen Fiëstdag	Gemeentekrediet van België

2. Het totale bedrag dat door voornoemde sponsors voor BRT-2-programma's werd betaald bedraagt :

voor 1988 : 3.545.600 frank ;
voor 1989 : 1.952.000 frank ;

Vraag nr. 29
van 15 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

BRT — Ontwerp van eigen huisstijl

Is het juist dat de BRT een privé-firma heeft ingehuurd om een eigen huisstijl te ontwerpen voor het instituut ?

Zo ja, kan de geachte Minister mij meedelen tegen welk bedrag deze firma werd ingehuurd en welke haar precieze opdracht is ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens, verstrekt door de BRT, meedelen.

„In de nieuwe concurrentiële situatie was het voor de BRT een noodzaak werk te maken van een eigen en aantrekkelijk imago. Al vlug bleek dat zo'n opdracht niet uitvoerbaar is zonder de medewerking van specialisten. Daarom werd samen met het communicatieadviesbureau Lenders-Deroost Advertising NV een drie-jarenplan uitgewerkt.

De doelstellingen bij het invoeren van een nieuwe huisstijl zijn tweeledig : enerzijds het imago van de BRT ombuigen tot een eigentijds en vitaal imago ; anderzijds de produkten duidelijk differentiëren en afzonderlijk promoten. Om deze doelstellingen te realiseren zal een gecoördineerde actie op 4 niveaus worden uitgevoerd : het produkt, de presentatie, de eigen communicatie en de attitudes. Elk net krijgt een eigen huisstijl en logo en ook de BRT-logo wordt in een nieuw corporate-kleedje gestoken. De inhoud van de contracten die ter zake werden gesloten geldt als vertrouwelijk, inzonderheid ten overstaan van de medecontractant.”

Ik heb de BRT meegedeeld dat het mijn inziens niet opgaat dergelijke antwoorden aan de Volksvertegenwoordiging — de opdrachtgever van de openbare omroep — te richten en heb de BRT verzocht het geachte lid, het weze vertrouwelijk, de gevraagde inlichtingen te bezorgen.

Vraag nr. 30
van 16 januari 1990
van de heer Leo PEETERS

Promotiespots op de openbare omroep — Hetaanzetten tot gokken

De openbare omroep besteedt de laatste jaren steeds meer aandacht aan promotie-uitzendingen in verband met de paardenwedrennen en aan de reclame voor de Nationale Loterij. In beide gevallen betreft het uitzendingen en/of spots die door hun vertoning tot doel hebben kijkers tot het gokken aan te moedigen.

Voor wat de uitzendingen over paardenwedrennen betreft is het zonder meer duidelijk dat het sportieve element naar de achtergrond verschoven wordt. Zulks is onder meer duidelijk door het feit dat deze uitzendingen zijn losgekoppeld van de sportberichterij. Deze programmering heeft dan ook enkel tot doel om het luik dat rechtstreeks verband houdt met het gokken

extra in de kijker te brengen. Wat de reclamespot van de Nationale Loterij betreft, dient vermeld dat het vaak om misleidende publiciteit gaat, die op een of andere manier een mythe doet ontstaan rond de evidentie van de winstkansen bij onze kansspelen.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoeveel ontvangt de openbare omroep voor het vertonen van de spots van de Nationale Loterij ?
2. Hoeveel ontvangt de openbare omroep voor het vertonen van de spots in verband met de paardenrennen (Tiercé, enzovoort) ?
3. Heeft de geachte Voogdijminister reeds laten onderzoeken in welke mate dergelijke promotie-uitzendingen en spots de goklust aanmoedigen ?
4. Kan de geachte Voogdijminister dergelijke promotie-uitzendingen en sport van het scherm weren ?
5. Heeft hij reeds initiatieven genomen om de media te verplichten de kijker op een objectieve manier te informeren over de exacte winstkansen, om aldus te vermijden dat bovenvermelde programma's zouden aanzetten tot overmatig gokken ?

Antwoord

Aan het geachte lid kan ik mededelen dat de BRT, op zijn vraag, volgend antwoord verstrekt.

„De BRT zendt voor de activiteiten van de Nationale Loterij noch voor die van paardenwedrennenmaatschappijen spots uit.

De BRT beperkt zich tot informatieve mededelingen met betrekking tot resultaten en winstdelingen zoals overigens voor de hele pers gebruikelijk is.

De inhoud van contracten die ter zake gesloten worden geldt als vertrouwelijk, inzonderheid ten overstaan van de medecontractant.

De recente PANO-bijdrage met betrekking tot de gokverslaving toont voldoende aan dat de BRT zich terdege van zijn verantwoordelijkheid bewust is.”

Aan de BRT heb ik laten weten dat dit antwoord niet volledig is en heb ik verzocht het geachte lid een adequaat antwoord te verstrekken. Het weze persoonlijk gelet op het vertrouwelijke karakter.

Vraag nr. 38 van 26 januari 1990 van de heer M. DESUTTER

Toeristische promotie in het buitenland — Werking

Onder de auspiciën van de Internationale Associatie voor Professionele Congresorganisatoren (IACPO) verrichte Conference Exhibitions and Incentive Travels (CEI) voor het zesde opeenvolgende jaar een onderzoek naar de reisgewoonten van groepen over de gehele wereld.

Vijftig landen werden ter zake aangeschreven.

België en Nederland behoorden tot de geselecteerden, naast Cyprus, Denemarken, Ierland, Malta, Monaco, Schotland en andere landen die qua oppervlakte of inwonersaantal ons land niet overtreffen.

België blonk echter uit door het niet-insturen van de vragenlijst.

Ik neem zeer goed aan dat in ons geregionaliseerd land het moeilijk is om algemene statistieken ter beschikking te stellen, die niet alleen voor de Vlaamse regio maar voor geheel het land gelden.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke maatregelen er worden genomen om dergelijke feiten in de toekomst te vermijden.

Dient geen overkoepelend orgaan te worden gecreëerd om ons land te promoten in het buitenland ? Is het niet aangewezen de, op papier beloofde, samenwerking in Beneluxverband te activeren ? Welke maatregelen neemt de geachte Minister ter zake ?

Ter aanvulling wil ik hem wel het resultaat mededelen van bovenvermeld onderzoek. Hieruit blijkt dat de landen die bij groepsreizen het meest succes kenden in volgorde zijn : Hong Kong, Ierland, Groot-Brittannië, Thailand, Singapore, Brazilië, Cyprus, Egypte, Malaysia en Tunesië.

Dat Ierland op de tweede plaats staat van de wereldranglijst, bewijst dat men niet steeds zonnemoet hebben om toeristisch aantrekkelijk te zijn.

Dat het kleine eiland Cyprus op de zevende plaats terecht komt bewijst dat een goede promotie vruchten afwerpt.

Hopelijk komt ook België en meer bepaald Vlaanderen eens in de top 10 terecht.

Eerste voorwaarde is weliswaar dat statistieken worden bijgehouden en vragenlijsten beantwoord. Hiervoor moet men eerst de financiële middelen ter beschikking stellen om het nodige personeel aan te stellen, dat daadwerkelijke promotie kan voeren.

Vandaar ook mijn vraag wanneer het kader van het VCGT zal worden aangevuld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) werden mij de volgende gegevens verstrekt.

„Vragen en vragenlijsten, uitgaande van bedrijven, organisaties en particulieren komen bijna dagelijks op het VCGT toe en worden steeds naar best vermogen beantwoord. Als de gegevens niet beschikbaar zijn wordt dit meegedeeld of wordt er doorverwezen naar organisaties waar de gewenste informatie te vinden is. De bedoelde vragenlijst van CEI werd op het VCGT echter niet ontvangen. Het is mogelijk dat ze aan een andere Ministerie of een andere organisatie werd geadresseerd en niet doorgestuurd.

De bedoelde enquête handelt niet over groepen zonder

meer maar wel specifiek over congressen, meetings en incentive reizen. De waarde van de enquête moet zeer sterk worden gerelativeerd omdat in bijna geen enkel land (ook niet in België) over deze categorie toeristen aparte statistieken worden bijgehouden. De meeste belangrijke toeristische landen hebben dan ook slechts zeer partiële cijfers opgegeven ofwel zich van antwoord onthouden. In de eindranglijst komen dan ook landen niet voor als Frankrijk, Duitsland, Spanje, Italië, Nederland, Oostenrijk, Zwitserland en de Verenigde Staten. De gegevens die wel door de CEI verzameld werden, zijn dan ook nauwelijks bruikbaar en er mogen zeker geen conclusies uit worden getrokken”.

Verder wil ik nog kort antwoorden op de andere vragen van het geachte lid.

- Toeristische promotie in het buitenland : er bestaat een goede en intensieve samenwerking tussen de toeristische organisaties van de beide Gemeenschappen, waarbij ze beide hun autonomie behouden. Deze situatie lijkt bevrediging te schenken.
- Voor de Benelux-samenwerking inzake toeristische promotie lijken er momenteel in de praktijk geen mogelijkheden te bestaan. Vanuit een marketing-oogpunt lijkt deze ook niet zeer wenselijk.
- Aanvulling van het personeelskader van het VCGT : pas in 1987 werden een dertigtal nieuwe personeelsleden aangesteld. Een uitbreiding van het kader wordt momenteel niet overwogen. Ik zou er overigens willen op wijzen dat de statistieken niet door het VCGT maar door het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) worden opgemaakt.

Vraag nr. 39
van 29 januari 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Landcommanderij Alden Biesen — Regionaal karakter

Allereerst houd ik eraan de geachte Minister te danken voor zijn antwoord op mijn vraag nummer 16 van 28 november 1989 met betrekking tot de organisatie van evenementen op de landcommanderij Alden-Biesen te Rijkhoven-Bilzen.

In verband met diezelfde aangelegenheid heb ik vernomen dat de originele bestemmingsnota, die bij de opstelling van de landcommanderij Alden Biesen als Cultureel Centrum werd opgemaakt en waarbij aan Alden Biesen een regionale functie werd opgedragen, momenteel aan herziening zou toe zijn.

Wat onderneemt de geachte Minister opdat de regionale functies en het regionaal karakter van Alden Biesen worden gehandhaafd ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de bestemmingsnota van Alden Biesen momenteel niet aan herziening toe is.

Daar de nota nog steeds bruikbaar is voor de werking van de Landcommanderij Alden Biesen werd mij tot op heden geen enkel voorstel tot herziening voorgesteld. De regionale functies en het regionaal karakter van Alden Biesen blijven dus gehandhaafd.

H. WECKX
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 18
van 24 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Studieopdrachten — Stand van zaken

Het is opvallend dat in de Regeerverklaring en in diverse voorstellen van de uitvoerende macht sprake is van allerlei studies, die zowel betrekking hebben op de interne werking van de overheid als op dossiers die eerder extern zijn, ten opzichte van de overheid, maar beogen maatschappelijke problemen te onderzoeken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel studies door zijn departement werden goedgekeurd en in uitvoering gegeven.

Mag ik vragen of het mogelijk is een lijst van dergelijke studies te bekomen, alsmede een overzicht van de timing van elk van deze opdrachten ? Tevens zou het mij benieuwen te weten wie uiteindelijk de studieopdracht heeft uitgevoerd en welk het doel is van de studieopdracht ?

Verder zou ik gaarne vernemen welke middelen aan elk van de onderscheiden studies worden gespendeerd en zou ik gaarne de begrotingsposten kennen waarop in deze middelen is voorzien.

Het zou mij benieuwen te weten welke de eventuele resultaten zijn, voor de overheid of voor de maatschappij, van de ondernomen studieontwerpen.

Graag had ik desbetreffend een overzicht bekomen per departement dat onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteert en zou ik de studies willen kennen die in uitzicht zijn gesteld voor het jaar 1990.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat in de loop van van 1989 door mijn departement volgende studies in uitvoering werden gegeven.

Artikel 12.12.02 Sectie 65 titel 1 : Wetenschappelijk onderzoek

1. Instelling : KUL
 Professor Amery
 Onderwerp : Europees onderzoek nopens systolische bloeddrukverhoging bij personen boven de 60 jaar.
 Bedrag : 2.600.000 frank
 Timing : 1.4.1989 — 31.3.1990 (eventueel verlenging)
 Datum onderzoeksresultaat : 31.3.1990 tussentijds verslag
2. Instelling : RUG
 Professor C. Van Peteghem

- Onderwerp : Detectie in de urine van het gebruik van anabole steroïden door sportbeoefenaars (verlenging).
- Bedrag : 1.800.000 frank
- Timing : 1.2.1989 — 31.1.1990
- Datum onderzoeksresultaat : 28.2.1990
3. Instelling : RUG
Professor G. De Backer
- Onderwerp : GVO in het onderwijs (verlenging)
- Bedrag : 2.910.000 frank
- Timing : 1.9.1989 — 31.8.1990
- Datum onderzoeksresultaat : 30.11.1990
4. Instelling : KUL
Professor Van Coppenolle
- Onderwerp : Onderzoek naar het therapeutisch effect van lichaamsconfrontatiemethode bij patiënten met eetstoornissen
- Bedrag : 1.194.500 frank
- Timing : 1.7.1989 — 1.7.1990
- Datum onderzoeksresultaat : 1.1.1991
5. Instelling : KUL
Professor Quaethoven
- Onderwerp : Standaardmeting tevredenheid ziekenhuispatiënten (STP)
- Bedrag : 1.900.000 frank
- Timing : (eventueel verlenging)
1.10.1989 — 30.9.1990
- Datum onderzoeksresultaat : 1.1.1991 tussentijds verslag
6. Instelling : UIA
Professor De Broe
- Onderwerp : Renale toxiciteit van samengestelde anagetica
- Bedrag : 1.495.500 frank
- Timing : (eventueel verlenging)
1.9.1989 — 31.8.1990
- Datum onderzoeksresultaat : 1.7.1990 tussentijds verslag
- Artikel 60.04.02 Sectie 66 titel IV : Fonds Medische Projecten
1. Instelling : Centrum Etnische Minderheden
Instituut Tropische Geneeskunde
Professor De Muynck
- Onderwerp : Coördinatie gezondheidszorg in verband met etnische minderheden
- Bedrag : 500.000 frank
- Timing : 1.8.1989 — 31.1.1990
- Datum onderzoeksresultaat : 1.5.1990
2. Instelling : KUL
Professor Schaerlaekens
- Onderwerp : Vroegtijdige detectie van taal en communicatieproblemen bij jonge kinderen aan de hand van de Reynell Development Language Scales (verlenging)
- Bedrag : 813.000 frank
- Timing : 1.9.1989 — 31.8.1990 (eventueel verlenging)
- Datum onderzoeksresultaat : 1.11.1990
3. Instelling : Vlaamse Vereniging van Wijkgezondheidscentra
- Onderwerp : Coördinatie en preventie rond gezondheid en welzijn op buurt- en wij kniveau
- Bedrag : 1.800.000 frank
- Timing : 1.9.1989 — 31.8.1990
- Datum onderzoeksresultaat : 1.12.1990
4. Instelling : Vlaamse Wielerschool VZW
- Onderwerp : Medische evaluatie van wielersportbeoefening van 12-14-jarigen.
- Bedrag : 300.000 frank
- Timing : 1.11.1989 — 31.10.1990
- Datum onderzoeksresultaat : 1.1.1991
5. Instelling : Vlaamse Wetenschappelijke Vereniging voor Jeugdgezondheidszorg VZW
- Onderwerp : Schoolgezondheidszorg
- Bedrag : 1.951.063 frank
- Timing : 1.9.1989 — 31.8.1990
- Datum onderzoeksresultaat : 1.12.1990
6. Instelling : UIA
Dr. Peeters
- Onderwerp : Interventie studie ter bevordering van gezondheidsgedrag bij migrantenvrouwen en hun kinderen
- Bedrag : 800.000 frank
- Timing : 1.11.1989 — 31.10.1990
- Datum onderzoeksresultaat : 1.1.1991
- Voor 1990 worden volgende studies in het vooruitzicht gesteld :
3. Instelling : KUL
Professor Amery
- Onderwerp : Europees onderzoek nopens systolische bloeddrukverhoging bij personen boven de 60 jaar (verlenging)

2. Instelling : KUL
Professor P. Quaethoven
Onderwerp : Standaardmeting tevredenheid ziekenhuispatiënten (verlenging)
3. Instelling : UIA
Professor M. De Broe
Onderwerp : Renale toxiciteit van samengestelde analgetica (verlenging)

D. COENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

**Vraag nr. 55
van 16 januari 1990
van de heer H. DE LOOR**

Gemeenschapsonderwijs te Zottegem — Aanbesteding

In antwoord op mijn vraag nummer 143 van 25 april 1986 deelde de geachte Minister mij mede dat de destijds vooropgestelde openbare aanbesteding met het oog op de nieuwbouw voor de RMS en RBS te Zottegem nog niet had plaatsgehad. De Ministerraad besliste immers op 11 december 1985 dat onder meer de vastleggingen van de investeringsuitgaven 1985 dienden stopgezet. Bedoelde nieuwbouwwerken werden opgenomen in de bouwplanning voor 1989.

Derhalve had ik graag van de geachte Minister vernomen of deze aanbesteding thans heeft plaatsgehad ?

In bevestigend geval : aan wie werden deze werken toevertrouwd, voor welk bedrag en wanneer vangen ze aan ?

In ontkennend geval : welke is de reden van weigering ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de Algemene Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) op 13 november 1989 wegens budgettaire redenen beslist heeft de uitbreiding van het kleuterblok met een vierde klas op te nemen in de planning voor 1990.

**Vraag nr. 65
van 22 januari 1990
van de heer E. BEYSEN**

Overheveling personeel naar Gemeenschap — Verzekeringscontracten

De verplichte personeelsverzekering voor onderwijzend personeel werd indertijd bij de Onderlinge Maatschappij voor Openbare Besturen (OMOB) afgesloten door de nationale Regering.

Door de overheveling van het onderwijs naar de Gemeenschappen en door het feit dat deze verzekering een overeenkomst is tussen verzekeringsmaatschappijen en de nationale Regering, bestaat er onzekerheid

betreffende de toepassing van deze verzekering op het personeel dat werd overgeheveld naar de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO).

Verwijzend naar het antwoord in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers nummer 9, bladzijde 7076, van de Minister belast met de herstructurering van het Ministerie van Onderwijs, kreeg ik graag antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn de oude verzekeringscontracten, afgesloten op nationaal niveau, automatisch van toepassing op het niveau van de Gemeenschappen, na de overheveling van de bevoegdheden ?
2. Worden nieuwe afspraken gemaakt met de verzekeringsmaatschappij (in dit geval OMOB) en zo ja, welke ?
3. Zijn er ministeriële initiatieven noodzakelijk om deze problematiek op te lossen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat ik heb ingestemd met de onderschrijving door de ARGO van de collectieve verzekeringspolissen betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid (artikel 1382 tot en met 1386 van het burgerlijk wetboek) van de ARGO, zijn organen en aangestelden in de uitoefening van hun mandaat.

De ARGO zal met deze maatschappij onderhandelingen voeren inzake modaliteiten, waarborgen en premies.

Behoudens de inschrijving van het bedrag tot dekking van de verzekeringspremies in de dotatie van de ARGO zijn voor wat betreft dit aspect van de verzekeringsproblematiek geen bijkomende ministeriële initiatieven noodzakelijk.

**Vraag nr. 67
van 23 januari 1990
van de heer G. JANZEGERS**

Schaarste interimarissen lager onderwijs — Inschakeling dienstplichtigen

Via een open brief stelt een groep schoolhoofden van het kanton Arendonk het probleem van het niet-vinden van een interimaris aan de orde. Men stipt aan dat het op bepaalde momenten onmogelijk is een personeelslid, afwezig voor tien of meer werkdagen, door een geschikte en beschikbare leerkracht te vervangen. Noch de diensten van de VDAB uit de eigen regio of de aanpalende, noch de plaatselijke „werkbeurs” van hun vakbond, het COV kunnen helpen.

Uiteindelijk ziet de school zich verplicht tot het nemen van maatregelen als het samenzetten van klassen, het inschakelen van taakleerkrachten, het presteren op vrijwillige basis door duo-partners of het in de klas gaan van het schoolhoofd. Door deze improvisaties komt de goede werking van de school wel in het gedrang. Hetzelfde verschijnsel zou zich ook voordoen in andere kantons.

Als oplossing suggereert men het inschakelen van

dienstplichtigen-onderwijzers naar analogie met andere extra-verloven (dienstplichtigen-jeugdleiders, -landbouwers en -postboden). Persoonlijk betwijfel ik of dit een ideale oplossing is. Zowel de legeroverheid als dienstplichtigenorganisaties staan niet achter de uitbreiding van het systeem van extra-verloven (de achterblijvende dienstplichtigen draaien op hun beurt dan op voor het werk van de afwezigen).

Een betere oplossing is te vinden in de wet van 22 december 1989 betreffende het statuut van de dienstplichtige en verschenen in het Belgisch Staatsblad van 19 januari 1990. Deze wet voorziet de mogelijkheid van een tijdelijke ambtsontheffing op eigen verzoek waarbij men van rechtswege op non-activiteit is (artikelen 19, 20 en 26). Men kan dan tijdens deze dagen, die niet als werkelijke dienst tellen, een betaalde betrekking uitoefenen. Probleem is de tijdrovende procedure. De dienstplichtige in kwestie zou moeten kunnen gebruik maken van de procedure voorzien in artikel 28, paragraaf 1, 1°, dat handelt over de spoedverloven om gewichtige redenen. Maar een spoedverlof om gewichtige redenen telt wel als werkelijke dienst...

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij laten weten of er maatregelen worden genomen om op korte termijn een uitkomst te bieden aan het gestelde probleem, eventueel in overleg met de Minister van Landsverdediging, indien er geen andere oplossingen kunnen worden gevonden ?

Antwoord

De vraag van het geachte lid betreft eventuele maatregelen die op korte termijn kunnen worden genomen om het gestelde probleem op te lossen.

In antwoord daarop kan ik meedelen dat de vraag naar een tekort aan interimarissen lager onderwijs in omvang is verminderd. Naar de overblijvende maanden van het schooljaar toe valt ook geen nieuwe toename van de vraag te verwachten. Er dient derhalve niet meteen naar noodmaatregelen gegrepen en de inschakeling van miliciens dringt zich thans niet op.

Overigens dient erop gewezen dat ook de houders van een diploma van kleuterleider of van een gegradueerde lager secundair onderwijs een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs hebben en in aanmerking komen voor tewerkstelling als onderwijzer in het lager onderwijs. Bij het beoordelen van schaarste op de arbeidsmarkt dient dus ook rekening gehouden te worden met het aantal werkloze kleuterleidsters en regenten.

Vraag nr. 73
van 29 januari 1990
van mevrouw N. MAES

Hulpopvoedend personeel — Herwaardering ambt

De functie van studiemeester-opvoeder, huismeester of directiesecretaris is een betrekking met zowel pedagogische en administratieve taken, zoals verantwoordelijkheid op het vlak van het toezicht en allerlei klussen.

Het hulpopvoedend personeel heeft minder arbeidsvreugde dan het onderwijzend personeel. Zij ondervinden een gebrek aan waardering vanwege een groot

gedeelte van de leerkrachten en van de overheid. Omdat zij hun werk zelden kunnen organiseren (opdrachten van directies, leerkrachten, ...) zijn zij ook moeilijker in staat om zelf voor die beroepswaardering te zorgen.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

Bestaan er cijfergegevens over het aantal studiemeester-opvoeders die momenteel tewerkgesteld zijn in het Nederlandstalig onderwijs ?

Bestaat er een wettelijke functie-omschrijving voor de studiemeester-opvoeder ?

Begin de jaren zeventig verkreeg het onderwijzend personeel een weddeverhoging. Waarom werd van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt om ook de wedden van de studiemeesters-opvoeders te verhogen ? Werden er recentelijk nog initiatieven genomen om hun wedden te verhogen ?

Welke andere maatregelen werden er overwogen om het beroep van het hulpopvoedend personeel te herwaarderen ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

In het Nederlandstalig onderwijs zijn 7.246 studiemeesters tewerkgesteld (2.856 mannelijke en 4.390 vrouwelijke studiemeesters). Er bestaat geen wettelijke functie-omschrijving van het ambt van studiemeester-opvoeder. De weddeschaal van studiemeester-opvoeder werd verhoogd samen met deze van de leerkrachten. Een specifieke weddeverhoging voor het hulpopvoedend personeel werd gegeven op 1 september 1975.

Het ligt in mijn bedoeling om, in het kader van het onderwijsoverleg, voorstellen uit te werken van een algemene herwaardering van het onderwijzend personeel. Daarnaast zal worden onderzocht of welbepaalde anomalieën in de wedderegeling via selectieve maatregelen kunnen worden weggewerkt. Onnodig eraan toe te voegen, dat er maar één groot obstakel is : het budget.

Ter zake sta ik open voor suggesties vanuit de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 78
van 1 februari 1990
van de heer M. OLIVIER

Praktijkleraren — Statuut eenheidstype

In het Executievebesluit van 14 juni 1989 is voorzien dat praktijkleerkrachten uit het type 2 dertig lestijden moeten geven in het eenheidstype voor een volledige betrekking, terwijl leerkrachten die uit het type 1 komen slechts 22 uren moeten geven.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Hoe is een dergelijke onrechtmatige regeling mogelijk ?

2. Hoe zal de Minister aan deze ongelijkheid tussen praktijkleraars een einde stellen ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat zijn vraag betrekking heeft op artikel 12, punt 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989. Daarin wordt voor het schooljaar 1989-1990 bepaald dat in het tweede leerjaar van de eerste graad voor het onderwijs van de praktische vakken het minimum voor een ambt met volledige prestaties 30 lessen bedraagt in de onderwijsinstellingen die gedurende het schooljaar 1988-1989 onderwijs van het type II inrichtten, terwijl voor de instellingen die gedurende het schooljaar 1988-1989 onderwijs van het type 1 inrichtten, het minimum voor praktische vakken in hetzelfde leerjaar 22 lessen bedraagt.

De aandacht van het geachte lid wordt erop gevestigd dat dit prestatiestelsel slechts geldt voor één schooljaar en gebaseerd is op de feitelijke toestand gedurende het schooljaar 1988-1989.

Vraag nr. 79 van 2 februari 1990 van mevrouw N. MAES

Onderwijs Sociale Promotie (OSP) — Achterstelling

De totale schoolbevolking van het katholiek OSP bestaat uit een heterogeen publiek, zowel qua leeftijd, vooropleiding en ervaring als qua milieu en beroepsactiviteit.

Door de spreiding van de vestigingspunten ontstond een relatief dicht net van volwassenvorming.

Ondanks discriminaties ten opzichte van parallelle opleidingsvormen, ondanks een remmende wetgeving en reglementering kent het OSP een groeiend kwantitatief succes.

Er wordt gemiddeld 14 ten honderd van het aantal ingerichte uren niet gesubsidieerd. Naargelang het opleidingsniveau stijgt, stijgt ook het percentage van niet-subsidiëring.

Meent de geachte Minister niet dat deze subsidiëeringsbegrenzing moet worden afgeschaft ?

De bezoldiging van het personeel veroorzaakt tal van moeilijkheden. Werd reeds overwogen om een eenvoudige bezoldigingsregeling vast te leggen voor alle prestaties, zowel die in het volledig leerplan als die in het OSP als hoofdamt ?

Waarom wordt er een onderscheid gemaakt in de dienstanciënniteit ? Door het toenemend secretariaatswerk is er een tekort aan administratief personeel. De normen voor het hulpopvoedend personeel zijn ongewijzigd sinds 1966. Werden er reeds maatregelen getroffen om die normen aan te passen ? Zo ja, welke ?

Wanneer zullen de betrokken instellingen op de hoogte worden gebracht van het nieuwe ontwerp van decreet ?

Antwoord

De niet-subsidiëring van in het onderwijs voor sociale

promotie ingerichte lessen, waarop het lid doelt in haar inleiding, heeft te maken met de toepassing van het koninklijk besluit nummer 461 van 17 september 1986 betreffende het rationalisatie- en programmatieplan van het onderwijs voor sociale promotie.

De bepalingen van hoofdstuk III van dit besluit voorzien uitdrukkelijk in de mogelijkheid nieuwe afdelingen op te richten en er de subsidiëring voor aan te vragen, voor zover aan de programmatienormen wordt voldaan.

De expansiemogelijkheid werd door artikel 58 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs enigszins afgeremd voor uitsluitend het schooljaar 1989-1990 door de programmatieaanvragen te onderwerpen aan het advies van de Hoge Raad voor het Technisch- en Beroepssecundair Onderwijs en de uiteindelijke beslissing over te laten aan de Vlaamse Executieve. Gelet op het tijdelijk karakter van deze laatste maatregel zullen de programmatiemogelijkheden voor het schooljaar 1990-1991 tijdig aan de scholen worden meege-deeld.

In verband met de vraag naar een eenvormige bezoldigingsregeling van prestaties in het onderwijs met volledig leerplan en in het onderwijs voor sociale promotie kan ik het geachte lid mededelen dat — rekening houdend met de financiële weerslag — bij koninklijk besluit van 29 augustus 1985 houdende harmonisering van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan een gedeeltelijke (zogenaamde mini-) harmonisatie werd verwezenlijkt. De in voormeld besluit verwezenlijkte harmonisering had enkel betrekking op de personeelsleden die één of meer hoofdamten uitoefenen in het onderwijs met volledig leerplan en tevens in het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan en waarvan de prestaties in geen van beide onderwijsvormen afzonderlijk de norm bereiken die voor een ambt met volledige prestaties is gesteld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 (bezoldigingsregeling volledig leerplan) en in artikel 3 van het koninklijk besluit van 10 maart 1965 (bezoldigingsregeling sociale promotie/beperkt leerplan).

Indien deze personeelsleden tevens voldoen aan de voorwaarden vervat in artikel 2, § 4, van dit besluit, waar onder meer dan een derde van de prestaties in het onderwijs met volledig leerplan verstrekken, worden de prestaties geleverd in het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan beschouwd als zijnde geleverd op het overeenstemmende niveau van het onderwijs met volledig leerplan en wordt de wedde volledig vastgesteld volgens de bepalingen van de bezoldigingsregeling van toepassing in het onderwijs met volledig leerplan.

De normen voor de ambten van het opvoedend hulp-personeel werden vastgelegd in het koninklijk besluit van 12 januari 1966 houdende bepaling van het aantal betrekkingen in het technisch onderwijs. Ter zake werd dit besluit het laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit nummer 62 van 20 juli 1982.

Vraag nr. 80
van 5 februari 1990
van de heer A. DENYS

Gesplitste opdrachten — Bijwonen klasseraden

Meer en meer leerkrachten fungeren in het Gemeenschapsonderwijs in meerdere inrichtingen. Het bijwonen van alle klasseraden brengt dan ook geregeld problemen van allerlei aard mee.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Minister of een leerkracht, aangesteld zijnde in volgende opdrachten :

- school A 5 u/w — dagonderwijs
- school B 5 u/w — dagonderwijs
- school C 8 u/w — onderwijs sociale promotie

aan de klasseraden van school A moet deelnemen wanneer deze doorgaan hetzij geheel of gedeeltelijk tijdens de lesuren waarop betrokkene normaliter moet fungeren in school C, — waar de hoofdplicht ligt — en dit op dagen waarop betrokkene geen les geeft in school A.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of :

- eventuele afwezigheden in school C een weerslag hebben op de wedde ;
- het inrichtingshoofd van school A de betrokken leerkracht kan verplichten de klasseraad bij te wonen onder de gegeven omstandigheden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de toegevoegde pedagogische prestaties billijk dienen te worden verdeeld over alle personeelsleden van de school volgens een systeem van verdelende rechtvaardigheid. Leerkrachten die in meer dan één school zijn tewerkgesteld worden voor deze taken ingeschakeld in verhouding tot hun lesopdracht in de verschillende scholen en in gemeen overleg tussen de betrokken inrichtende machten.

Indien een bepaalde leerkracht gelijktijdig diensten dient te vervullen in meerdere scholen dient voorrang te worden verleend aan de inrichting waar betrokkene zijn hoofdplicht uitoefent. Enkel ongewettigde afwezigheden hebben een weerslag op de wedde.

Vraag nr. 86
van 9 februari 1990
van de heer E. BALDEWIJNS

Personeel onderwijs voor sociale promotie — Pensioenregeling

Sinds 1969 werden in het Gemeenschapsonderwijs, voorheen Rijksonderwijs, geen personeelsleden meer vast benoemd in het onderwijs voor sociale promotie (avondleergangen).

In het vrij gesubsidieerd onderwijs was het wel nog mogelijk in vast verband te worden benoemd

Ik zou aan de geachte Gemeenschapsminister willen

vragen hoe hij de gelijke behandeling van de personeelsleden van de verschillende netten in deze aangelegenheid realiseert en hoe de pensioenrechten van alle personeelsleden op een gelijkwaardige wijze verzekerd zijn. Het is immers zo dat men vast benoemd moet zijn om aanspraak te kunnen maken op een pensioen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat tijdelijke personeelsleden, die in het onderwijs voor sociale promotie fungeren, kunnen genieten van een pensioen ten laste van de Rijksdienst voor Werknemerspensioenen, vermits daartoe de vereiste afhoudingen op hun wedden worden verricht.

L. VAN DEN BOSSCHE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 41
van 16 februari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Tuchtregeling politiepersoneel — Toezichtsbevoegdheid

Reeds enkele malen werd vastgesteld dat de strafmaat van tuchtsancties, uitgesproken door de gemeentelijke overheid (Burgemeester of Gemeenteraad) tegen politiepersoneelsleden, in beroep door de geachte Gemeenschapsminister werd verzwaaard.

Ter zake wens ik van de Minister te vernemen :

1. welke toezichthoudende organen de strafmaat van zulke tuchtsanctie kunnen wijzigen en op grond van welke wettelijke bepaling zij dit doen ;
2. of het betrokken personeelslid zich voor de toezichthoudende overheid — als strafoplegend orgaan — kan verdedigen en, zo ja, op welke wijze het betrokken personeelslid hiertoe wordt uitgenodigd ;
3. welke procedure worden gevolgd vooraleer de toezichthoudende overheid een strafmaat uitspreekt ;
4. of deze regeling van toepassing is enkel op het politiepersoneel, dan wel op al het gemeentepersoneel.

Antwoord

1. In antwoord op zijn eerste vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Executieve bevoegd is om de strafmaat van tuchtsancties te wijzigen. Dit gebeurt op basis van artikels 13 en 14 van het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststellingen, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten. Deze artikels voorzien in een rechtstreekse beroepsmogelijkheid tegen een aantal tuchtstraffen, hetgeen een hervormingsrecht impliceert.

2. In antwoord op zijn tweede vraag kan worden bevestigd dat het betrokken personeelslid zich inderdaad voor de toezichthoudende overheid kan verdedigen en dit alleen reeds door de aard zelf van het beroepschrift. Indien het dossier en het beroepschrift hiertoe aanleiding geven en de beroepsinstantie dit nuttig en noodzakelijk acht, kan betrokkene bij een ter post aangetekend schrijven worden uitgenodigd.
3. Gelet op het delicate karakter van elk tuchtdossier, spreekt het voor zichzelf dat de straf enkel wordt bepaald na toetsing van de ten laste gelegde feiten ten opzichte van de zwaarte van de initiële straf. Er wordt gewaakt over het respect van de rechten van de verdediging en over de strikte naleving van tuchtprocedure voor de gemeentelijke overheden.
4. De hierboven vermelde regeling is van toepassing op het politiepersoneel. Voor het andere gemeentepersoneel wordt de tuchtprocedure geregeld door artikel 11 van voormeld decreet van 7 juni 1989.

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 19
van 17 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Toekomstcontract Limburg — Huidige en toekomstige realisaties

Het Vlaams Regeerakkoord zegt dat het dynamisch expansie- en reconversiebeleid dat de jongste jaren in Vlaanderen werd gevoerd in de door de EG erkende ontwikkelingszones (Limburg, Kempen en Westhoek) zal worden verdergezet en bijgestuurd in functie van de herziening van de Europese structuurfondsen. Er komen immers extra middelen vrij voor deze drie zones.

In het kader van haar sociaal-economische beleid wil de Vlaamse Executieve ten aanzien van de ondernemingen uit deze zones tevens eventuele herstructureeringsprogramma's en reconversiemogelijkheden evalueren. En dit op korte termijn.

Bovendien bevestigt de Vlaamse Executieve haar wil om het toekomstcontract Limburg in al zijn aspecten na te leven. Het gevolg daarvan is dat de Vlaamse Executieve prioritair budgettaire middelen voor Limburg uittrekt. Immers de na te streven doelstelling van dit toekomstcontract is de toename van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen zodat de volledige werkloosheid in Limburg ten laatste binnen tien jaar kan worden teruggedrongen tot het niveau van het gemiddelde in Vlaanderen.

Graag vernam ik dienaangaande van de geachte Minister met betrekking tot zijn bevoegdheid het volgende.

1. Welke speciale, bijkomende inspanningen heeft hij het afgelopen jaar geleverd om actief mee te werken aan de realisatie van deze doelstelling ?

2. Welke concrete projecten voorziet hij in de begroting 1990 om de groei van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen en om de werkloosheid terug te dringen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord kan ik het geachte lid mededelen dat de bovenvermelde vraag aan alle leden van de Vlaamse Executieve is gesteld geworden en dat de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, een gecoördineerd antwoord zal verstrekken.

Vraag nr. 60
van 10 januari 1990
van de heer J. LOONES

IJzer — Infrastructuurwerken

De ongezonde toestand van de IJzer is het Kabinet van de geachte Minister niet onbekend. Al jarenlang wordt de (toeristische) scheepvaart er bemoeilijkt door dikke lagen slib op de bodem van de stroom. Ingewijden delen mij mee dat de waterloop op sommige plaatsen met moeite anderhalve meter diepgang telt.

Naar verluidt plant het Ministerie van Openbare Werken in het voorjaar van 1990 een reeks baggerwerken in de IJzer.

1. Wanneer werden voor het laatst ingrijpende ruimsingswerken in de IJzer uitgevoerd ?
2. Hoe beschrijft het Ministerie van Openbare Werken de huidige bevaarbaarheid van de IJzer ? Waar bevinden zich de voornaamste knelpunten ?
3. Op welke plaatsen en binnen welke termijn worden baggerwerken verricht ?
4. Hoeveel slib zal worden geruimd en waar zal het worden gestort ?
5. Wat zijn de kosten die met de werken zullen gepaard gaan ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag omtrent de baggerwerken op de IJzer kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. In 1973 werden er voor het laatst ingrijpende ruimsingswerken in de IJzer uitgevoerd, meer bepaald tussen Fintele en de Reningebrug.

Tevens werden er in de jaren 1984 en 1985 beperkte onderhoudsbaggerwerken uitgevoerd in de omgeving van Fintele.

2. a. De huidige bevaarbaarheid van de IJzer kan als volgt beschreven worden :
 - Vanaf Stavelebrug tot aan de Poperingevaart : diepgang 1,6 meter.

- Vanaf de Elzendammebrug tot Diksmuide : diepgang 1,8 meter.
- Vanaf Diksmuide tot Nieuwpoort : diepgang 1,9 meter.

Hierbij dient te worden vermeld dat de opgegeven cijfers diepgangen betreffen bij normaal waterpeil.

- b. De voornaamste knelpunten veroorzaakt door slibafzetting afkomstig van de Handzamevaart bevinden zich momenteel stroomafwaarts van Diksmuide, namelijk ter hoogte van de monding van de genoemde waterloop van eerste categorie, ter hoogte van de Dodengang en ter hoogte van de Oude (afgebroken) Tervaelebrug.
3. In eerste instantie wordt het nodige gedaan voor een aanbesteding om ter hoogte van de Handzamevaart en de Dodengang de allernoodzakelijkste baggerwerken, zijnde 45.000 kubieke meter, uit te voeren om bijgevolg op de genoemde plaatsen een normale doorgang voor de scheepvaart voor 1 juli 1990 te kunnen realiseren.

Tevens zal in deze aanneming binnen de genoemde termijn eveneens 10.000 kubieke meter worden gebaggerd in het benedenpand van het kanaal Ieper-IJzer.

Verder dient er in de loop van 1991 ter hoogte van de Handzamevaart, de Dodengang en de Oude Tervaelebrug 102.000 kubieke meter te worden gebaggerd om aldaar de voorgeschreven afwateringsprofielen opnieuw te verwezenlijken. Dit kan slechts gebeuren op voorwaarde dat voor de stortten te Diksmuide, Fintele en langshet kanaal Ieper-IJzer de nodige vergunningen werden bekomen en deze terreinen onteigend zijn.

Tevens zal, binnen ditzelfde bestel, nog 37.000 kubieke meter in totaal moeten worden verzet uit de drie panden van het kanaal Ieper-IJzer. Vanzelfsprekend zijn de genoemde termijnen afhankelijk van de beschikbare kredieten.

4. Voor 1990 is er in totaal 45.000 kubieke meter specie uit de IJzer en 10.000 kubieke meter uit het benedenpand van het kanaal Ieper-IJzer te ruimen en voor 1991 102.000 kubieke meter specie uit de IJzer en 37.000 kubieke meter specie uit het kanaal Ieper-IJzer.
5. De kostprijs voor de werken gepland in 1990 wordt geraamd op 13,8 miljoen frank (ruimen van de specie en huren van de stortplaats).

De uitgave verbonden aan de werken die voorzien zijn voor 1991 wordt geraamd op 44 miljoen frank, namelijk 29 miljoen frank voor het ruimen van de specie en 15 miljoen frank voor het verwerven der stortten.

Vraag nr. 61
van 10 januari 1990
van de heer J. LOONES

Westhoek-waterlopen — Toerismevaart

De Westhoek, meer specifiek het deel Veurne-Am-

bacht, wordt doorsneden door talrijke waterlopen, kanalen en beken. Als voornaamste noem ik de IJzer, de Lovaart, het Kanaal Nieuwpoort-Duinkerke en de Ieperlee vanaf de Fintele-Sassen tot Ieper.

Sedert enkele jaren blijken deze waterlopen een vrij nieuw te ontginnen toeristische attractie. Diverse maatschappijen bieden merkwaardige tochtjes en dagtrips in het kader van de pleziervaart.

Vorige zomer startte op initiatief van de geachte Minister een experiment waarbij op zondag de sasmeesters paraat stonden om de bruggen te openen voor eventuele pleziervaarders.

De goede bevaarbaarheid van deze waterlopen ligt niet altijd voor de hand om maar enkel de IJzer en de Lovaart te noemen.

1. Wat zijn de resultaten van het zomerse zondagexperiment ter opening van de bruggen voor de pleziervaart? Hoeveel heeft het experiment gekost en wordt het herhaald?
2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de bevaarbaarheid van de Westhoekwaterlopen te verbeteren?
3. Welke zijn de andere infrastructuurwerken ten behoeve van de toerismevaart? Meer bepaald: waar worden steigers aangelegd en tegen welke kostprijs?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag inzake de toerismevaart op de waterwegen in de Westhoek, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De resultaten van het zomerse zondagexperiment inzake de pleziervaart zijn zeer gunstig te noemen, daar er een sterke stijging ten opzichte van een vergelijkbare periode zonder zondagbediening werd vastgesteld, namelijk plus 26,3 ten honderd voor het complex Nieuwpoort, plus 24 ten honderd voor de Sint-Jorissluis en plus 38,9 ten honderd voor de Fintelesluis.

De totale kostprijs van de prestaties voor de bediening van de kunstwerken tijdens de zon- en feestdagen bedraagt 565.384 frank (inclusief BTW).

Dit initiatief zal ook dit jaar worden herhaald mits een aantal aanpassingen inzake circuit en periode.

2. Om tegen juli 1990 de bevaarbaarheid van de waterwegen in de Westhoek te verbeteren, wordt voorzien de nodige baggerwerken uit te voeren. Daartoe zal op korte termijn een aanbesteding worden uitgeschreven.
3. Ten behoeve van de scheepvaart wordt voorzien 5 nieuwe aanlegsteigers te bouwen te Nieuwpoort, Diksmuide, Fintele, Lo-Reninge en te Veurne.

De aanbesteding van deze werken, geraamd op 6,7 miljoen frank waarvan 3,35 miljoen frank ten laste van het Vlaamse Gewest en 3,35 miljoen frank ten laste van de EG zal doorgaan op 5 april 1990.

Vraag nr. 87
van 18 januari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

**Ambtenarenkorps Openbare Werken en Verkeer — Bij-
 scholing**

De geachte Minister heeft bij de bespreking van de begroting 1990 terecht gepleit voor bijscholing van de ambtenaren van Openbare Werken.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoeveel ambtenaren hebben in 1988 en 1989 bijscholing gevolgd en hoeveel doen dat in 1990 op een totaal van hoeveel ambtenaren ?
2. Welke cursussen aan welke instituten hebben ze gevolgd ?
3. Wat zijn de kosten daarvan ?
4. Kan de Minister het ambtenarenkorps van Openbare Werken en Verkeer opsplitsen als volgt :
 - ingenieurs,
 - planologen,
 - verkeersdeskundigen
 en dit volgens de categorieën ?
5. Vindt de Minister die samenstelling bevredigend of wil hij er wijzigingen in aanbrengen ? Zo ja, in welke zin ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Vormingsdienst van het Ministerie van Openbare Werken en Verkeer tal van cursussen organiseert. Deze scholing is enerzijds gericht op de voorbereiding van de personeelsleden die in aanmerking komen voor deelname aan bevorderingsexamens, anderzijds is ze gericht op een verdere bekwaaming in de reeds uitgeoefende functies.

In de jaren 1988 en 1989 waren er voor de verschillende vormingsactiviteiten respectievelijk 1.978 en 1.923 deelnemers op een totaal van 5.496 en 5.375 Nederlandstalige personeelsleden voor wat betreft het toenmalige Ministerie van Openbare Werken, het Wegenfonds inbegrepen. Voor 1990 mag eenzelfde verhouding verwacht worden op een totaal van 4.343 personeelsleden voor het Ministerie van Openbare Werken en Verkeer, eveneens met inbegrip van het Wegenfonds.

Het merendeel van de opleidingen wordt intern georganiseerd door de eigen Vormingsdienst. Deze dienst verzorgt, net zoals in het verleden, zowel vormingsactiviteiten voor het Ministerie van Openbare Werken als voor het Wegenfonds. De onderrichters zijn meestal eigen personeelsleden, daar deze het best op de hoogte zijn van de werking van het departement en de ermee verband houdende technische aspecten.

Verder is er een nauwe samenwerking met de Algemene Directie voor Selectie en Vorming van het Ministerie van Openbaar ambt, die eveneens bepaalde cursussen inricht.

Sommige gespecialiseerde cursussen dienen te worden gevolgd aan de Katholieke Universiteit te Leuven en aan de Rijksuniversiteit te Gent.

De jongste jaren werden onder meer de hierna vermelde cursussen ingericht : veiligheid op de werf ; overheidsopdrachten ; wegenwachters ; leiding geven ; personeelszaken ; eerste hulp bij ongevallen ; diverse overgangsexamens ; gespecialiseerde pakketten informatica ; overheidsopdrachten ; verantwoordelijkheid op de bouwplaats ; voorbereiding op het pensioen ; positieve acties ; het opmaken van administratieve teksten ; rechtscursussen en openbare instellingen ; economie en openbare financiën ; management en organisatie ; informatica en kwantitatieve methoden ; opleidingskunde ; taalcursussen.

Voor het jaar 1990 bedragen de kosten van deze lessen ongeveer 1.600.000 frank.

Verder wijs ik erop dat, in 1989, een dertigtal ingenieurs een cursus over Verkeers- en Vervoerplanologie, ingericht door de Vlaamse Stichting Verkeerskunde, hebben gevolgd.

Een opsplitsing tussen ingenieurs, planologen en verkeersdeskundigen is niet mogelijk daar deze twee laatste graden niet voorzien zijn in de personeelsformatie. Deze taken worden onder andere bekleed door ingenieurs. Het Ministerie van Openbare Werken en Verkeer (inclusief het Wegenfonds) telt momenteel 282 industriële en 172 burgerlijke ingenieurs. Deze personeelsleden hebben in het verleden hun bekwaamheid bewezen voor wat betreft de vermelde functies, zowel op het vlak van bouwkundige realisaties als inzake planning en verkeersveiligheid.

Gelet op de herstructurering van het Ministerie van Openbare Werken, zullen deze personeelsleden op de meest efficiënte wijze worden ingeschakeld in het toekomstige Ministerie voor Leefmilieu en Infrastructuur.

Deze herstructurering moet ook toelaten andere disciplines te betrekken bij het verkeers- en vervoerbeleid.

Vraag nr. 92
van 23 januari 1990
van de heer W. VAN DURME

Metalen veiligheidsbanden van autowegen — Verkoop door overheid

De laatste tijd stelt men vast dat meer en meer landbouwers metalen veiligheidsbanden, afkomstig van autowegen, als weideafluitingen gebruiken.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of deze veiligheidsbanden worden verkocht door het Ministerie van Openbare Werken en welke de criteria zijn om deze af te danken ;
2. hoe groot de hoeveelheid verkochte veiligheidsbanden was in 1988 en 1989 ;
3. tegen welke prijs ze werden verkocht ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mede.

1. Veiligheidsstootbanden die aan vervanging toe zijn worden in sommige gevallen overgedragen aan de Administratie van de Registratie en de Domeinen die instaat voor de verkoop. In andere gevallen worden deze eigendom van de aannemers gelast met de plaatsing van nieuwe. De verwerving van dit materiaal speelt dan een rol in de prijsbepaling voor de nieuwe vangrails.

De criteria voor vervanging zijn meestal :

- beschadigingen door ongevallen ;
 - roestvorming bij andere types (niet gegalvaniseerd, geschilderd) ;
 - afkeuring omwille van barstvorming bij aluminium stootbanden.
- 2 en 3. Bij de diensten die geheel of gedeeltelijk de materialen aan de Administratie van Registratie en Domeinen hebben overgedragen zijn volgende gegevens beschikbaar :

a) Antwerpen 1

1988 : nihil.

1989 :

- partij verroeste vangrails van 2.480 kilogram aan 3 frank per kilogram ;
- partij verroeste vangrails van ongeveer 6.000 kilogram aan 1 frank per kilogram ;
- partij beschadigde en verwrongen vangrails van ongeveer 10.000 kilogram aan 12 frank per kilogram ;

b) Vlaams Brabant

1988 :

- 32,76 ton aluminium vangrails ter waarde van 1.218.994 frank ;
- 20,19 ton stalen vangrails ter waarde van 82.398 frank.

1989 : nihil.

Vraag nr. 96
van 30 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Autosnelweg Brussel-Luik — Wegwijzer naar Aken via A 2

Langs de autosnelweg Antwerpen-Hasselt is er een verkeersbord aangebracht met vermelding van de richting Aken via de autosnelweg Lummen-Maasmechelen. Het lijkt aangewezen om een soortgelijke wegwijzer aan te brengen langs de autosnelweg Brussel-Luik, vermits de afstand van Leuven tot Aken langsheen de A 2 korter is dan langs Luik. Bovendien verloopt het verkeer langs de autosnelweg Brussel-Luik, vooral in periode van winterweer, merkkelijk moeilijker.

Het zou me dan ook verheugen te mogen vernemen welke inspanningen de geachte Minister doet om dit richtingbord met vermelding Aken via de A 2 aan te brengen ter hoogte van het klaverblad te Bertem.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat sinds de openstelling van de volledige A 2 autosnelweg geopend werd om op de verkeerswisselaar E 40/A 2 te Bertem de keuze te laten aan de weggebruikers om Aken te bereiken via de E 40 of de A 2 autosnelweg, en geen voorkeur traject door signalisatie aan te geven. Beide trajecten hebben hun specifieke voordelen en nadelen.

Zo het verkeer bij winterweer moeilijker verloopt langs de E 40 is er langs deze autosnelweg, en speciaal voor het vrachtverkeer, slechts één grensovergang terwijl er langs de A 2 autosnelweg twee grensovergangen zijn en de A 2 autosnelweg in Nederland minder breed is.

Eens voorbij de verkeerswisselaar E 40/A 2 te Bertem bestaat bovenvermelde keuze niet meer en wordt langs de A 2 autosnelweg de bestemming Aken aangegeven. Ik meen dan ook dat de bestaande signalisatie voldoende geeft en er geen wijzigingen dienen aangebracht te worden.

Vraag nr. 100
van 1 februari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Openbaar vervoer in groot Antwerpen — Tarieven

De inwoners van Berendrecht, Zandvliet en Lillo-Fort ondervinden een aantal nadelen van de fusie met Antwerpen, onder meer hoge belastingen. Voor andere zaken zijn ze blijkbaar geen echte Antwerpenaars. Zij moeten het openbaar vervoer aan het duurdere NMVB-tarief betalen.

Kan de geachte Minister mij meedelen wanneer deze mensen op dit gebied worden gelijkgeschakeld en of ook voor hen het MIVA-tarief zal gelden ? Kan de Minister mij maand en jaar noemen voor de gelijkstelling ?

Antwoord

De vraag naar het stadstarief voor de inwoners van Berendrecht, Zandvliet en Lillo-Fort is een oud probleem.

Op dit ogenblik hebben deze inwoners (Zandvliet bevindt zich op 26 kilometer van het centrum van Antwerpen) het regionaal zonetarief.

1. Het doortrekken van het principe dat binnen elke gemeente of stad het stadstarief moet gelden, zou zeer grote verliezen veroorzaken. Voor geen enkele grotere stad geldt het principe van eenheidstarief op het eigen grondgebied.
2. Het openbaar vervoer in Antwerpen is geen stedelijke dienst, doch een regionale dienst in Vlaanderen (bevoegdheid en subsidie). Het principe van gelijke behandeling geldt op Vlaams niveau en niet op stedelijk niveau.

3. In het Vlaamse Regeerakkoord is de oprichting van één Vlaamse Openbare Vervoermaatschappij voorzien, waarbij een integratie inzake exploitatie en tarieven tussen de NMVB, MIVG en MIVA tot stand zal komen. Het lijkt voorbarig om een eventuele tariefwijziging nu door te voeren.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. WALTNIEL GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 100
van 16 februari 1990
van de heer G. JANZEGERS

Gemeente Haacht — Voorstellen tot wijziging van het gewestplan

Het gemeentebestuur van Haacht diende onlangs zeven voorstellen in tot wijziging van het gewestplan. Weer zijn het open ruimten (landbouw- en parkgebieden) die men wil omvormen tot woonzones en een ambachtelijke zone. Deze plannen houden geen rekening met de soms hoge landschappelijke en ecologische waarden van de betrokken gebieden. Deze voorstellen kwamen enkel ter sprake in de Gemeenteraad. Een procedure waarbij de Gemeentelijke Milieuwerkgroep van Haacht zich de vraag stelt naar haar bestaansreden en naar de manier waarop de principes van openbaarheid van bestuur worden gehanteerd. Verder stelt zij zich vragen over de bewering van het gemeentebestuur dat een geplande volksraadpleging over deze wijzigingen, op aandringen van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, werd opgegeven.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zullen de voorgestelde wijzigingen worden onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Executieve, rekening houdend met de krachtlijnen inzake ruimtelijke ordening van het Vlaamse Regeerprogramma dat stelt dat de gewestplannen moeten worden geëerbiedigd ?
2. Is de houding van de Minister inzake de inspraak en de participatie van de bevolking — althans volgens het gemeentebestuur — niet in tegenspraak met het principe van de ruime uitwerking ter zake bij de herwerking van de wet van 29 maart 1962 ?
3. Hoe kunnen dergelijke plannen overeenstemmen met de zorg van de Minister om de open ruimten maximaal te vrijwaren ?
4. Sommige van die gebieden hebben een zeldzame ecologische betekenis (beschermde planten en dieren). Zullen die aspecten in rekening worden gebracht ? Of gaat men zich verschuilen achter de stelling — die in het verleden nog door de intercommunale Interleuven, die de richtnota heeft opgesteld, gebruikt werd — dat het voorkomen van bij-

voorbeeld de knoflookpad (*Pelobates fuscus*) in een landbouwzone planologisch niet verantwoord is ?

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 188
van 7 februari 1990
van de heer G. JANZEGERS

Dorpskern van Grazen — Hinderlijk bedrijf

In heel wat dorpskernen liggen hinderlijke bedrijven. Vele van die bedrijven zijn gegroeid uit familiale ondernemingen die vroeger beantwoordden aan plaatselijke noden (kolenhandelaar, smid, timmerman, vervoerder, maalder enzovoort). Deze ondernemingen die vroeger door hun kleinschaligheid min of meer pasten in de leefomgeving, zorgen nu vaak voor veel overlast. Enerzijds is er de toenemende gevoeligheid van de mensen voor milieuhinder (zware metalen, lawaai- en rookhinder, water- en bodemvervuiling, het weinig aantrekkelijke van moderne beton- en plasticbouwswels, . . .). Anderzijds schakelden vele van die bedrijven over naar andere activiteiten die minder zijn afgestemd op de plaatselijke noden (schaalvergroting) en waarbij evenmin de traditionele werktijden worden gerespecteerd (nachtwerk, werk in ploegen).

Met alle respect voor de historische wortels van vele van deze bedrijven, kan men zich afvragen of succesrijke éénmansbedrijven die uit hun voegen groeien beter niet verhuizen naar planologisch meer verantwoorde plaatsen (ambachtelijke en industriële zones).

Zo maken inwoners uit de Verdaalstraat en de Vijverstraat te Grazen (fusiegemeente Geetbets) hun beklag over de manier waarop een zaak in veevoerders en meststoffen met één camion in 1970 nu uitgroeit tot een distributiereus met binnenkort 31 camions. Vorig jaar werden twee enorme loodsen gebouwd, nu plant men de bouw van een derde met 5 laadkaaien. Ondanks de bezwaren van de buurt gaf het gemeentebestuur een gunstig advies, een vriendendienst volgens de omwonenden. In een krantartikel stelt het vervoerbedrijf Hendrickx dat de nieuwe loods er in ieder geval zal komen : „Niemand zal ons tegenhouden !” In dit artikel geeft het bedrijf toe hinderlijk te zijn, maar op een „milieuvriendelijke” manier uit te zullen breiden. Als voorbeeld geeft het de aanleg van kuipen voor het water van de loodsdaken en de 5.000 frank die het maandelijks uitgeeft aan containers voor papier, karton, plastic en hout. Vroeger werden deze materialen regelmatig opgestookt en dit leidde tot heel wat opmerkingen.

Opmerkingen zijn er ook over het nachtlawaai. De eerste vrachtwagens vertrekken om 2.30 uur. Tot 22 uur en vaak later komen er toe. Het laden en lossen geschiedt op de kaaien die buiten staan (werpen met paletten, geschreeuw, radiomuziek) met daarbij de stank van uitlaatgassen.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen. (Met betrekking

tot de ruimtelijke ordening stel ik over hetzelfde onderwerp een schriftelijke vraag aan de heer Louis Walt- niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting).

1. Ik stel bij herhaling vast dat bedrijven die uitbreiden spontaan uitwijken naar industriële of ambachtelijke zones. Kan dergelijke maatregel ook niet worden opgelegd voor bedrijven die door hun groei hinderlijk zijn voor de omliggende woonzone ?
2. Is het bovenvermelde bedrijf hinderlijk en zo ja, beschikt het over de nodige vergunningen (uitbating, bouw derde loods met 5 laadkaaien) ?

Vraag nr. 190
van 8 februari 1990
van de heer J. GEYSELS

VMZ-bezinkput te Herenthout — Verontreiniging

Uit verklaringen blijkt dat de bezinkput van de VMZ in de buurt van de Zellebeek (Herenthout) ernstig is verontreinigd.

Kan de geachte Minister antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Werd op de bovenvermelde plaats verontreiniging van het grondwater vastgesteld ?
2. Bestaan er reeds plannen voor de verwijdering van het slib door OVAM, aangezien het betrokken zinkbekken in de nabije toekomst zonder functie valt ?
3. Wie zal de kosten van deze ruiming betalen ?

Vraag nr. 191
van 8 februari 1990
van de heer J. CUYVERS

Donkmeer te Berlare — Verontreiniging door Scheldewater

Om het waterpeil van het Donkmeer in Berlare, volgens het gewestplan een beschermd natuur- en waterwinningsgebied, te handhaven pompt de Schelde- en Durmepolder regelmatig Scheldewater in het Donkmeer.

In de Schelde heeft men, ongeveer twee kilometer stroomopwaarts van het meer, verleden jaar een ophefmakend experiment naar de aanwezigheid van zware metalen met behulp van zoetwatermosselen uitgevoerd.

Oppompen van Scheldewater in het Donkmeer resulteert meestal in massale vissterfte.

Graag krijg ik van de geachte Minister antwoord op volgende vragen.

1. Moet de visser op het Donkmeer al dan niet over een visverlof van de Vlaamse Gemeenschap beschikken en waarom ?
2. Schaadt het inbrengen van Scheldewater, dat zware metalen en andere verontreinigende stoffen bevat, het natuurkarakter van het Donkmeer ?

3. Blijkt uit recente analysegegevens van het drinkwater gewonnen in het waterwinningsgebied Zele-Berlare, dat het gehalte aan zware metalen toeneemt door de regelmatige aanvulling van het Donkmeer met zwaar verontreinigd Scheldewater ?
4. Welke maatregelen heeft de geachte Minister genomen om de eventuele negatieve gevolgen van de situatie beschreven in vraag 2 en 3 weg te werken ?

Vraag nr. 194
van 8 februari 1990
van de heer J. GEYSELS

Drinkwatermaatschappij PIDPA — Verontreiniging watervangputten

De drinkwatermaatschappij PIDPA (Kempen) was verplicht in 1985 één derde van de watervangputten in de onmiddellijke nabijheid van de Nete (Westerlo) te sluiten. De oorzaak van deze sluiting lag in de te hoge aanwezigheid van chloriden in het drinkwater.

Kan de geachte Minister antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Wie is verantwoordelijk voor deze verontreiniging ?
2. Kan de betrokken maatschappij financiële steun verwachten van de Executieve, gezien de noodzakelijke ingebruikname van nieuwe watervangputten een extra kost van 85 miljoen betekent ?

Vraag nr. 198
van 14 februari 1990
van mevrouw M.-P. KESTELIJN-SIERENS

Beteugeling milieumisdrijven — Directe boete-inning

Op de vraag van collega M. Desutter (Bulletin van Vragen en Antwoorden (90), Kamer, Zitting 1988-1989, Vraag nr. 237, van 26 mei 1989, p. 6976) of de Minister van Justitie eraan denkt een systeem van directe boete-inning in de Belgische wetgeving in te voeren, werd geantwoord dat „de invoering van een systeem van dadelijke betaling voor een aantal kleine milieudelicten de Regering zou nopen tot overleg met de Gewesten (...) en dat dit best zou gebeuren in het ruime kader van de verschillende problemen die thans worden opgeworpen inzake de beteugeling van leefmilieumisdrijven”.

Kan de Gemeenschapsminister van Leefmilieu dit knelpunt ter sprake brengen op de eerstvolgende Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu ?

Zal in het kader van de studieopdracht van Professor Bocken, die een voorstel van codificatie en vereenvoudiging van onze milieuwetgeving moet maken, de mogelijkheid van een directe boete-inning voor kleine milieudelicten worden onderzocht ?

Vraag nr. 200
van 16 februari 1990
van de heer G. JANZEGERS

Natuur- en landschapswaarden te Haacht — Beschermingsmaatregelen

Het gemeentebestuur van Haacht diende onlangs ze-

ven voorstellen in tot wijziging van het gewestplan. Andermaal zijn het open ruimten (landbouw- en parkgebieden) die men wil omvormen tot woonzones en een ambachtelijke zone. Deze plannen houden geen rekening met de soms hoge landschappelijke en natuurwaarden van de betrokken gebieden. Die voorstellen kwamen daarenboven enkel ter sprake in de Gemeenteraad. Een procedure waarbij onder meer de Gemeentelijke Milieuwerkgroep zich niet alleen vragen stelt naar de bestaansredenen maar ook naar de manier waarop de principes van openbaarheid van bestuur in Haacht worden gehanteerd. Verder stelt men zich vragen over het uitsluiten van de inspraak en de participatie van de bevolking bij de voorstellen tot herziening van het gewestplan („zo opgelegd door de richtlijnen van het Ministerie” beweert het gemeentebestuur) . . .

In het bijzonder maakt de Gemeentelijke Milieuwerkgroep zich zorgen over een aantal voorstellen die nefast zullen zijn voor diverse beschermde dier- en plantesoorten. Zo langs de Scharent waar diverse beschermde planten (orchideeën) en amfibieën voorkomen in het moeras langs de Weistraat en in de aangrenzende waterlopen (Binnebeek en anti-tankgracht). De Binnebeek is onder meer een broedplaats voor de bruine en de groene kikker en voor de knoflookpad. Bebouwing in die zone zou nefast zijn voor de waterkwaliteit door afvalwaters. Hetzelfde geldt voor een klein elzenbosje dat praktisch permanent onder water staat tussen de Kapelleweg en het Kanaal Leuven-Rupel. Naast diverse amfibieën signaleert men daar de eenbes, de kleine keverorchis en de gevlekte orchis.

In uitvoering van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud zijn 2 koninklijke besluiten genomen die onder meer in de volledige bescherming voorzien van alle amfibieën (koninklijk besluit van 22 september 1980 houdende maatregelen van toepassing in het Vlaamse Gewest, ter bescherming van bepaalde in het wild levende inheemse diersoorten) en van bepaalde planten (koninklijk besluit van 16 februari 1976 houdende maatregelen ter bescherming van bepaalde in het wild groeiende plantesoorten).

Met verwijzing daarenboven naar de uitgangspunten en krachtlijnen van het Vlaamse Regeerprogramma inzake natuurbehoud, vernam ik graag van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zullen de nodige maatregelen worden genomen voor het veilig stellen en beschermen van de open ruimten, de kwetsbare waterrijke gebieden en de bedreigde dier- en plantesoorten bij de behandeling van de voorstellen van het gemeentebestuur van Haacht ?
2. Zal de inspraak van onder meer de Gemeentelijke Milieuwerkgroep van Haacht (eventueel in samenwerking met de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud) worden gegarandeerd ?
3. Moet die bescherming niet onder meer worden gerealiseerd door aangepaste planologische maatregelen, waarbij overleg nodig is met de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ?

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 45
van 13 februari 1990
van de heer J. CAUDRON

Sportvormingswerk — Subsidiëring

Verenigingen en bonden die zich in het kader van de sport en van de sportieve recreatie bezighouden met vormingswerk, kunnen niet, zoals de landelijke erkende sportbonden, beroep doen op subsidiëring voor hun werking. Ze vallen niet onder de bepalingen van het decreet van 2 januari 1977 dat de erkenning en subsidiëring regelt van landelijk georganiseerde sportverenigingen.

Destijds werd beslist bonden en verenigingen die aan sportvormingswerk doen te subsidiëren, in afwachting dat een decreet hierover zou worden goedgekeurd. Deze subsidiëring gebeurde onder de vorm van propagandatoelagen (koninklijk besluit van 24 april 1965).

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende.

1. Wordt er aan gedacht een decreet goed te keuren betreffende het subsidiëren van bonden en verenigingen voor vormingswerk ?
2. Welke bonden en verenigingen ontvangen jaarlijks uit hoofde van hun sportvormingswerk een propagandatoelage ?
3. Welk bedrag werd aan elk van deze bonden of verenigingen in het verleden uitgekeerd en welk bedrag krijgen zij in 1990 ?

D. COENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 88
van 13 februari 1990
van de heer F. VERMEIREN

Alfabetisering Vlaanderen — Stand van zaken

De UNESCO heeft 1990 uitgeroepen tot het Internationaal Jaar van de Strijd tegen het Analfabetisme. Het Ministerie van Onderwijs subsidieert plaatselijke initiatieven, doch anderzijds wordt „Alfabetisering Vlaanderen” sedert 1986 niet meer erkend, noch gesubsidieerd. Het werk wordt louter in stand gehouden door bijdragen van de provincies.

In verband met deze alfabetiseringscampagne vernam ik van de geachte Minister graag het volgende.

1. Heeft men enig idee van het aantal personen, dat in aanmerking komt voor deze campagne ?
2. Hoeveel plaatselijke projecten die bij deze campagne betrokken zijn bestaan er of werden opgestart ?

3. Wat is het totaalbedrag van de subsidies, voorzien voor de werking van de projecten ?
4. Door wie worden deze projecten op hun deugelijkheid gecontroleerd en wie houdt er toezicht op de organisatie ?

Vraag nr. 89
van 13 februari 1990
van mevrouw N. MAES

Werkplaatsleiders en werkmeesters TO — Bezoldiging

In het antwoord om mijn parlementaire vraag nummer 3 van 4 december 1989 betreffende werkplaatsleiders en werkmeesters in het technisch onderwijs, meldt de geachte Minister : „... dat er bij mijn administratie geen problemen gekend zijn inzake de achterstallige wedden ...”.

- Hoe kan de geachte Minister deze stelling staven aangezien de betrokkenen reeds sinds 1975 wachten op hun achterstallige wedden ?
- Met ingang van 1 september 1989 heeft men overgangsbepalingen voorzien waarbij een verworven weddeschaal verworven blijft. Op welke manier kunnen deze overgangsmaatregelen op de werkmeesters en werkplaatsleiders toepasselijk zijn, als men weet dat de weddeschalen-HSO nooit werden toegepast ?
- Hoe luidt het advies van de Hoge Raad voor het Technisch en Beroepssecundair Onderwijs betreffende deze aangelegenheid ?

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 105
van 8 februari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Voorstadsnet rond Brussel en Antwerpen — medefinanciering door Gewest

Hoe staat de geachte Minister ten aanzien van de vraag van de NMBS om een voorstadsnet rond Brussel en Antwerpen door het Gewest mee te laten financieren ? Die NMBS-vraag is zeer duidelijk; als voorwaarde bijna, in het plan „Star 21” geformuleerd.

Vraag nr. 107
van 9 februari 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Dijken en wegen — Werken voor 1990

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen welke werken aan wegen en dijkversterkingen worden gepland in het arrondissement Mechelen voor 1990 ?

Graag vernam ik van de geachte Minister ook de voorziene bedragen.

Vraag nr. 108
van 12 februari 1990
van de heer J. CUYVERS

Vernieuwde N 42 tussen Gent-Geraardsbergen — Verkeersveiligheid

Momenteel wordt op verschillende plaatsen gewerkt aan de N 42 (Gent-Geraardsbergen). Bovendien heeft de Minister nog nieuwe werken in het vooruitzicht gesteld. De nieuw aangelegde of nieuw aan te leggen secties van de N 42 zullen nieuwe kruispunten creëren, zowel met gemeentewegen als met andere gewestwegen. In het verleden is de verkeersveiligheid op dergelijke kruispunten nogal eens verwaarloosd. Zo gebeurden er op het kruispunt van de nieuw aangelegde N 45 met de Zevenhoek (Voorde-Ninove) een tiental ongevallen met gewonden vooraleer door het Ministerie van Openbare Werken enige veiligheidsmaatregelen werden uitgevoerd.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoever staan de werken aan de verschillende tracés van de N 42 en voor wanneer wordt de openstelling van de afgewerkte tracés voorzien ?
2. Welke secties worden nog aangelegd en voor wanneer zijn de werken voorzien ?
3. Wat is de kostprijs van de verschillende secties ?
4. Zijn er maatregelen voorzien om de geluidshinder van de N 42 voor de omwonenden te beperken ?
5. Welke maatregelen worden voorzien om de verkeersveiligheid op de nieuw gecreëerde kruispunten van de N 42 te verzekeren en voor wanneer is de uitvoering van die werken gepland ? (Graag een overzicht van alle kruispunten van de N 42, zowel met gemeentewegen als met rijkswegen).

Vraag nr. 109
van 13 februari 1990
van de heer M. SCHOETERS

Tweede containerterminal aan de Schelde — Voorstudie

In het antwoord op mijn vraag nummer 100 van 4 april 1989 stelde de geachte Minister mij in het vooruitzicht dat de voorstudie van de bouw van een tweede containerterminal aan de Schelde tegen eind 1990 zou klaar zijn.

Ik ben dan ook zo vrij te informeren naar de huidige stand van zaken met betrekking tot deze studie.

1. Welke studies zijn in uitvoering ?
2. Wanneer werden de gelden voor elk van deze studies vastgelegd ?
3. Wanneer zullen zij voltooid zijn ?
4. Wat zijn de voorlopige resultaten ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.	
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting					
36	01-03-1990	A. De Beul	<i>Decreet betreffende de Raad voor Taaladvies — Wijze van uitvoering</i>	459	
37	05-03-1990	J. Valkeniers	<i>Franse taallessen in het kleuteronderwijs — Wettigheid en opportuniteit</i>	459	
40	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen — Standpunt Vlaamse Executieve</i>	460	
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie					
29	09-02-1990	H. Van Dienderen	<i>Vlaamse wapenproducenten — Maatregelen tot reconversie</i>	480	
30	13-03-1990	M. Desutter	<i>Vlucht bedrijven naar Noord-Frankrijk — Maatregelen</i>	460	
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting					
83	26-01-1990	M. Desutter	<i>Bouwvergunningen — Uitreiking vóór definitieve goedkeuring ontwerp</i>	481	
86	29-01-1990	L. Vanhorenbeek	<i>SST-dossier — Procedure</i>	482	
90	02-02-1990	J. Timmermans	<i>Militaire domeinen — Vigerende stedenbouwkundige voorschriften</i>	483	
92	07-02-1990	G. Janzegers	<i>Dorpskern van Grazen — Hinderlijk bedrijf</i>	461	
93	08-02-1990	J. Cuyvers	<i>Natuurgebied Donkmeer te Berlare — Vergunning constructies</i>	484	
94	08-02-1990	J. Cuyvers	<i>Donkmeer te Berlare — Bescherming</i>	485	
95	08-02-1990	M. Desutter	<i>Vloerindex — Berekening</i>	485	
96	09-02-1990	H. De Loor	<i>Gemeentelijke richtnota's inzake gewestplannen — Stand van zaken</i>	461	
97	12-02-1990	G. Beerden	<i>Pijplijn doorheen de Kempen en Limburg — Werkzaamheden studiebureau</i>	462	
98	16-02-1990	E. Vankeirsbilck	<i>Huisvestingspremie — Attest van geregistreerd aannemer</i>	463	
99	16-02-1990	E. Vankeirsbilck	<i>Renovatiepremies — Uitbetaling</i>	486	
100	0	16-02-1990	G. Janzegers	<i>Gemeente Haacht — Voorstellen tot wijziging van het gewestplan</i>	501
101	19-02-1990	N. Maes	<i>VZW's en dergelijke — Subsidiëring zonder decretale onderbouw</i>	463	
103	21-02-1990	W. Kuijpers	<i>MER inzake SST-aanleg — Gevolgen</i>	463	

J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin

25	13-02-1990	M. De Meyer	<i>Gespecialiseerd Opleidingscentrum Informatica te Aarschot — Subsidiëring</i>	464
27	19-02-1990	N. Maes	<i>VZW's en dergelijke — Subsidiëring zonder decretale onderbouw</i>	464
28	20-02-1990	J. Valkeniers	<i>VZ W Onafhankelijke Thuiszorg Vlaanderen — Erkenning</i>	486
30	27-02-1990	A. Schellens	<i>Comité voor Bijzondere Jeugdzorg — Plaatsing bij instellingen</i>	465
31	05-03-1990	J. Valkeniers	<i>Franse taallessen in het kleuteronderwijs — Wettigheid en opportuniteit</i>	465
37	08-03-1990	M. Desutter	<i>Informatie publiek — Brochures en folders</i>	466

R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

22	19-02-1990	N. Maes	<i>VZW's en dergelijke — Subsidiëring zonder decretale onderbouw</i>	466
----	------------	----------------	--	-----

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

177	29-01-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Huisvuil — Recuperatie</i>	486
188	0 07-02-1990	G. Janzegers	<i>Dorpskern van Grazen — Hinderlijk bedrijf</i>	501
189	08-02-1990	W. Van Durme	<i>Verwijdering drijfmest uit kwetsbare gebieden — Subsidies</i>	487
190	0 08-02-1990	J. Geysels	<i>VMZ-bezinkput te Herenthout — Verontreiniging</i>	502
191	0 08-02-1990	J. Cuyvers	<i>Donkmeer te Berlare — Verontreiniging door Scheldewater</i>	502
192	08-02-1990	J. Cuyvers	<i>Donkmeer te Berlare — Bescherming</i>	488
194	0 08-02-1990	J. Geysels	<i>Drinkwatermaatschappij PIDPA — Verontreiniging watervangputten</i>	502
198	0 14-02-1990	M.-P. Kestelijn-Sierens	<i>Beteugeling milieumisdrijven — Directe boete-inning</i>	502
199	14-02-1990	M.-P. Kestelijn-Sierens	<i>Zwerfvuil — Reglementering en beteugeling</i>	466
200	0 16-02-1990	G. Janzegers	<i>Natuur- en landschapswaarden te Haacht — Beschermingsmaatregelen</i>	502
201	16-02-1990	M. Desutter	<i>Aanwending van aardgas als motorbrandstof — Onderzoeken en experimenten</i>	488
202	19-02-1990	N. Maes	<i>VZW's en dergelijke — Subsidiëring zonder decretale onderbouw</i>	467
203	20-02-1990	G. Janzegers	<i>Industrieterrein Kampenhout-Sas — Milieuhinder</i>	467
221	05-03-1990	J. Valkeniers	<i>Franse taallessen in het kleuteronderwijs — Wettigheid en opportuniteit</i>	468
228	08-03-1990	M. Desutter	<i>Informatie publiek — Brochures en folders</i>	469
234	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Taalgebruik in bestuurszaken — Restrictieve interpretatie</i>	469
235	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen — Standpunt Vlaamse Executieve</i>	469
236	13-03-1990	M. Desutter	<i>VMZ — Stand der vastleggingen</i>	470

P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur

24	08-01-1990	H. Van Wambeke	<i>BRT-radio — Sponsoring van programma's,</i>	489
29	15-01-1990	A. De Beul	<i>BRT — Ontwerp van eigen huisstijl,</i>	489
30	16-01-1990	Leo Peeters	<i>Promotiespots op, de openbare omroep — Het aanzetten tot gokken</i>	489
38	26-01-1990	M. Desutter	<i>Toeristische promotie in het buitenland — Werking</i>	490
39	29-01-1990	F. Brepoels	<i>Landcommanderij Alden Biesen — Regionaal karakter</i>	491
45	0 13-02-1990	J. Caudron	<i>Sportvormingswerk — Subsidiëring</i>	503
50	22-02-1990	A. De Beul	<i>Regionale televisie — Erkenningen</i>	470

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

18	24-01-1990	M. Didden	<i>Studieopdrachten — Stand van zaken</i>	491
----	------------	------------------	---	-----

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

55	16-01-1990	H. De Loor	<i>Gemeenschapsonderwijs te Zottegem — Aanbesteding</i>	493
65	22-01-1990	E. Beysen	<i>Overheveling personeel naar Gemeenschap — Verzekeringscontracten</i>	493
67	23-01-1990	G. Janzegers	<i>Schaarste interimarissen lager onderwijs — Inschakeling dienstplichtigen</i>	493
73	29-01-1990	N. Maes	<i>Hulpopvoedend personeel — Herwaardering ambt</i>	494
78	01-02-1990	M. Olivier	<i>Praktijkleraren — Statuut eenheidstype</i>	494
79	02-02-1990	N. Maes	<i>Onderwijs Sociale Promotie (OSP) — Achterstelling</i>	495
80	05-02-1990	A. Denys	<i>Gesplitste opdrachten — Bijwonen klasseraden</i>	496
82	06-02-1990	G. Janzegers	<i>HOBUS — Inschrijvingsgeld</i>	471
84	07-02-1990	H. Suykerbuyk	<i>Universiteiten — Gebruik van de Engelse taal</i>	472
85	09-02-1990	W. Van Durme	<i>Lezingen in het basisonderwijs door niet-leerkrachten — Controle</i>	473
86	09-02-1990	E. Baldewijns	<i>Personeel onderwijs voor sociale promotie — Pensioenregeling</i>	496
87	12-02-1990	W. Seeuws	<i>Gebrevetteerde verpleegsters-A 2 — Wedertewerkstelling</i>	474
88	0 13-02-1990	F. Vermeiren	<i>Alfabetisering Vlaanderen — Stand van zaken</i>	503
89	o 13-02-1990	N. Maes	<i>Werkplaatsleiders en werkmeesters TO — Bezoldiging</i>	504
90	15-02-1990	H. De Croo	<i>Personeelsdossiers in het onderwijs — Inzagemodaliteiten</i>	474
91	19-02-1990	N. Maes	<i>VZW's en dergelijke — Subsidiëring zonder decretale onderbouw</i>	475
93	26-02-1990	H. Suykerbuyk	<i>Personeel Onderwijs belast met weddeberekening — Forfaitaire toelage</i>	475

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

38	07-02-1990	M. Capoen	<i>Gemeentebesturen — Bevoordelen van aardgas en elektriciteit</i>	475
39	08-02-1990	J. Cuyvers	<i>Burgemeester en sommige Schepenen van Berlare — Belangenvermenging</i>	476

40	13-02-1990	F. Vermeiren	<i>Aandeel gemeenten in de personenbelasting — Laattijdige stortingen</i>	477
41	16-02-1990	H. Van Dienderen	<i>Tuchtregeling politiepersoneel — Toezichtsbevoegdheid</i>	496
49	26-02-1990	M. Desutter	<i>Ophalen huisvuil — Gemeentelijke belasting</i>	478
51	28-02-1990	Leo Peeters	<i>De betalingstermijn voor een werkaanneming — Vaststelling</i>	478
53	06-03-1990	T. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Gemeentelijke richtnota's ruimtelijke ordening — Evaluatie</i>	478

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

19	17-11-1989	F. Brepoels	<i>Toekomstcontract Limburg — Huidige en toekomstige realisaties</i>	497
60	10-01-1990	J. Loones	<i>IJzer — Infrastructuurwerken</i>	497
61	10-01-1990	J. Loones	<i>Westhoek-waterlopen — Toerismevaart</i>	498
87	18-01-1990	H. Van Dienderen	<i>Ambtenarenkorps Openbare Werken en Verkeer — Bijscholing</i>	499
92	23-01-1990	W. Van Durme	<i>Metalen veiligheidsbanden van autowegen — Verkoop door overheid</i>	499
96	30-01-1990	M. Didden	<i>Autosnelweg Brussel-Luik — Wegwijzer naar Aken via A 2</i>	500
100	01-02-1990	H. Van Dienderen	<i>Openbaar vervoer in groot Antwerpen — Tarieven</i>	500
104	06-02-1990	H. De Loor	<i>Rijksweg nummer 454 Zottegem-Oudenaarde — Veiligheid van fietsers en voetgangers</i>	478
105	o 08-02-1990	H. Van Dienderen	<i>Voorstadsnet rond Brussel en Antwerpen — Medefinanciering door Gewest</i>	504
106	08-02-1990	J. Cuyvers	<i>RW 467 te Berlare — Afsluiting tijdens Waterfeesten van Vlaanderen</i>	479
107	o 09-02-1990	J. Van Eetvelt	<i>Dijken en wegen — Werken voor 1990</i>	504
108	o 12-02-1990	J. Cuyvers	<i>Vernieuwde N 42 tussen Gent-Geraardsbergen — Verkeersveiligheid</i>	504
109	o 13-02-1990	M. Schoeters	<i>Tweede containerterminal aan de Schelde — Voorstudie</i>	504
110	15-02-1990	J. Valkeniers	<i>Trammuseum van Schepdaal — Overplaatsing en bestemming</i>	479
115	21-02-1990	G. Beerden	<i>Onbevaarbare waterlopen — Onderhoud</i>	480